

ድርሳን ኤልያስ

ነቢይ

ተርጓሚ:-

መ/ር ተስፋ ሚካኤል ታከለ

፳፻፭ ዓ.ም

መብቱ በሕግ የተጠበቀ ነው
ALL RIGHTS RESERVED

ምስጋና

ውድ ጊዜያቸውን መሥዋዕት አድርገው በትክክል መተርጎሙን በማየትና እንዲታተም ልባዊ ምክራቸውን በመለገስ ለተባበሩት በማህበረ ቅዱሳን የስምዐ ጽድቅ አዘጋጅ ለሆኑት ለሊቀ ጠበብት ሐረገ ወይን አገዝ ምስጋናየ የላቀ ነው።

አድራሻ፡-

ፖ.ሳ.ቁ 80078

አዲስ አበባ

ኢትዮጵያ

መግቢያ

አምላካችን እግዚአብሔር ያለገለገሉት፤ በሕይወታቸውም ያስደሰቱት የወዳጆቹ መታሰቢያ እንዲይጠፋ በምእመናን አድሮ ቤተ ክርስቲያን እንዲታነፅላቸው፤ ስለ እነርሱ የሚመስክሩ መጻሕፍት እንዲጻፉላቸው በማድረግ ስማቸው በክርስቲያኑ ልቡና ታትሞ ሲዘከር ይኖራል። ደስ ላለኝት ለወዳጆቹ ነቢያት፤ ሐዋርያት፤ ጸድቃን፤ ሰማዕታት የገባላቸው ቃል ኪዳንም ይህ ነው፡- “ስንበቴን ስለሚጠብቁ ደስ የሚያሰኝንንም ነገር ስለሚመርጡ፤ ቃል ኪዳኔንም ስለሚይዙ ጃንደረቦች፡- በቤቴና በቅጥሬ ውስጥ ከወንዶችና ከሴቶች ልጆች ይልቅ የሚበልጥ መታሰቢያና ስም እስጣቸዋለሁ፤ የማይጠፋ የዘለዓለም ስምም እስጣቸዋለሁ።”/ኢሳ ፪፮፥፱/

አስቀድመን ባነሣው አምላካዊ ቃል ኪዳን መሠረት ስማቸው ሲዘከር ይኖር ዘንድ ቤተ ክርስቲያን ከታነፅላቸው፤ መጽሐፍ ከተጻፈላቸው የእግዚአብሔር ወዳጆች አንዱ መት ያስነሣው፤ በእሳት ሰረገላ ያረገው ነቢዩ ኤልያስ ነው። ይህ ነቢይ በስሙ ቤተ ክርስቲያን ቢታነፅሉትም ድርሳኑ ግን በአንዳንድ ገዋግት በግዕዝ ቋንቋ ተጽፎ ቢገኝ እንጂ ምጽማን ለትምህርትና ለጸሎት ይጠቀሙበት ዘንድ በሚያመች መልኩ ተተርጉሞ አልቀረበም ነበር። “ጊዜ ገቢ ለእግዚአብሔር” እንዲል እግዚአብሔር የፈቀደው ጊዜ አሁን በመጣኑ ለእገልግሎት እንዲያመች ሆኖ ቀርቧል። ይህ መጽሐፍ በወራት የተተረጎመ ሲሆን የወርቅን ቅደም ተከተል የጠበቀ አልነበረም። በሚተረጎማቸው ጊዜ ግን አነባቢያን ግራ እንዳይጸኑ በማሰብ ቅደም ተከተሉን ጠቡቅ ተተርጉሟል። ድርሳኑ መቅደምን፤ ዋናውን ድርሳን፤ መልክዓ ኤልያስን ያጠቃላል ሲሆን ውስጣዊ ይዘቱም ኤልያስ በእሳት ሰፋድል ተጠቅልሎ መወለዱን፤ የምናኔ ሕይወቱን፤ ሃይማኖታዊና መንፈሳዊ ቅንዓቱን፤ በሰማይና በምድር የሠለጠነ መሆኑን፤ መት ማስነሣቱን ከንጉሡ ከአክዓብና ከኤልሳቤል የደረሰበትን ግፍ፤ በእሳት ሰረገላ ማረጉን፤ የናቡቴን ሁኔታ እያመለጠረ በሰፊው ያስረዳል። በዘመነ ሥጋዊም በደብረ ታቦር ከክርስቶስ ጋር መነጋገሩን፤

ሄናኸም ወደ ደብረ ታቦር ያልመጣበትን ምክንያትም ያመለክታል።

ዳግመኛም ክርስቶስ ለፍርድ ከመምጣቱ አስቀድሞ ለማስተማር እንደሚመጣና ከሐሳዊ መሲህ የሚደርስበትን መከራ ያስረዳል፤ ከዚህም በተጨማሪ ጥበበኛው እስክንድር እግዚአብሔር በገለጠለት መንፈሳዊ ጥበቡ ወደእነ ኤልያስ የመነጠቁ፣ ባሕታዊው የሐንሰም ወደ ብሔረ ሕያዋን የማረጉ ታሪክ ይገኙበታል። ሊቃውንቱ ለማሳሌት፣ ምእመናኑ ለጸሎት ይገለገሉበት ዘንድ መልክዓ ኤልያስንም አጠቃሎ የያዘ መጽሐፍ ነው።

ስለሆነም ምእመናን ለትምህርትና ለጸሎት እንዲገለገሉበትና የነቢዩ ኤልያስ የቃል ኪዳን ተካፋይ እንዲሆኑ የሚያስችል በመሆኑ ተተርጉሞ ለመታተም በቅቷል። "የእግዚአብሔር መንፈስ ያለበት መጽሐፍ ሁሉ ለትምሕርትና ለተግላፅ፣ ልብንም ለማቅናት፣ በጽድቅም ላለው ምክር ደግሞ ይጥቅማልና" የተባለውም ለዚህ ነው። ፪፻፲፮።

በዘመናችን እንዳንደች ኤልያስ መጥቷል፤ እኛም የኤልያስ ደቀመዛ መርት ነን ሲሉ ይደመጣሉ። ይህ ከቤተክርስቲያናችን አስተምህሮ ፈጽሞ የተለየና ከእውነት የራቀ ነው። ምክንያቱም ከነ ቢዩ ኤልያስ መምጣት አስቀድሞ እኔ ኤልያስ ነኝ በማለት የሚመጣው ሐሳዊ ኤልያስ ነው፤ ነቢዩ ኤልያስ ከዚህ ሐሳዊ መከራን እንደ ሚቀበል ቅድስት ቤተ ክርስቲያን ታምናለች፤ ታስተምራለችም። አሁን ኤልያስ ነኝ እያለ ያለው ግን የጥፋት ልጅ የተባለው ሐሳዊ ኤልያስ ስለው። ደቀ መዛሙርቱ ነን የማሉ ወደኛም የሐሰተኛው ኤልያስ ደቀ መዛሙርት፣ የመንገዱ ጠራጊዎች እንደሆኑ ልናስተውልና ልንጠቀም ይገባል። በእነዚህ ዳንኤል የተባለው የጥፋት ርኩሳት በቤተ መቅደስ መቆሙንና ጊዜው መቅረቡን ግን አንባቢው ሊያስተውልይገባል።

ለመጀመር ላነቃቃን፣ ለፍጻሜም ላበቃን ለልዑል እግዚአብሔር፤ ለእናቱ ለድንግልም ምስጋና ይሁን ለዘላለሙ አሜን።

ከእዚጋጃ

መቅደም ዘድርሳነ ኤልያስ

መቅደም ዘድርሳነ ኤልያስ

፩. በስመ ሥላሴ ዋሕድ ዘበተ ዋሕዶ ይሰገድ ፈትሶ ትሥልበቱ ዘኢይትገመድ ዘፈጠረ ነባብያነ ዩኒባላ ነቢብ ዘውሕተሙ መላእ ክት ወገብ፤ ኢነባብያነ እስከ ሠርክ ዓርብ ለአዳምን ነቢ ፈጠሮ በነቢብ እስመ ሳዕሌሁ ኃይለ እንኮሳ ዕቁብ ዘይርኅብ ወዘኢይርኅብ ወላሐኩ እምኔሁ ዙሉ እንለምሕያው።

፪. ወንሕነኒ እምኔሁ ዘእንቅሐ አልባቢ ንብ ዝክሩ ወመርሐ ልሳናቲነ ንብ አኩቴተ ብብሐቲሁ ንሰብሐ እንከ እንዝ ንብል ሃሌ ሉያ ለአብ ሰዋስወ ሄኖክ ዘሰወሮ እምገጸ ሞት ሃሌ ሉያ ለወልድ ሠረገላ ኤልያስ ዘአዕረጎ ውስተ ሰማያት ሃሌ ሉያ ለመንፈስ ቅዱስ ተንክተመ ዕዝራ ዘአዕደዎ እሞት ውስተ ሕይወት።

፫. ኦ እግዚአብሔር አብ ሥርወ ሃይማኖትን በእንተ ሚካኤል መልአክ ምክርክ ሀቢ ልሳነ ጥበብ ከመኣከምር

የኤልያስ ድርሳን መቅደም

1 ለእንድንቱ በሚሰገድለት አንድ በሆነች ሦስትነቱ ስም የነቢዩ ኤልያስን ድርሳን እንጀምራለን። የማይከፈል ሦስት ሽርብ ገመድ ነው፤ ሳይናገር የሚናገሩትን የፈጠረ እርቅ ነው፤ እነዚህም መላእክት ናቸው። ከእሑድ ጀምሮ እስከ ዐርብ ድረስም በመናገር የማይናገሩትን ፈጠረ። የሚናገር አዳምንም በመናገር ፈጠረው። ብእርሱም የሚራብና የማይራብ እንሰሳዊ ጠባይ አለበት፤ ከእርሱም የሰውን ልጅ ሁሉ ፈጠረው።

2 እኛም ከእርሱ ተገኘን። ልባችንን እርሱን ወደማሰብ ሳንቃን አንጾ በታትንንም እርሱን ለማመጣን ለመራ የሄናክ መሰላል ለሆነው ለአብ ምስጋና ይገባል። ኤልያስን ወደሰማይ ላሳረገው ሰረገላውም ለሆነ ሰወልድም ምስጋና ይገባል፤ ከሞት ወደሕይወት ላሸጋገረው የአዝራ ድልድይ ለሆነው ለመንፈስ ቅዱስም ምስጋና ይገባል እያልን እናመስግነው።

3 የሃይማኖታችን መሠረት እግዚአብሔር አብ ሆይ ስለመልአክ ምክርክ ስለቅዱስ ሚካኤል ብለህ የኤልያስን ዜና አውቁ እናገር

ዘእነብብ ዜናሁ ለኤልያስ ወበለኒ ከመ ኢሳይያስ መንፈስ ዚአየ ውእቱ ዘዲቤከ ወደ ይኩ ቃልየ ውስተ አፋኩ።

፬. ኦ ወልድ ዋሕድ ኢየሱስ ክርስቶስ ቀዳሜ ቃሉ ለእብ ወበእንተ ገብርኤል ጸዋሬ ዜናክ ወመንፈስክ ቅዱስ ኢታውጽእ እም ላዕሌየ ዕሥዮኒ ፍሥሐ ወአድጎ ኖተክ ወበመንፈስ አዚዝ አጽንዓኒ ከመ እጽሐፍ ዜና ግዙፍ ለኤልያስ ቀናኒ በእንተ አምልኮትክ።

፭. ኦ ጳራቀሊጦስ መንፈስ ቃሉ ለእብ ፈጻሚ ሃይማኖትን በእንተ ቅዱስ ሩፋኤል ሣልሳይ መልአክ ምሕረትክ ሀበኒ አፈ ወጥበበ ከመ እስተጋብዕ ዜና ትሩፋቲሁ ወጽድቁ ለኤልያስ።

፮. አንተ፡ውእቱ፡ ዘአለበውኮ ለሄኖክ ጸውዖ ስምክ አንተ ውእቱ ዘእስተይኮ ለእዝራ ጽዋዓ እሳት በእደ ዑራኤል መልአክክ እስከ ከብደ ልቡ ዲበ እንግድአሁ ወእስተጋብእ መጻሕፍተ ብሊት

ዘንድ የጥበብን እንደበት ስጦትን እንደ ኢሳይያስም መንፈሴ በእንተ ሳይነው፤ ቃሌንም በእንደበትህ አሳድራለሁ በለኝ።

4 የአብ የመጀመሪያ ቃሉ፤ አንድ ልጄ የሆንህ ኢየሱስ ክርስቶስ ሆይ የመወለድህን ዜና ስለተናገረ ስለ ቅዱስ ገብርኤል ብለህ ቅዱስ መንፈስህን ከእኔ አትላይ፤ ደስታን ማዳንንንም አድለኝ። ስለ አምላክ ነትህ የሚቀና የኤልያስን የተግባሩን ዜና እጽፍ ዘንድ በሚያጽናና መንፈስህ አጽናናኝ።

5 የሃይማኖታችን ፈጻሚ የአብ ቃል (የወልድ) መንፈስ ጳራቀሊጦስ ሆይ ስለ ሦስተኛው የይቅርታህ መልአክ ስለቅዱስ ሩፋኤል ብለህ የኤልያስ የትሩፋቱንና የእውነተኛነቱን ነገር እጽፍ ዘንድ ጥበብን፤ ርቱዕ እንደበትን አድለኝ አሜን።

6 ስምህን መጥራት ለሄኖክ ያስተማርኸው ለእዝራም፤ በእንልጋይህ በዑራኤል እጅ የእሳትን ጽዋ ያጠጣኸውም አንተ ነህ ። በሰውነቱ የሚገኝ ልቡናው አዝኖ ነበርና፤ እርሱም በባቢሎናውያን ስደት ጊዜ የጠፉ የብሉይ ኪዳን

ዘማሰና አመ ፍልሰተ ባቢሎንን አንተ ውእቱ ምብጽሐኩ ኩሉ እስተብ ቊዖታት አብጽሐኒ እስከፍጻሜሃ ለዛቲ ድርሳን። አንተ ውእቱ ዘኤርኣይኮ ለሄኖክ ኅቡዓቲክ ዘሀሉ ውስተ ኩሉ ፍጥረተ ዓለም እስከ ለዓለም።

፯. ዘተናገርከ በነቢያት ወእስተር አይክ ጸጋክ በሐዋርያት። እንዘ ሀለው ኅቡረ አሐተኔ ወረደ ላዕሌ ሆሙ መንፈስ ቅዱስ ከመዘእሳት ወተናገሩ በነገረ ኩሉ በሐውርት ውእተ መንፈስክ ፈኑ ላዕሌን። አንተ ውእቱ ወጣኔ ኩሉ ወፈጻሜ ኩሉ ወለክ ስብሐት በአፈ ኩሉ። ፍጥረት ለዓለመ ዓለም አሜን፤ ወአሜን ለይኩን ለይኩን።

፩. ንቀድም በረድኤተ እግዚአብሔር ወጤሥይ ሀብቱ ወጸሎታ ለእግዚአብሔር ቅድስት ድንግል ማርያም ወላዲተ አምላክ መሶበ ወርቅ እንተ ኤልያስ ወይእቲ ደመናሁ በፍጻሜ ዓመተ ረኅብ ጽሐፈ ድርሳነ፤ ለኤልያስ ወይእቲ ነቢይ አሐዱ ዘእምነቢያት ፲ወፎቱ ነቢያት ዐቢያን እለ እም አመኦሪት እሉ እመንቱ ሙሴ ወእያሉ ወሳመኤል የናታን ወጋድ ዳዊት

መጻሕፍትን ሰበሰበ፤ ልመናን የምትሰማ ምልጃም የምትፈጽም አንተ ነህ እኔንም ይህችን ድርሳን ለመፈጸም አብቃኝ። ዓለምከተፈጠረ ጀምሮ እስከ ዘለዓለሙ ድረስ ያለውን ምስጢርህን ለሄኖክ የገለጥህ አንተ ነህ።

7 በነቢያትም የተናገርህ አንተ ነህ፤ ለሐዋርያት ጸጋህን ገለጥህ፤ በእንደነት ሳሉም በእነርሱ ላይ መንፈስ ቅዱስ በእሳት አምሳል ወረደ፤ በየሀገሩ ቋንቋም ተናገሩ፤ ይህን መንፈስህንም በእኛ ላይ ላክ። ሁሉን የምትጀምር፤ ሁሉን ምየምትፈጽም አንተ ነህ። ለአንተም በፍጥረታት ሁሉ አንደበት ምስጋና ይገባል። ለዘለዓለሙ አሜን፤ ይሁን፤ ይሁን።

1 በእግዚአብሔር አጋገርነት በመልካም ፈቃዱ አምላክን በወለደች የኤልያስ የወርቅ መሶብ በተባለች በእመቤታችን በቅድስት ድንግል ማርያም ጸሎት ይህችውም የረኅብ ወርቅ ፍጻሜ ደመና ናት፤ በኦሪት ዘመን ከነበሩት ከዐሥራ አምስቱ ዐቢይት ነቢያት አንዱ የሆነውን የታላቁን ነቢይ የኤልያስን ድርሳን መጻፍ እንጀምራለን። እነዚህም

ወሰሱምን ኤልያስ ወኤልሳዕ ዕዝራ ወኤሳይያስ ዳንኤል ወኤር ምያስ ሕዝቅኤል ወዮሐንስ መጥ ምቅ ዘልዑሳ ይሠርር ወልዑሳ ይሰብክ።

ሙሴ፤ኢያሱ፤ ሳሙኤል፤ዮናታን ፤ጋድ፤ዳዊት፤ሰሎሞን ፤ኤልያስ ፤ኤልሳዕ፤ ዕዝራ፤ ኢሳይያስ ዳን ኤል ኤርምያስ፤ሕዝቅኤልና ወደ ከፍታ የወጣ ከፍ ስላለው ምስጢርም ያስተማረ ዮሐንስ መጥምቅ ነው።

2 ከኦሪት በፊት የነበሩ ነቢያትም አዳም ፤ሄኖክ ፤ኖኅ፤ አብርሃም፤ ይስሐቅ፤ያዕቆብ ከኤሳው ወገን የሆነው ጸድቁ ኢዮብ እዚህ ሰባት ናቸው። ይህ ኤልያስም አዕማድተ ብለው እንደሚጠሩት እንደ ሐዋርያት ሐዋርያ ነው። እነዚህም ጴጥሮስ፤ያዕቆብ፤ዮሐንስ ናቸው።

3 ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር በደብረ ታቦር የተነጋገረ ፤ለተዋሕዶ የመረጥሁት፤የምወደው ልጄ ይህ ነው ፤እርሱን ስሙት ሲል የአብን ቃል የሰማ ይህ ኤልያስ ነው። የመነኮሳት አለቃ ፤ንጹሕ፤ድንግል ፤ዝግሐዊ፤ባሕታዊ፤ የእርሱን አስኬማ ለሚሸከሙ የሠለስቱ ደቂቅን ንጽሕና ፤ የዮሐንስ መጥምቅን ቅናት ለሚያደርጉ የመነኮሳትን ሥርዓት የጀመረ ይህ ኤልያስ ነው።

፪.ወውእቱ ኤልያስ ሰማዕት በእንተ ምጻዓቱ ለወልደ እግዚአብሔር በቀዳሚኒ ወበደኃሪኒ እስመ ይቤሎ አንተሰ ትከውነኒ ስምዓ በደኃሪ መዋዕል ወውእቱ ኤልያስ መልአክ ዘበምድር በከመ ይቤ ሚልክያስ ነቢይ ናሁ እነ እፌት መልአክየ ቅድመ ገጽከ ዘይጸይሕ ፍናተከ በቅድሚክ።

፭.ወውእቱ ኤልያስ ካህን እምካህናት ዘነሠተ መሥዋዕተ ጣየት ወአዕረገ መሥዋዕተ ሰላም ለእግዚአብሔር ልዑል ኦ አጋውየ ፍቁራን ምንተ እነግር ወምንተ እኬኑ በእንተ ዝንቱ ብፁዓዊ ገብረ እግዚአብሔር ኤልያስ አጽርቅተ ልደቱ ዘእሳት ወቃሉኒ ዘእሳት ወሠረገላሁኒ ዘእሳት ወአፍራሲሁኒ ዘእሳት።

፮.ወሊተኒ አውዓየኒ እሳተ ፍቀሩ ወሞቀኒ ልብየ በውስጥየ ወነደ እሳት እምአንብቦትየ ወፈቀድኩ እክላህ በጋይልየ ወኢይምሕክ በቃልየ ወእነብብ ዜና ተጸምዶቱ ለእግዚአብሔር ወባሕቱ ኢተክህሰኒ እስመ እነ ኢነበርኩ

4 ይህ ኤልያስም በመጀመሪያውም በመጨረሻውም ስለ እግዚአብሔር መምጣት ምስክር ነው፤ በኋለኛው ዘመን አንተ ምስክራ ትሆናለህ ብሎታልና፤ ይህ ኤልያስም ምድራዊ መልአክ ነው። ነቢይ ሚልክያስ እኔ መንገድህን የሚጠርግ መልአኬን በፊትህ አልካለሁ ብሎ እንደ ተናገረው።

5 የጣየትን መሥዋዕት ያፈራረሰ ለልዑል እግዚአብሔርም የሰላም መሥዋዕትን ያሳረገ ከካህናት ወገን የሆነ ካህኑ ኤልያስ ነው።የተወደዳችሁ ወንድሞቼ ሆይ የእግዚአብሔር አገልጋይ ስለሆነ ስለዚህ ብፁዕ አገልጋይ ምን እሳለሁ፤ምንእኔ ናገራለሁ፤ተጠቅልሎ የተወለደበትጨርቅ እሳት ነው፤የቃሉ ትምህርትም ሠረገጠውም የእሳት ነው፤ፈረሶቹም እሳታውያን ናቸው።

6 እኔንም የፍቅሩ እሳት አቃጠለኝ፤ልቤን፤ውስጤንም ሞቀኝ፤ከመናገራ የተነሣም እሳት ነደደብኝ፤በጋይ ለም እጮህ ዘንድ ወደድሁ፤ለድምጼ ሳልራራም እግዚአብሔርን ስለ ማገልገሉ ዜና እናገራለሁ፤ነገር ግን ጥንቱን አልነበርሁምና አልተቻለ

ትካት ወኢተለውክም ሰዝንቱ ኤልያስ ቀናዲ በእንተ አምልኮቱ ለእግዚአብሔር አምላኩ ከመ ኤልሳዕ ወአብድዩ ወዮናስ ሠለስቱ አርዳኢሁ።

፩. ለአብድዩስ ወዮናስ ትልቆሙ እም ዐሥርቱ ወክልኤቱ ደቂቀ ሂደት እሉ እሙንቱ ሆሰዕ ወዳሞፅ ወሚ ክፍሉ ኢየሁዳ አብድዩ ወዮናስ ናሆም ወእንባቆም ወሶፎንያስ ሐጌ ወዘ ካርያስ ወሚልክያስ ወስእንኩ አብጽሖት ማኅለቅቱ ለነገር

፪. ወአኃዝኩ እጸሊ እንዘ እብል ኦ ዘሦጥክ ላዕለ ኤልሳዕ ካዕበተ መንፈስ ዘላዕሌክ በእንተ ዘርእየክ እንዘ ተዐርግ ሰማየ ወበእንተ ዘኮነ ስምዓ ዕርገትክ ሰአል ንበ እግዚእክ ወዘሂ ሰአልኮ ይሰምዓክ ከመ ይሠወጥ መንፈስ አእምሮ ውስተ ልብዩ ወከመ እዜኑ ንዳጠ እምዜና ኂሩትክ።

፫. ስምዑኒኬ ኦ አንውዮ እንግር ክሙ ትርጓሜ ስሙ ለኤልያስ ወራዛ ቢኃይሉ ወአረጋዊ በመዋዕሉ እስመ ብሃለ ኤልያስ ተክለ ዘይት

ኝም። ስለ አምላኩ ስለ እግዚአብሔር አምላክነት የሚቀና ኤልያስን እንደ ሦስቱ ደቀ መዛሙርቱ እንደ ኤልሳዕ እንደ አብድዩ እንደ ዮናስም አልተከተልሁትምና ።

7 ለአብድዩና ለዮናስም ቁጥራቸው ከዐሥራ ሁለቱ ደቂቀ ነቢያት ነው ፤ እነዚህም ሆሴዕ ፣ አሞጽ ፣ ሚክያስ ፣ ኢዩሌል ፣ አብድዩ ፣ ዮናስ ፣ ናሆም ፣ እንባቆም ፣ ሶፎንያስ ፣ ሐጌ ፣ ዘርያስ ፣ ሚልክያስ ናቸው። የነገሩን መጨረሻ መፈጸም ተሳነኝ።

8 ወደሰማይ በምታርግበት ጊዜ በእንተ ያደረው መንፈስ እጥፍ ሆኖ በኤልሳዕ እንዲያድርበት ያደረግህ ሆይ ስለ ዕርገትህ ምስክር ስለሆነው ስለ ኤልሳዕ ብለህ ወደ ጌታህ ለምንልኝ። ከለመንኸውይሰማሃልና ፤ በልቦናዬ የዕውቀት መንፈስ ያድርብኝ ዘንድ ከቸርነት ሀዘኔም ትንሹን እናገር ዘንድ እያልሁ መጸለይ ጀመርሁ።

9 ወንድሞቼ ሆይ በጋይሉ ጎልማሳ በዘመኑ አረጋዊ የሆነ የኤልያስን የስሙን ትርጓሜ እነግራችሁ ዘንድ ስሙኝ። ኤልያስ ማለት የወይራ ተክል የወይራ ዘይት ማለት

ወቅብዓ ዘይት እስመ ቅብዓ ዘይት ማኅቶት ውእቱ በቤተ እግዚአብሔር በከመ ይቤ ዳዊት በመዝሙር ዘወደዱ አንሰ ከመ ዕፅ ዘይት ሥሙር ውስተቤተ እግዚአብሔር።

፩. ወኤልያስኒ ማኅቶት ውእቱ ለቤተ እግዚአብሔር ወቤቱሰ ለእግዚአብሔር እሉ እሙንቱ እስራኤል በከመ ይቤ ኤርምያስ እነ አንድር ንቤሆሙ ወአንሶሉ ማእከሌሆሙ።

፪. እስመ ቅብዓ ዘይት ያበርህ ለኩሎሙ እለ ውስተ ጽልመት ከማሁ እስራኤልኒ እምድገረ ነበሩ በጽልመተ ተዓድዎተ ሕገ እግዚአብሔር እምአምልኮ ጣዖት ወገቢረ ንጢአት ዘዘዚአሁ ተንሥእ ኤልያስ ቴስብያዊ ወአብርሃን እልባዚሆሙ ወሜጦሙ ንበ እግዚአብሔር እምላኩም በዓፂወ ሰማይ ወበኤቅት ማያተ እፍላግ ወዮሐንሲ እብቀለምሲስ ይቤ እንዘ ይነግር በእንተ ሄኖክ ወኤልያስ ከመ እሙንቱ መጋትዊሃ ለዓለም ይቤሉ እሙንቱ ጁታዕ ዘይት ወጃቱ መሐቷው

ነው። የወይራ ዘይት ነቢዩ ዳዊት በመዝሙር ሃምሳ አንድ “እኔ በእግዚአብሔር ቤት እንደ ተወደደ የወይራ ዘይት ነኝ” በማለት እንደተናገረ ለእግዚአብሔር ቤት መብራት ነው።

10 ኤልያስም ለእግዚአብሔር ቤት መብራት ነው። የእግዚአብሔር ቤት የተባሉትም ነቢዩ ኤርምያስ እኔ በእነርሱ ላይ አድራሳሁ በመካከላቸውም እመላለሳሁ እንዳለ ውእስራኤል ናቸው።

11 የወይራ ዘይት በጨለማ ላሉት ሁሉ ያበራል፤ እንደዚሁም ሁሉ እስራኤል የእግዚአብሔርን ሕግ በመደፋፈር፣ ጣዖትን በማምለክ፣ የተለያዩ ኃጢአትን በመሥራት ጨለማ በተዋጡ ጊዜ የቴስብያስ ወኤልያስ ተነሣ። ሰማይን በመለገም፣ የምንጮቹን ውኃ በማድረቅ ልቡናቸውን ብሩህ አድርጎ ወደ አምላካቸው ወደ እግዚአብሔር መለሳቸው። እብቀለምሲስ የሐንሰም እነርሱ የዓለም ብርሃን እንደሆኑ ስለ ሄኖክ እና ኤልያስ ሲናገር በእግዚአብሔር ፊት የሚኖሩ ሁለቱ የወይራ እንጨቶች ሁለቱ መብ

እለ ቅድመ እግዚአብሔር።
 ፲፪ ለዘይትኒ ፅዕብ ነገሩ ለባ ይበላ።
 ተክለ ቅብዓ ዘይት ይሰብሩ አዕጽቂሁ
 ለተክለ ቅብዓ ዘይት ዘውስተ ሀገር
 ወይሰቁሩ ሥረዊሁ ለዘይት
 ወይወድዩ መሬተ ውስተ ስቀረቱ
 ወያመጽኡ አምገዳም ሠርፀ አው
 ልዕ ወይተክልም ውስተ መሬት ስ
 ቁረቶ ወይሠርፀ ወየንብሩ ሥረ
 ው ወአዕፀቂሆሙኒ ይነውኅ ወይ
 ትሔደስ ወይጸንዕ።

፲፫ በከመ ይቤ ቅዱስ ጳውሎስ
 በመልእክቱ ንብ ሰብእ ሮሜ እንዘ
 ይዛለፎሙ ለእስራኤል ወለአሕዛ
 ብ በእንተ ትዝግርቶሙ ይቤ ወለ
 አመ ኮነ ሥርዋ ቅዱስ ከማሁ
 አዕጽቂሂኒ ቅዱስ።

፲፬ ወለአመ ተሰብሩ አዕጽቂሂ
 ከ፲ኛክ አውልዓ ገሚም ተክሉ መብሮሙ
 ወሃጸጸ ሥርወ ምስኪሆሙ ወሃጸክ
 ዘይተ ከማሆሙ ወኢትዙነር ላዕለ
 አዕጽቅ ወእመስ ተዝግርክ አኮ
 እንተነ ዘትጸውሮ ለሥርወ ዳእሙ
 ሥርወ ይፀውረክ።

፲፭ ወሳዕበ ይቤ ከያክ ጥቀ አው

ራቶች እነዚህ ናቸው አለ።
 12 የዘይት ሁኔታ ፅዕብ ነው የ
 ወይራው ዘይት ተክል ባረጀ ጊዜ
 በሀገር ውስጥ ያለውን የወይራ ዘ
 ይትዛፍ ቅርንጫፉን ይሰብሩታል፤
 የዘይቱን ዛፍ ሥርም ይበሱታል፤
 በተባላው ላይም አፈር ይጨምሩበታ
 ል።ከዱርም የወይራ ቡቃያ አምጥ
 ተውበመሬቱ ጉድጓድ ይተክሉታል።
 በሥር አንድ ሁነውም ይበቅላሉ።
 ቅርንጫፋቸው ይረዝማል፤ ይታደሳል፤
 ጠንካራም ይሆናል።

13 ቅዱስ ጳውሎስ ለሮሜ ሰዎ
 ችበለከው መልእክቱ እስራኤልና አ
 ሕዛብን ስለኩራታቸው ሲገሥፅ
 እንደተናገረው ሥራ ቅዱስ ከሆነ
 ቅርንጫፉም ቅዱስ ወይም ጥሩ
 ይሆናል።አለ።

14 ቅርንጫፎቿ ቢሰበሩም የዱር
 ወይራ እንተን በቦታቸው ተክሉ።
 በሥርም ከእነርሱ ጋር አንድ ሆንህ
 ፤እንደ እነርሱም ዘይት ሆንህ።
 በቅርንጫፎችም አትታበይ። የምት
 ታበይ ከሆነ ሥሩን እንተ የምት
 ሸከመው አይደለህም፤ ሥሩ እን
 ተን ይሸከምሃል አንጂ።

15 ዳግመኛም አለ፤ የዱር ወይራ

ልዓ ገዳም ገዘመከ እምፍጥረትከ
 ወተክለከ ውስተ ዘኢኮነ ፍጥረትከ
 ውስተ ሠናይ ዘይት እፎ እንከ
 ፈድፋደ ሎሙ ይክል ተኪሎቶሙ
 ውስተ ፍጥረቶሙ እለ ዘይት
 እሙንቱ ቀዳሚሆሙ ወከማሁ
 ሄኖከኒ ወኤልያስ ከመ ተክለ ዘይት
 ሐዲሳን ጽኑዓን በውርዙቶሙ ወዘ
 ልፈ ይትሔደሱ እምውርዙቶሙ
 ከመ ንስር።

፲፮ ወሳዕበ ኤልያስ ብሔል ቅብዕ
 ወተፋቅሮ ቅብዕስ ፍቅረ ደቂቀ
 ዕጓለ እመሐያው ከማሁ ኤልያስ
 በእንተ ፍቅረ አምላኩ ወበእንተፍ
 ቅረ ደቂቀ እስራኤል ሰማየ ለጎሙ
 ወከልዓ ዝናመ ዘመነ ወአዝማነ
 ወመንፈቀ ዘመን ወገብረ ሰላመ
 ማእከለ ፈጣሪ ወፍጡራን ወበመ
 ዋዕሊሁ ነሱት ዓረፍተ ማእከል እንተ
 ጽልዕ ዘውእቱ አምልኮተ ጣዖት
 ወዘንተ ሶበ ንቤ አኮ ዘናስተአርዮ
 ምስለ ፈጣሪሁ አላ ናስተማስሎ
 በኩሉ ግብር።

፲፯ ኢስማዕከኑ ኦ እጉየ ዘይቤ
 ጳውሎስ በመልእክቱ ንብ ሐብእ
 ሐቅሮንቶስ ሰዎች በጸፈው መልእ
 ቅሮንቶስ እሉ ፎቱ ዘይነብሩ በቤተ

እንተን ካለሀበት ፈጽሞ ቆረጠህ።
 ብሕርይህ ባልሆነ ባማረ ዘይትነት
 ምተክለህ። ከመጀመሪያው ጀምሮ ተ
 ፈጥሯቸው ዘይት የሆነ እነርሱን
 ማመትክል እንዴት ፈጽሞ ይቻለ
 ውይሆን፤ እንደዚሁም ሌላ ሄኖከና
 ኤልያስም እንደ አዲስ የወይራ
 ዘይት በኃይላቸው ጽኑዓን ናቸው፤
 በጉልም ስናቸውም ዘውትርእንደ
 ንስር ይታደሳሉ።

16 ዳግመኛም ኤልያስ ማለት ዘይ
 ትተፋቅሮ ማለት ነው። ዘይት ወይ
 ም ቅብዕ ማለትም የሰው ልጆች ፍ
 ቅርማለት ነው። እንደዚሁም ሁሉ
 ኤልያስም ስለ አምላኩ ፍቅር ስለ
 እስራኤል ልጆች ፍቅር ሰማይን
 ለጎሙ፤ ሦስት ዓመት ከመንፈቅም
 ዝናምን ከለከለ። በፈጣሪና በፍጡራን
 መካከመልም ሰላምን አደረጉ። በዘመ
 ኑም የጥሉን ግድግዳ አፈረሰይህም
 ጣዖትን ማምለክ ነው። ይህንበተናገ
 ረን ጊዜም ከፈጣሪው ጋር የምናስ
 ተክለው አይደለም ቢሥራዎቹሁሉ
 እናመሳስለዋለን እንጂ።

17 ወንድሜ ሆይ ቅዱስ ጳውሎስ
 ለቆሮንቶስ ሰዎች በጸፈው መልእ
 ክቱ ሃይማኖት፤ ተስፋ፤ ፍቅር እ

ክርስቲያን ሃይማኖት ወትወክልት ወተፋቅሮ ወእምኩሉ የዐቢ ተፋ ቅሮ ወከማሁ እሱ የቱ ነቢያት እለ ኢይጥዕምዎ ለሞት ሄኖክ እዝራ ወኤልያስ ወዝንቱ ኤልያስ የዐብዮሙ ለጀሆሙ አስመ በአን ጽሐ መንፈስ ርእዮ ለእግዚእነ በደብረ ታቦርበእንተ ዝንቱ ርቀዕ ይትመካሕ ወይበል ምስለ ዮሐንስ ወንጌላዊ ርእነ ስብሐቲሁ ለዋሕድ ከመ ስብሐተ አሐዱ አቡሁ።

፲፰. ወበእንተ ብዝነን ፍቅሩ ይቤሎ ኤልሳዕ ለኤልያስ አፈቅረከ አባ ወአቡየ ወእተልወከ ድንፊከ ሲራ ክኒ ንበ ወደሰሙ ለእደው ክቡ ራን ይቤ ኦ ኤልያስ ነቢይ ብፁዓን እለ የአምሩከ ወእለ ሥርግዋን በፍቅርከ ዓዲ ቅብዓ ዘይት ቅብዓ ትፍሥሕት ወሐሄት ወእቱ፤ ከማሁ ኤልያስኑ አስተፍሥሐ ለአክዓብ ንጉሥ በዕለት ዘይቤሎ ብላዕ ወስ ተይ እስመ ናሁ ደምፀ እንሪሁ ለዝናም ወአሜሃ ሰማይ ወሀበ ዝናም ወምድርኒ ወሀበት ፍሬሃ ከመ ይትፈሣሕ ኩሉ ዘይዘርዕ ወየዓርር ወአሜሃ በለስ አውዕኦ

ነዚህ ሦስቱ በቤተክርስቲያን ይኖራሉ። ከሁሉም ግን ፍቅር ይበልጣል ያለውን አልስማህምን እንደዚሁም ሁሉ ሞትን የማይቀምሱትእነዚህ ሦስት ነቢያት ሄኖክ፣እዝራ፣ኤልያስ ናቸው። ይህ ኤልያስምሁለቱን ይበልጣቸዋል። ልቡናውንንጽሁ በማድረግ ጌታችንን በደብረታቦር አይቶ ታልና። ስለዚህም ሲመካከወንጌላዊ ውዮሐንስ ጋርም አንድ እንደ ሆነ እንደ አባቱ ክብር ያለ የወልድን ክብር ዐየን ሊል ይገባዋል።

18 ስለ ፍቅሩ ብዛትም ኤልሳዕ ኤልያስን አባቱ ሆይ እወድሃለሁ፤ እርአያህን እከተላለሁ አለ። ሲራክም የተከበሩ ወንዶችን ሲያመሰግን ነቢዩ ኤልያስ ሆይ የሚያውቁህ በፍቅርህም የሚቃጠሉ ብፁዓን ናቸው አለ። ዳግመኛም የዘይት ቅባት የፍጹም ደስታ ቅባት ነው። እንደዚሁም ሁሉ ኤልያስም እነሆ የዝናም ድምፅ ተሳምቷልና ብላ ጠጣ ባለው ቀን ንጉሥ አክዓብን ደስ አሰኘው። ያን ጊዜም ሰማዩ ዝናሙን ሰጠ፤ መሬትም የሚዘራው የሚሰበሰበው ሁሉ ይደሰት ዘንድ ፍሬዋን ሰጠች። ያን ጊዜም በለስ ቡቃያ አወጣ፤ ወይ

ሠርፀ ወይንሂ ጸገየ ወርማንሂ ፈረየ ወአሜሃ ተለፍሐ ትፍሥት ውስተ ኩሉ ምድር።

፲፱ .ዓዲ ተክለ ዘይት ጽኑኅ ለኩሎን መፍቅዳት ከማሁመ ኤልያስኒ ፀብዎሙ ለኤልሳዕ ወለኢዩ ወአክበሮ ለአብድዩ መስፍነ፤ ፪ቱ ወተሣሃለ ሳዕሌሁ ወአለለ እምኔሁ መዓተ ፪ቱ መሳፍንት ምስለ ሕዝቡሙ ወለኤልሳዕኒ ጸውዖ ወቀብዖ ከመ ይኩን ነቢየ ሀየንቴሁ።ወከመ ዘይት ሥሙር ይሰመይ ኤልሳዕሃ ይነግር መጽሐፈ ሄኖክ ወይብል በእንቲእሁ ወተአምር ፲ወ፪ ምክንያተ አሐቲ መስፈርተ ኤልያስ።

ድርሳን ዘወርኃ ታኅሣሥ

፩. መቅድመ ኩሉ ነእምን በአብ ወነእምን በወልድ ወነእምን በመንፈስ ቅዱስ ዘይሄለስ በአካላትወይ ትወሐድ በመለኮትሊሉይ እንበለ ትድምርት ወንቡር ዘእንበለ ፍልጠት ወእምዝ ናተሉ ጽሐፊ ዜናሁ ለኤልያስ ቴስብያዊ፣ኮሬባዊ፣ ታቦራዊ ዘይትነበብ አመ አሚሩ ለወርኃ ታኅሣሥ ውእቱኬ በዓለ አስተርዮቱ ቅድመ አክዓብ ረድኤ

ኑም አበበ ፤ርማኑም አፈራ። ያን ጊዜም በምድር ደስታ በዛ።

19 የዘይት ተክሉም ፍላጉቶቹን ሁሉ ያጸናል። እንደዚሁም ሁሉ ኤልያም ኤልሳዕኦ አያን ወጋቸው፤ የሁለቱን ነገድ መሪ አብድዩንም አከበረው። ይቅርም አለው። የሁለቱን መሳፍንት ቁጣም ከሕዝቦቹ ጋር አስወገደ። ኤልሳዕንምበእርሱ ፈንታ ነቢይ ይሆን ዘንድጠርቶ ቀባውና አከበረው። እንደተወደደ ዘይትም ኤልሳዕ ተባለ። የሄኖክ መጽሐፍም ስለእስራኤል ይናገራል። ስለኤልያስም ሕይወት ዐሥራ ሁለት ተአምር አለ።

የታኅሣሥ ወር ድርሳን

1 ከሁሉ አስቀድሞ በአካል ሦስት በመለኮት ግን አንድ በሆኑ በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም እናምናለን። ሦስትነታቸው አንድነታቸውን አይክፍለውም፤አንድነታቸውም ሦስትነታቸውን አይጠቀልለውም፤የተለየ ነው። ከዚህ በኋላም ታኅሣሥ አንድ ቀን የሚነበብ እሳታዊ፤ በደብረ ታቦር የተገኘ የቴስብያዊውን ሰው የኤልያስን ዜና

ትሕሳስ እምነት እንዲሰጥ ወይም ስበሐቲሁ ኩሎ ምድረ ላይኩን ላይኩን፤ እሜን ወእሜን።

፪ ወሀሎ አሐዱ ብእሲ በሀገረ ቱስብያ ዘገለግድ ዘእምነንደ ሌዊ ዘሰሙ ኢያሴንዩ ወሰሙ ብእሲቱ ቶና ወክልኤሆሙ ጸድቃን እሙንቱ ወየሐውሩ በኩሉ ትእዛዙ ወሕጉ ወኩነኔያቲሁ ለእግዚአብሔር ወክልሶሙ ውሉድ እስመ መኳን ይእቲ ቶና ወይጸልዩ ወትረ ንብ እግዚአብሔር መዓልተ ወሌ ለተ ከመ የሀቦሙ ወልደ ዘያህ ምሮ ለእግዚአብሔር በኩሉ ልቡ ወደሆሙ ልሒቃን እሙንቱ ወነሌ መዋዕሊሆሙ ወተወክሪ እግዚብሔር ስዕለቶሙ ።

፫ ወሐወዓ ለቶና ብእሲቱ ወፀንሰት ወወለደት ወልደ ወተብህለ በእንቲአሁ በዕለት እንተ ባቲ ተወልደ ርእየ አቡሁ ክልኤተ እደወ ብርሃናውያነ እንዘ ይሰግዱ ሎቱ ዘው እቶሙ መላእክተ ብርሃን እስመ ቀደሶ እግዚአብሔር እምክርህ

መጻፍ እንደምራለን። ይህ ዕለት በአካባቢ ፊት የተገለጠበት ነው፤ ረዳታችንም እግዚአብሔር ነው፤ ምስጋናውም በዓለሙ ሁሉ ይመላ፤ ይሁን፤ ይደረግ እሜን፤ እሜን።

2 የገለአድ አውራጃ በምትሆን ቦቱ ስብያ ከሌዊ ወገን የሚሆን ስሙ ኢያሴንዩ የተባለ አንድ ሰው ነበር፤ የሚሰቱ ስምም ቶና ይባል ነበር። ሁለቱም ጸድቃን ነበር፤ በእግዚአብሔር ሕግና ትእዛዝም ጸንተው ይኖሩ ነበር፤ ልጅ ግን አልዘገራቸውም ነበር፤ ቶና መኳን ነበረችና፤ በፍጹም ልቡናው እግዚአብሔርን የሚያስገልጽ ልጅ ይሰጥቸው ዘንድም በቀንም በሌሊትም ዘወትር ወደ እግዚአብሔር ይጸልዩ ነበር። እግዚአብሔርም ልምናቸውን ሰማ።

3 ሚስቱ ቶናንም ኅበኛት፤ ፀንሳ ወንድ ልጅ ወለደች፤ በተወለደባት ዕለትም ስለእርሱ እንዲህ ተነገረ፤ አባቱ ሁለት ብሩሃን ወንዶች ስለእርሱ ሲሰግዱለት ተመለከተ፤ እነዚህም መላእክተ ብርሃን ናቸው፤ እግዚአብሔር ከእናቱ ማግኘት ጀምሮ መርጦታልና። ሕፃናትን እንደ ሚጠቀል

እሙ ወጠብለልም በእሳት ሆኖት አጽርቅት ከመ ዘይጠበለሉ ቦቱ ሕፃናት አቡሁስ ወእሙ ፈርሁ ቀሪቶ ወተመደጠ ትፍሥሕቶሙ ንብ ፍርሃት ወረአድ።

፬ ርኢክኑ ኦ ፍቁርየ ዘገብረ እግዚእን ኢየሱስ ክርስቶስ ዘሎቱ ዕባይ በሀላዊሁ ወትሕትና በፈቃዱ ዘከመ አክበረ ልደተ ገብሩ ኤልያስ እምክብረ ልደቱ በሥጋ ዘተወልደ እምቅድስት ድንግል ማርያም ወአቱስ አመ ተወልደ ጠብለለቶ እሙ በአጽርቅት ወቦ ንብ ተብህለ ከደነቶ እሙ ቈጽለ በለሰን።

፭ ለውእቱስ ኤልያስ ተፈነው ጎሴሁ መላእክት ከመ ይጠብልልም በአጽርቅተእሳት ኦ ኤልያስ ሰማዕተ ምጽአቱ ለወልደ እግዚአብሔር ዘሰማዕከ ቃለ ትሕትናሁ ለእብድዩ መስፍን ሰማዕ ጸሎተነ በከመ ይሰምዓከ እግዚአብሔር ጸሎተከ ስኩሉ ዘይነብር።

፮ ለዝንቱ መጽሐፈ ድርሳን ረብዮክ መ ኤልሳዕ ረድእከ ወለዘደሰምዕ ቃለ ንባቡ እሙኒ ደወየ ህቦ ፈውሰ ወእሙኒ ገዝነ አስተፍሥሐ።

ሰም በጨርቅ ፈንታ በእሳት ጠቀሰ ሉት፤ እናትና አባቱ ግን ወደእርሱ መቅረብን ፈሩ፤ ደህነታቸውም ወደ ፍርሐትና ወደ መንቀጥቀጥ ተለወጠ።

4 ወደሆሆ በጸሐርያ ልወል፤ በፈቃዱ ትሕት የሆነ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ያደረገውን ተመለከትህን፤ ከእመቤታችን ክቅድስት ድንግል ማርያም በሥጋ ከተወለደበት ልደት ክብርይልቅ የአገልጋዩ የኤልያስን ልደት እንዳክበረ አስተዋልህን? እርሱ (ጌታችን) በተወለደ ጊዜ እናቱ በጨርቅ ጠቀለለችው፤ የበለሰ ቅጠልም አለበሰችው የሚል አለና።

5 ኤልያስን ግን በእሳት ጨርቅ ይጠቀልሉት ዘንድ መላእክት ተላኩለት፤ የእግዚአብሔር ልጅ መምጣት ምስክሩ፤ የመስፍኑ የአብድዩን የትሑትና ቃል የሰማህ ኤልያስ ሆይ ለሁሉም የሚጠቅም ጸሎት ህን እግዚአብሔር እንደሚሰማህ ጸሎታችንን ሰማን።

6 ይህን የድርሳን መጽሐፍም እንደደቀ መዝሙርህ ኤልሳዕ አድርገው፤ የንባቡን ቃል ሲነበብ የሚሰማውንም ቢታመም ፈውስን ሰጠው

ሰሞ ለልደትክ ክቡር ወልዑል፤እም ልደተ ክርስቶስ በሥጋ እም ቅድስት ድንግል፤ ክቡረ ልደት ኤልያስ በአጽርቅተ እሳት ጥብሉል፤ እስመ ተጠብለሰ በአጽርቅት እግ ዚእከ ቃል፤ ርእሶ ጎበ አንደየ ውክቱ ባዕል።

፮ ንግባዕኬ ጎበ ጥንተ ነገረ ልደቱ ለኤልያስ እሳታዊ ወመሬታዊ ወሰበ ርእየ አቡሁ ዘንተ ግርማ ዘኮነ በዕለተ ተወልደ ሐረ ኢየሩሳሌም ወነገሮሙ ለካህናት ኩሎ ዘርእየ በቃለትገቢት ቦ ዘይቤ ይክውን ማኅደሩ ውስተ ብርሃን ወበ ዘይቤ ይክውን መታሬ በቃሉ ወበ ዘይቤ ይኩንናሙ ለእስራኤል በእሳት ወበሰይፍ ወእመ ሰሙን ዕለት ወሰድዎ ከመ የሀብዎ ሥርዓተ ግዝረት ወሰመይዎ ስሞ ኤልያስሃ ዘበትርንጫሁ ዘይት በከመ አቅደምን ፈክሮቶ በእንተ ብዝኃ ፍካሬሁ ወሐፀንዎ በሠናይ ተሐፅኖ ወመሐርወ አረተ ሙሴ ወኩሎ ሥርዓታተ።

፭ ወሶብ ልሕቀ ጎደገ እዝማዲሁ

፲፱ ያዝንም ደስ አሰኘው፤ ቅድስት ከሆነች ድንግል በሥጋ ከተወለደ ከክርስቶስ ልደት ይልቅ ለተከበረ ውና ከፍ፣ከፍ ላላው ልደትህ ሰሞታ ይገባል፤ በእሳት ጨርቅ የተጠቀሰ ልህ፤ በልደት የከበርህ ኤልያስ ሆይ ጌታህ ቃል በጨርቅ ተጠቅልሏልና ባዕለ ጸጋ እርሱ ራሱን ድሀ አደረገ።

7 እሳታዊና መሬታዊ ወደሆነው ወደኤልያስ ጥንታዊ የልደት ነገር እንመለስ፤ በተወለደበት ዕለት የነበረውን ግርማ አባቱ በተመለከተ፤ ጊዜ ወደ ኢየሩሳሌም ሔደ፤ የተመለከተውን ሁሉ ለካህናቱ ተናገረ፤ ካህናቱም በትንቢቱ ቃል አማካኝነት አልተስማሙም ነበር፤ ማደሪያውን ብርሃን ውስጥ ይሆናል የሚል አለ፤ በእነጋዢ የሚያሳፁም ይሆናል የሚል አለ፤ እስራኤልን በእሳትና በሰይፍ ይገዛል የሚል አለ። በስምንተኛው ቀን ሥርዓተ ግዝረት ይፈጽሙለት ዘንድ ወሰዱት፤ ስሙንም ኤልያስ አሉት፤ አስቀድመን እንደተናገርነው ትርጓሜውም ወይራ ማለት ነው። መጽሐፈ ኦሪትንና ሥረዓቱንም አስተማሩት።

8 ባደገ ጊዜም እናቴንና አባቱን፤

አባሁ ወእም ወኩሎ ንዋያቲሁ ወነበረ ሐቅለ ወዔለ በሠቅ ወበ ሐሜለት ወነበረ ውስተ አድባር ወበዓታት ወግበበ ምድር ወበመዋዕሊሁ ነግሠ አክዓብ ወልደ ዘንበሪ ለእስራኤል በሱግርያ እሥራወጃተ ዓመተ ወገብረ አክዓብ አካየ ቅድመ እግዚአብሔር ወአፈድፈደ ገቢረ እከይ እምኩ ሎሙ እለ እምቅድሜሁ ወወጠነ ይሑር በፍኖተኃጢአቱ ለኢዮርብእም ወልደ ናባጥ።

፱ ወእውሰበ ብእሲተ እንተ ስማ ኤልሳቤል ወሰተ ኢያትባሔን ገጉሠ ሲዶና ወሐረ ወተቀዥ ለበዓል ወሰገደ ሎቱ ወገብረ ምሥዋዓ ለበዓል በውስተ ቤተ አማልክቲሁ ዘሐነፀ በሠማርያ ወገብረ አክዓብ ምሕራማተ ኦም ወወሰከ ገቢረ እከይ በዘያ ምዕያ ለእግዚአብሔር በዘትሴረው ነፍሱ ወአፈድፈደ ገቢረ እከት እምኩሎ ነገሥተ እስራኤል እለ ነግሡ እም ቅድሜሁ።

፲ ነሐሲ አጎዊነ በልብነ ወበዓይንነ ወበነጽሮትነ ኩሎ ግብረ ዘገብረ ኤልያስ ገብረ እግዚአብሔር ዘአጽንዓ ሥጋሁ በኃይለ

ዘመዶቹን፤ ገንዘቡንም ሁሉ ተወ፤ በበረሃም ተቀመጠ፤ ማቅና መጠምጫያ በመልበስም ዞረ፤ በየተራራው፤ በየፍርኩታው በየዋሻውም ተቀመጠ። በዘመኑም የዘንበሪ ልጅ አክዓብ በሰማርያ ለሃያ ሁለት ዓመት ጎንገሠ፤ አክዓብም በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ነገርን አደረገ፤ ከእርሱ በፊት ከነበሩት ይልቅ ክፉ መሥራትን አበዛ፤ በናባጥ ልጅ በኢዮርብእም የኃጢአት መንገድ መሔድም ጀመረ።

9 ስሟ ኤልሳቤል የተባለች የሲዶናውን ንጉሥ የኢያትባሔን ልጅም አገባ፤ ሐዲም ለበዓል/ ጣዖት/ ተገዢ ሆነ፤ ስንደለትም፤ በሰማርያ በተሠራው የጣዖት ቤትም ለበዓል መሥዋዕትን አቀረበ፤ አክዓብም የዕንጨት ጣዖትን ሠራ፤ እግዚአብሔርንም በሚያስቆጣው፤ ሰውነቱንም በሚያጠፋት ገንዘብ ክፉ ማድረግን እዘዛ፤ ከእርሱ በፊት ከነገሡት ከእስራኤል ነገሥታት ይልቅ ክፉ ተግባርን ጨመረ።

10 ወንድሞቻችን ሆይ በልባችን፤ በዓይናችን፤ በአዕምሮአችን ሰውነቱን በትሕትና ያጸና የእግዚአብሔር አገልጋይ ኤልያስ ያደረገውን

ትሕትናሁ ሰደዶሙ ለክቡራን ወንጌሮ ሰይጣን ፈርሃ እምኔሁ ወተንሥኦ ኤልያስ ነቢይ ከመ ዘእሳት ወቃሉኒ ከመ ነድ ያውዒ ወቀነተ ሐቀሁ ከመ ዘይትቃተል ወመጽእ ወገብእ ነፍሶ ከመ ገብር ለእግዚኦ ወአም ለኮ ለእግዚኦቤሔር ወሰወሮ ወኮነ ያፈቅሮሙ ለመላእክት ወጸለየ ጸሎተ ወዐርገ ጎብ እግዚኦቤሔር ሰዕለቱ ኮነ መዓዛ ሠናየ ዒናሁ።

፲፩ ወተፈሥሑ ሕዝብ ወመላእ ክተ ሰማይ ወሰምዓ እግዚኦቤሔር ጸሎቶ ወይእዜኒ ንንግር ጎይሎ ለብፀፅ ወኔር ገብረ እግዚኦቤሔር ዘጸልእ ዘንተ ዓለመ ኃላፊ ወአፍቀሮ ለእግዚኦቤሔር በኩሉ ልቡ ወምልዓ ነፍሱ ገብረ እግዚኦቤሔር ኤልያስ ነቢይ በመንፈስ ቅዱስ ወንቤሁ እምነት ወንዝን ወተከዘ በልቡ ወይቤ ለምንት ይ ትፈቀር ዝ ጣዖት ወኢየጎሥሥዎ ለእግዚኦቤሔር ወመባዓኒ ዘቀርባን ይውሀቡ ለጣዖት ወመሥዋዕተ እግዚኦቤሔር የጎድጉ።

ተግባር ሁሉ እናስተውል።የተከበ ሩትን አስወገዳቸው፤ሰይጣንም ከእርሱ የተነሳሳ ተመልክቶ ፈራ።ነቢይ ኤልያስ እንደ እሳት ተነሣ። አነጋገሩም እንደእሣት ያቃጥላል።እንደአርባ ወገኑን ታጥቆ መጣ። አገልጋይ ሰንቃው እንደ ሚታዘዝ ሰውነቱን አሳልፎ ሰጠ። እግዚኦቤሔርንም አመለከ።እርሱም ሰወረው።መላእክትንም ይወዳቸው ነበር።ጸሎትን ጸለየ። ልመናውም ቅድመ እግዚኦቤሔር ደረሰ።ሽታውም ያሚ መዓዛ ሆነ።

11 ሕዝቡና የሰማይ መላእክት ተደሰቱ። እግዚኦቤሔርም ልመናውን ሰማ።ዛሬም ይህን ኃላፊውን ዓለም የጠላ በፍጹም አሳቡ በፍጹም ነፍሱ እግዚኦቤሔርን የወደደ ብፀፅና ፕር በመንፈስ ቅዱስም ነቢይ የሆነ የእግዚኦቤሔር አገልጋዩ የኤልያስን ኃይል ወይም ተግባር እንናገራለን።በእርሱ ዘንድ ሃይማኖትም ንዝንም አለ።በልቡናውም ይህ ጣዖት ለምን ይወደዳል? እግዚኦቤሔርን ለምን አይፈልጉትም የቁርባንን እጅ መንሸም ለጣዖት ይሰጣሉ። የእግዚኦቤሔርን መሥዋዕትም ያስቀራሉ።በማለት በልቡናው አዘነ።

፲፪ ወይቤ ይኔይስ መዊት እምነ ጽሮቱ ለዝንቱ ምግባር ወደክመ ነፍሱ ለኤልያስ ነቢይ እምንዝን ወይብል በልቡ እፎ እግባሮ ለእኩ ዓብ ወላሕዝቡ ደቂቀ እስራኤል አስመ ወላጡ ሠናየ ስብሐቲሁ ለእግዚኦቤሔር ዘኢይመውት እምፍጥረተ ዓለም ወአምለኩ ጣዖተ ርኩስ ዘኢይበቀሱ።

፲፫ ወይቤ እፎ እክል ወአወፅእ ቃለ እምአፋየ ከመ እሳት ትበልዖሙ እፈትሕ አፋየ ለጸሎት ከመሙሴ ነቢይ ወአጠፍዖሙ ከመ ጠፍዑ ዳታን ወአቤርን ወቆሬ እስከ ይትፈለጥ ዓመዳሆሙ ዘአውረ ደሙ ውስተ ሲዖል ሕያዋኒሆሙ እስመ ንዝን ቦእ ሳዕሌየ እስከ አጸልሞሙ በረኅብ ወእእንዝ ዝናመ ወአውላ ወእክለ ከመ ኢይብቀሉ።

፲፬ ወአየበስ ገጸ ለምድር እስከ የአምሩ ኢሕዛብ ከመ አማልክቲሆሙ ኢይበቀሱ ወከመ ይጠይቁከመ እግዚኦቤሔር ይገብር ሁዳይቶ ወይቡብ እምሰማይ ዝናመ ወያከርም በበዓመት ያሠምር ወያ

12 ይህን ተግባር ከማየት ሞት ይሻለልም አለ። ከኃዘኑ ጽናት የተነሣም የነቢይ ኤልያስ ሰውነት ይካመ። በልመናውም አክዓብንና ሕዝቦቹ የሆኑ የእስራኤልን ልጆች ምን ላይ ርጋቸው? ዓለም ከመፈጠሩ አስቀድሞ መልካም የሆነ የእግዚኦቤሔርን ምስጋና ሰውጠዋልና።የማይጠቅም ርኩስ የሆነ ጣዖትም አምልኮዋልና በማለት አሰበ።

13 ምን ማድረግ እችላለሁ? ታቃጥላቸው ዘንድ ከአንደበቱ እንደ እሳት የምታቃጥል ቃልን አወጣለሁ።አፌንም እንደ ነቢይ ሙሴ ለጸሎት እከፍታለሁ። ከእንሕይወታቸው ወደ ሲዖል ያስጠማቸው ክፋታቸው እስኪገለጥ ድረስዳታን፤አቤርን፤ቆሬም እንዳጠፋቸው በረኅብ እስከ ማጠቁራቸው ድረስ ንዝን አድሮብኛልና ዝናሙን፤ልምላሜውን፤እህሉንም እንዳይበቅል አደርጋለሁ።

14 አሕዛብ አማልክቶቻቸው የማይጠቅሙ እንደሆኑ እስከሚረዱ ድረስም መሬትን አደርቃታለሁ። እግዚኦቤሔር መልካሙን እንደሚያደርግ ዝናብንም ከሰማይ እንደሚሰጥ በየዓመቱም የሚጠብቅ የሚ

ፈሪ ያጸግብ ርትባኝ እስመውሉቱ
ይሁብ ዘርዓ ለዘራዒ ወአክለ ለሲ
ሳይ።

፲፭ ወዘንተ ነገረ ዘይቤ ኤልያስ
ነቢይ በመንፈሱ እምነዝነ ልብ
ወእምክዒው አንብዕ። ውዑይ
እስመ ኮነት ነፍሱ ትፃሙ ኩሉ
ዕለተ በእንተ ምግባራቲሆሙ
ለንጉሥ ወለብእሲቱ ስቁርርት
ወእምዝ ተቁጥአት ነፍሱ ወቆመቅ
ድመ ገጸ ንጉሥ ወይቤሉ ለምንት
ገደግሙ አምላክ ሰማይ አንተወብእ
ሲትከ ኤልሳቤል እንዘ ነፍ
ስከ ውስተ እዴሁ ለእግዚአብሔር
እፎ ሰገድክሙ ለበዓለ ጣዖት ዘኢየ
ሩሥም ወኢይቤኒ ዘኢይሬኢ
ወኢይሰምዕ ዘኢይነብብ ወኢያጼኑ
ወአልቦ መንፈስ ውስተ አፋሁ
ወዘንተ ዘለፋ ተዛለፎሙ።

፲፮ እሙንቱስ ኢነበሐ ወኢተመ
ይጡ እም ግብርሙ እኩይ ወነደ
ልቡ በእሳተ ቅንዓት ወኢክህለ
ተዓግሦ ወአእመረ ከመምሕረተ
እግዚአብሔር ንዱር ውስቲቱ ዘነ
በበ ይገባር ሎቱ ወመሐላ በስመ
አምላኩ ወይቤ ሕያው እግዚአብ
ሔር ዘአትፋነይ ሎቱ በኩሉ ሰዓት

ያሳምረው እንዲያፈራም የሚያደርግ
የተራብትን የሚያጠግብ እርሱ እንደ
ሆነ ያውቁ ዘንድ እርሱ ነው።

15 ነቢይ ኤልያስ ይህን የተናገ
ረውም በልባዊ ንዘን፤ የሚያቃጥ
ል እንባንም በማፍሰስ ነው፤ ሰው
ነቱም በንጉሡና በሚስቱ ተግባር
ዘወትር ትደክምና ሥራቸውንም
ትጸዩፍ ነበር። ከዚህ በኋላም ሰው
ነቱ ተቆጣችና በንጉሡ ፊት ቆመ፤
አንተና ሚስትህ ኤልሳቤል ሕይወ
ታችሁ በእግዚአብሔር እጅ እያለ
የሰማይን አምላክ ለምን ተዋችሁት?
ክፋውንም በጎውንም ለማያደርግ
፤ ለማያይ፤ ለማይሰማ፤ ለማይናገር
፤ ለማያሸት ጣዖትስ እንዴት ሰገዳ
ችሁ? ከአንደበቱም አስትንፋስ የለ
ውምና በማለት ይህን ተግሣፅ ገሠ
ዓቸው።

16 እነርሱ ግን አልተጸጸቱም፤ ከክፉ
ተግባራቸውም አልተመለሰም፤ ኤል
ያስም ልቡናው በመቅናት እሳት
ተቃጠለ፤ መታገሥም አልቻለም፤ የእ
ግዚአብሔር ጸጋ በእርሱ ላይ አንጻረ
፤ የተናገረውንም እንደሚያደርግለ
ት ዐወቀ፤ በአምላኩ ለምን ማለ፤ በየሰ
ዓቱሁ ለምንዛለት ሕያው እግዚአ

ከመ ኢይወርድ ዝናም በዲበ ምድር
በእንተእክግብ ንጉሥ ወኤልሳቤልብ
እሲቱ ወበእንተ ኩሎሙ ደቂቀ
እስራኤል እሳገደም ለእግዚአብሔር።
፲፯ ወአዕበዩ ጣዖታተ ወሰገዱ
ለበዓለ ጣዖት ወይሰግዱ ለምውት
ወይክህድዎ ለእግዚአብሔር ሕያው
ዘንብረ ተአምረ በቅድመአበዊሆሙ
ወይእከኒ እነግረክሙ መንግሥተ
አምላኪያ ወአአጋዝ በእንቲ አሆሙ
ንዋዩ አምላኪያ ዘኢጸግቡ
እምጥዕመቱ ወአአጋዝ በእንቲ
አሆሙ አውለ ወዝናመ ወኢይዘ
ንም ወኢይወርድ ዝናም በዲበ
ምድር ወኢይበልዑ እምፍሬሃ
ወአየብስ አዕዋሚሃ ከመ ኢይፍረይ
ሎሙ አየብስ አፍላጋተ ወአንቅዕተ
ማያት ወአነጽፍ አዘቃተ ወቀላያተ
ወአብሐርተ እስከ ይስእኑ ሰጊደ
ለጣዖት ወነጊደ ገበ ፈቀዱ ወእስከ
ኢይክሉ ነቢረ ወተንሥኦ።

፲፰ ወእንብር ትፍሥሕቶሙ
ንዘነ በእንተ ዘገደጉ እግዚአሙ
ወፍሥሐሆሙ አጸውኩ ማዕጸ
ወመኑ ዘይክል አርጋዎተ
አሠርኩ ሰማየ ወምድረ ወአልቦ

ብሔርን በንጉሡ አኩላቤ በሚሰቱ በ
ኤልሳቤል፤ እግዚአብሔርን በተውት
በእስራኤል ልጆች ሁሉ ላይ ዝናም
በምድር እንዳይወርድ አለ።

17 ጣዖታትን ከፍ አድርገዋል፤ ከ
ንቱ ለሆነ ጣዖትም ሰግደዋል፤ በእ
ባቶቻቸው ፊት ተአምርን ያደረገ
ዘለዓለማዊ እግዚአብሔርንም ክደ
ውታልና። ዛሬ ግን የአምላኬን ኃ
ይል አስረዳቸዋለሁ፤ ከጣዕሙ የተነሣ
ያልጠገቡበት የፈጣሪየን ሀብትም
ስለእነርሱ እይዛለሁ፤ ዝናም ለዘር
፤ ጠል ፤ ለመክር እንዳይሰጥም
አደርጋለሁ፤ በመሬት ዝናም አይዘ
ንብም፤ ከፍሬዋም አይመገቡም፤ እን
ዳያፈራላቸውም ዛፎቿንሁሉ አደ
ርቃለሁ፤ ወንዞችን፤ የውኃዎችን ምን
ጮም አደርቃለሁ፤ ለጣዖት መስገድ
፤ ወደፈለጉት መሔድ፤ መነሣት፤
መቀመጥ እስከሚሳናቸው ድረስም
ኩሬዎችን፤ ባሕርቶችን፤ ቀላዖትን አደ
ርቃለሁ።

18. ጌታቸውን ደስታቸውን ከመ
ተዋቸው የተነሣም ደስታቸውን
ወደገዝን እመልሳለሁ፤ በሩን እዘ
ጋለሁ፤ መክፈት የሚቻለው ማን
ነው? ሰማይና ምድርን አለርሁ፤

ዘይክል ይፍትሐሙ ዘእንበለ ቃለ አፋዩ ወሰቤሃ ተለስሩ ነገሥታተ ምድር እስመ ኃያል ውእቱ አምላኩ ለኤልያስ ወወቢይ ውእቱ ፈጣሬ ሰማየት ወምድር ወለእለ የአምኑ ቦቱ ያሐይዎሙ ወያወር ሰሙ መንግሥቶ።

፲፱ ወጸርሐ በወቢይ ቃል ገብረ እግዚአብሔር ኤልያስ ነቢይ ወኮነ ቃሉ ከመ ነጉድጓድ ወፈርሃት ምድር ወርዕደት እምግርማ ቃሉ ወትቤ ምድር በቅድመ ኤልያስ ነቢይ ንዘን ወረደ ላዕሌየ ወእለ ይነብሩ ላዕሌየ ላዕለ ምድር ሰብእሲ ጽኑእ አልቦ ዘይትኅሠሦ ወአልቦ ዘይክል ተዋሥኦተ እንዘ መሬታዊ ውእቱ ይኩንን ሰማያውያነ ወእንዘ ይነብር ታሕተ ያደነግፅ ሰማየ ዘላዕሉ ወይ ኤዝዞሙ ለደመናት ኢያውርዱ ዝናመ ላዕሌየ።

፳ ወእንሰ አአምሮ ለእግዚእየ ኤሎሄ ዘፈጠረኒ ወአጽንኦኒ ዲበ ማይ ውእቱስ መሐሪ ውእቱ ከመ ይስአልዎ ይፈቱ ወበከመ ብዝኅ መጥቱ ብዝኅ ምሕረቱ ላዕሌየ ወበ ቅድሚኒ መዋዕል ንዘነ ላዕለ አዳ

ከእንደበቲ ቃል በከተቀር ይፈታቸው ዘንድ የሚቻለው የለም።ያን ጊዜምየ ምድር ነገሥያት ሁሉ ታሰሩ፤የኤልያስ አምላክ ኃያል፤ሰማይንና ምድርን የፈጠረ፤ ገናና አምላክ ነውና፤ የሚያምኑበትንም ያድናቸዋል፤መንግሥቱንምያወርሳቸዋል።

19 የእግዚአብሔር አገልጋይ ነቢይ ኤልያስ በታላቅ ድምፅ ተናገረ፤ ቃሉም እንደ ነጉድጓድ ነበር።ከድምፁ ግርማ የተነሣ ምድር ተንቀጠ ቀጠች። ምድርም በኤልያስ ፊትበ እኔና በሚኖሩብኝ ላይ ንዘን ደረሰ ብን አለች። ብርቱ ሰውን የሚፈላለገው የለም። መከራከር የሚቻለውም የለም።መሬታዊ ሊሆን በሰማይ የሚኖሩትንም ይገዛልና።በታች ወይም በመሬት ተቀምጦ እያለ በላይ ያለ ሰማይን ያስደነግጣልና። በእኔ ላይ ዝናምን እንዳያወርዱም ደመናትን ያዝዛቸዋልና።

20 የፈጠረኝ በውኃ ላይም ያጽናኝ ኤሎሄ የተባለ ጌታዬን አውቀዋለሁ። እርሱ መሐሪ ነው፤እንደለመኩትም ያደርጋል።የቁጣውን ብዙት ያህል ግን ምሕረቱም በእኔ ላይ ነው። በመጀመሪያየ ዘመንምበአገልጋዩ በአጭ

ምንበሩ ወበእንቲአሁ ተረገምኩ ወድኅሬሁ መሐረኒ ወሠረየ ሊተ አበላየ ወመርገምየ።

፳፩ ወካዕበ ንዘነ ላዕለ ሕዝቡ እመ ኖኅ ወበእንቲአሆሙ ተሠፈኒ በማየ አይኅ ወለእሙንቲሂ ሰብእ ረሲእን አጥፍአሙ ወለኖኅስ ጻድቅ መሐሮ ወይቤሉ ግበር ታቦተ በዘትድኅን አንተ ወደቂቅከ ወአትረፈ ነፍሰ እምነ አይኅ ወአድኅን ምስሌሁ ዘረዓ ኩሉ ፍጥረት በበንስቲት፤ ወካዕበ ንዘነ ላዕለ ሰዶም ወገሞራ ወአዝነመ ላዕሌሆሙ እሳተ ወተየ እስከ አውዳሩሙ ወገፍትአሙ።

፳፪ ወገብረ ምሕረተ ምስለ ሎጥ ዘይትገፋዕ እምኔሆሙ ወከፈሉ ከመ ይትቀበል ነግደ መላእክተ እንዚሊየአምር ከመ መላእክት እሙንቱ ባልሐ እምእሳት ምስለ ክል ኤሆንአዋልዲሁ ወለብእሲቱስ አቅዓማረሰያ ሐውልተ ዔው ወበእንተ ዝንቱ እፈርህ ብዙኅ ሰዓተ።

፳፫ ለእግዚእየሰ አአምሮ ከመ መሐሪ ውእቱ በእንተ ጻድቃን ይምሕር ኃጥኦነ ወባሕቱ ይባይ ንዘን ብየ እምነ ኤልያስ ጸውዐኒ

ላይ አዘነ በእርሱ ምክንያትም ተረገምሁ። በኋላ ግን ይቅር አለኝ፤በደሌን፤ መርገሜንም አስወገደልኝ።

21 ዳግመኛም በኖኅ ጊዜ በሕዝቡ ላይ አዘነ።ስለ እነርሱም በጥፋት ውኃ ቀጣዮች፤እነዚህን ጉብዩላ ሰዎች ምክጠፋቸው።ጻድቅ ኖኅን ግን ይቅር አለው፤ሬራለትም። አንተናልጆቻህም ጦራትድኅብት ገዝብ መርከብ ሥራ አለው። ነጻነትምጥፋት ከተረፈብክርሱ ጋርምከሁሉም ፍጥረት ዘርን በየትንሹአዳኑ።ዳግመኛም በሰዶምና በገሞራአዘነ፤እስከሚያቃጥላቸው፤ እስከሚገለባብጣቸውድረስ እሳትና ዲንን አዘነበባቸው።

22 በእነርሱ ከተገፋ ከሎጥ ጋር ግን ምሕረትን አደረገ ። እነርሱ መላእክት እንደሆኑ ሳያውቅ መላእክትን በእንግድነት ለመቀበልም አደለው።ከሁለት ልጆቹ ጋርም ከእሳት አዳነው።ሚስቱ አቅዓማን ግን የጨው ሐውልት አደረጋት። ስለዚህም ብዙ ጊዜ እፈራለሁ።

23 ጌታዬን ይቅር ባይ እንደሆነ አውቃለሁ፤ስለጻድቃን ሲል ኃጥኦኑን ይቅር ይላልና። ነገር ግን ከኤልያስ የተነሣ ንዘን አለብኝ፤በ

በቃለ መግቢያ ወላጎችና መሠረታዊ ቢታሉት ውክራን ወደ ደህንነት ዲቦ ባሕር ወሥልጣኖ ላላለ የብስ ወወርገ መግቢያ ውስተ ሰማይ ወከመ ድምፅ አንበሳ ነጉርንፋ ወፈርቃ ሕዝብ ወላጎችን ያሳደው ላላለ ወርሃዊ መግቢያ ወተመደቡ ደመናት ውስተ ሰማይ ፈረሆሙ።

፳፬ ውክራን ትቤሎ ምድር ዝንቱ ኩሉን ዘረከበኒ በእንተ አካባቢን ምድር እምነቱ እረከብ ዘይትና ገር በእንተአየ ገብ ኤልያስ ነቢይ ወትቤሎ በእንተ ኃጥአን ወረሲዓን እፎ ታጠፍፅ ጸድቃን ወንጹሐን እስመ አእምር እግዚእከ ዘወሰከ ሥልጣኑ ወእኔ መረመረ አካባቢ ንጉሥ ለአማል ክቲሁ ከመ አልቦሙ ኃይል።

፳፭ ውክራን ትቤሎ ምድር ለእመ ገብሩ አንተ ለእግዚአብሔር ፍታሕ ማእሠሪክ ወትከውን መሐራ ከመ አምላክከ ወይ ሴባሕ እግዚእከ በተግባሩ እስመ ውሉቱ ያሠርቅፀ ሐየ ላላለ ጌራን ወእኩያን ወያዝ ንም ዝናመ ላላለ ጸድቃን ወኃጥአን ወይትኃፈሩ አማልክት ወእለ

ቁጣው ድምፅ ጠርቶኛልና፤ በታች ያለ መሠረቱም ተነዋውጧልና። ዳግመኛም እጁን ወደባሕር ዘረጋ ሥልጣኑም በየብሉ አደረገ፤ ቁጣውም እስከሰማይ ወጣ፤ ነጉድጓዱም እንደ አንበሳ ድምፅ ነው፤ ሕዝቡም ወደሰማይ እንጋጠጡ፤ ደመናትንም ተመለከቱ፤ ደመናትም ፈርተው ወደሰማይ ተመለሱ።

24 ዳግመኛ ምድር ይህ ሁሉ ገዘን ያገኘ በእክልብ አማካኝነት ነው፤ ስለእኔ ለነቢይ ኤልያስ የሚናገርልኝን የት አገኛለሁ፡ በኃጢአ ተኞች፤ በጉስጃሎች ምክንያት እንዴት ጸድቃንን፤ ንጹሐንን ታጠፋለህ፤ ጌታህ የሰጠህን ሥልጣንም አውቃለሁና አለቸው። ንጉሡ አካባቢም አማልክቶቹ ምንም ኃይል እንደ ሌላቸው አወቀ።

25 ዳግመኛም ምድር የእግዚአብሔር አገልጋይ ከሆንህ ማሰሪያህን ፍታ፤ እንደአምላክህም ይቅር ባይትባላለህ፤ ጌታህም በሥራው ይገለጣል፤ እርሱ በደጉችም፤ በከፉዎችም ፀሐይን ያወጣልና፤ ለጸድቃንና ለኃጥአንም ዝናምን ያዘንማልና፤ እማልክት ይዋረዳሉ፤ የሚያመልክ

ያመልክዎሙ ይኔስሱ።
፳፮ ወእምድኅረዝ ነገር ካሰበ ተናገረቱ ምድር ወጸውአቶ ለኤልያስ ነቢይ ወላስተምሐረት ሱቱ ወትቤሎ አኃሥሥ እምነክ ኦ ቅዱስ እግዚአብሔር ከመ ትምሐረኒ ወከመ ትምሐሮሙ ለእለ ይነብሩ ዲበ ምድር ላላለየ ወንዘን ወጸውዓ ለምድር ኤልያስ ነቢይ ወይቤለ አነ ነገርኩኪ ቀዲሙ ብዙን ጊዜያተ ወእኮ አሐተ ፅለተ ወይእኬስ መሐልኩ በሕይወተ አመላኪያ ወኢይሔሉ ዘወጽእ እምአፋየ ወኢያወርድ ዓውላ ወዝናመ ላላለ ምድር በእንተ አካባቢ ንጉሥ ወእክልፅ እምነሆሙ ክረምተ ወኃጋየ ወመጸወ ወጸደየ ዘርዓ ወማዕረረ ወኢይሬእዩ እንከ አካባቢ ወበእሲቱ ውስተ ንታቲሆሙ ጽጌያተ ወፍሬያተ እስከ የእምሩ ኃይለ አማልክቲሆሙ ወእነ አእምር ኃይለ አምላኪየ።

፳፯ ዘንተ ቃለ ተናገራ ኤልያስ ነቢይ ለምድር ወሐረ እምነሃ ወወርገ ደብረ ዘይብልም ኪሩብ ማእከለ ፅብን ገብ ቦ ዐቢይ በዓት ወቦአ ከመ ዘኢያሕመረ ዘአውረደ

ቸውም ይጸጸታሉና አለቸው።
26 ምድርም ዳግመኛ ነቢይ ኤልያስን ተናገረችው፤ ማለደችውም። የእግዚአብሔር ቅዱስ ሆይ እኔን ይቅርትለኝ ዘንድ በእኔ ላይ የሚኖሩትንም ይቅር ፤ ላቸው ዘንድ ከአንተ ይህን እሻለሁ አለቸው። ነቢይ ኤልያስም እነሆ መሬትን ጠርቶ እኔ እስቀድሞ ብዙ ጊዜ ነገርሁሽ፤ እንድቀን ብቻ አይደለም፤ ዛሬ ግን በፈጣሪየ ሕልውና ምያለሁ፤ ከአንደበቱ የወጣውንም አልዋሽም። በንጉሡ በአካባቢ ምክንያት ጠል ለመከር ዝናም ለዘር አላወርድም፤ ከእነርሱም ክረምትና በጋ መጸውና ጸይ፤ ዘርና መከርም እንዳይሆን እከለካለሁ። የአማልክቶቻቸውን ኃይል እስከ ሚረዱ ድረስ አካባቢና ሚስቱ በአትክልቶቻቸው ውስጥ አበቦችን፤ ፍሬዎችን አይመለከቱም፤ እኔም የእምነኬን ኃይል አውቃለሁ አላት።

27 ነቢይ ኤልያስ መሬትን ይህን ቃል ተናገራት፤ ከዚህ በኋላ ከእርሷ ሔደ። ታላቅ በዓት ወይም ዋሻ ወዳለበት በደንጊያ መካከል ወደአለኪሩብ ወደሚሉት ተራራወጣ። በ

መቅሠፍተ ላዕለ ምድር ወኪይም ሰልክሙ ዘሐረ በፈቃደ ልቡ ኦላ እስመ ኮነ ቃለ እግዚአብሔር ንብ ኤልያስ ወይቤሎ ሑር እምዝየ መንገል ጽባሕ ወተንባዕ ውስተ ፈለገ ኮራት ዘመንብላ ዮርዳኖስ ወስተይ ማየ እምው እቱ ፈለግ ወእኤዝሁሙ ለቋዓት ከመ ይሴስዩክ።

፳፰ ወነበረ ውስት መኳን ዘተኣ ዘዘ ወይፈኑ ሎቱ ሲሳዮ ምስለ ያፍ፡ ወማየኒ ዘይሰቲ እምዓይነ ሙሐዘ ፈለግ ወኸነ በቀዳሚ ዓመት የሰነ እንኮሳት ማይት ወቀላዩት ንኡሳን ወዘብልዕ ዓመት የብሱ አዘቃተ ማይት ወአፍላግ ዐቢያን ወበሣልስ ዓመት ነጽፉ ኩሎሙ አብሐርት ወሞቱ ዓሣት ወሐርገሣት እለ ውስተ ልጉታት ወጠፍዓ ኩሉ ዘህሎ ውስተ ምድር ወኩሉ ዘላዕሌሃ ወዝንቱ ኩሉ ኮነ በኃይለ እግዚአብሔር ወበጽንዑ ለኤልያስ ነቢይ።

፳፱ ወበጠለ ዝኖመ ክረምት ዘርዕ ወማዕረር ወኃይተ ነፋሳት ወደመ

ምድር ላይም ያወረደውን መቅሰፍት እንደማይውቅም ገባ፤ ነገር ግን በራሱ ፈቀቃድ የሑደ እይምሰላችሁ። የእግዚአብሔር ቃል ወደኤልያስሙ ጥቶ ከዚህ ወደ ምሥራቅሒድ፣በዮርዳኖስ አቅራቢያ በሚገኘው ኮራት በተባለው ወንዝም ተሸሸግ። ከዚያ ምጽጹም ውኃን በሃብ፣ በመግባቱ ዘገንድም አሞራዎችን አዝዛቸዋለሁ ስላለው ነው እንጂ።

28 እግዚአብሔር ባዘዘው በታም ተቀመጠ። ምግቡንም በቁራ አምራ ይልክለት ነበር፤ የሚጠጣውን ውኃም ከውኃው መመንጫ አናት ላይ ያገኝ ነበር። በመጀመሪያው ዓመት የውኃ ምንጮች ታናናሾቹ ቀላያት ደረቁ። በሁለተኛው ዓመት የውኃ ኩራዎች፣ ታላላቅ ምንጮች ደረቁ። በሦስተኛው ዓመት ባሕርቹ ሁሉ ነጠፉ፤ በባሕር ውስጥ ያሉ ሞሃዎች፣ አዝዎች ሁሉ ሞቱ። በመሬት ውስጥና በመሬት ላይ ያለው ሁሉ ጠፋ። ይህ ሁሉ የተደረገው በእግዚአብሔር ኃይል በኤልያስም ጽንዓት ነው።

29 የክረምት ዝናም፣ ዘር፣ ጠፋ፣ ዝላሳትና ደመናትም አልተገኙም። መሬትም ውብቷን አጣች፤ በውስ

ናት ወማሰነት ምድር ወኩሉ ዘውስቱታ ወዘላዕሌሃ ማሰነ ወጠፋኦ ድምዖሙ የብለ ወይን ወጠፍዓ ዘይት አልቦ ዘይዘርዕ ወአልቦ ዘየዓርር ወአልቦ ዘያስተ ጋብዕ አልቦ ዘይበቁል ወአልቦ ዘይጸጺ ወአልቦ ዘይፈረ ወአልቦ ዘይበልዕ ቀምሐ ወተውህቦ ለፀሐይ ሐሩር ከመ ያውሰዮ ለሱበኔ በዐቢይ ሐሩር እስከ ይጸርፉ ላዕለ ስመ እግዚአብሔር ወኢነስሑ ከመ ያእኩትዎ ወንጌልቀ ኩሉ ፍሥሐሆሙ ለእኔለ እመሕያው እስመ አልቦሙ ወርቅ ወብሩር ወዕንቁ ክቡር ወባሕርይ ወሜላት ወአዝመር ወላይ ወሰንሰረቂት ወኩሎ ዕፀ ሕቁ ወኩሉ ንዋይ ዘቀርን ነጌ ወኩሉ ሠርጎ ዘቦ ዕንቁ ክቡር ወብርት ወሐዲን ወዋሶት ወቀና ዝሞስ ወአበም ወዕጣን ወሜሮን ወስ ኒን ወመይን ወቅብዕ ወሰንጻሌ ወእን ሰሳ ወእሞፅ ወአፍራስ ወረዶን።

፴ ወተዬወወ ነፍስ ሰብእ ወኢተሰምዕ እንከ ቃለ መሰናቂት ወእንዚራ ወማኅሌት ወቃለ ቀርንኢ ተሰምዕ ወኩሉ ኪን ኢተረከበዉስ ትቱታ ወኢያስተርእየ ብርሃነማኅ

ሟና በላይዋ ያሉ ፍጥረታትም አልተገኙም። ድምዳሜው ጠፋ፤ ወይን፣ ደረቀ፤ ዘይትም ጠፋ፤ የሚዘራም፣ የሚያጭድም፣ የሚሰበስብም አልነበረም። የሚበቅል፣ የሚያብብ፣ የሚያፈራም የሰም፣ ፍሬውን የሚመገብ የሰም። የእግዚአብሔርን ስም እስከሚሳደቡ ድረስም በታላቅ ሐሩር ሰውን ያቃጥለው ዘንድ ለፀሐይ ሐሩር ወይም መቀት ተሰጠው፤ ያመሰግኑት ዘንድም አልተጸጸቱም። የሰው ልጆች ደስታ ሁሉ አከተመ። ወርቅና ብር፣ የክበረ እንቁ፣ ነጭ ሐር፣ ቀይ ሐር፣ የሰንደል ዕንጨት፣ የዝሆን ቀንድ ሀብት፣ በክበረ እንቁ የተሸለመ ጌጥ ሁሉ ብርት፣ ብረት፣ ባላቅ፣ ቀናንምስ፣ ስኒን፣ የሚባሉ ሽልማቶች፣ ወይን ዘይት ስንዴ፣ እንስሳ በግ፣ ፈረስ፣ ግልገል በቅሎም የላቸውምና።

30 የሰው ሰውነትም ተማረከ፤ በምድር ላይም የመሰንቆ፣ የእንዚራ፣ የማኅሌት፣ የክበር ድምፅ አልተሰማም፤ በውስጧም ጥበብ ሁሉ አልተገኘም፤ የመብራት ብርሃን

ቶት ወኢቃለመርዛዊ መመርኮሻኢተሰ
ምን በውስቴታውምቱ በረኃብወበጽ
ምዕ ወበጠለሥልጣናው ወትዕ
ቢቶሙ ወብዕሎሙ ለብዑላን እ
ደዊሆሙ ወእንስቲያሆሙወምቱ
ሕፅናት እስመየብሰ አፋሆሙ ወኢ
ተረከበ ሐሊብ እምአጥባተ እምሙ
ወተቀብሩ ሠናያን ዕደው ወበጠለ
ትፍሥሕቶሙ ለደናግል።

፴፩ ወብዑላንሂ እለ ይትሜክሁ
ቡብሰሎሙ ጸልዑ እዝማዲሆሙ
ወእፍቀሩ ንዋያቲሆሙ ወበልዑ
ለባሕቲቶሙ ወሶበ ንልቀ ንዋያ
ቲሆሙ ነድዩ ወርኅቡ ወምቱ
በረኃብ ወንጥዑ ዘይቀብርሙ።
ኤልያስስ ዘኮነ ቀናኤ ለእግዚአ
ብሔር ኢተፀንሰ እምኩሉ
ሠናያት እስመ ይሰብዮ በአፈ ቋዕ
አፈ ጽባሕ ወፍና ሰርክ ወዘልፈ
ይሔውጽዎ መላእክት እለ
በሰማያት ወኢተፈልጡ እምኔሁ
እምጊዜ ተወልደ እስመ ኮነ
እምሳሊሆሙ ለሱራፌል ወቦ ላእ
ሌሁ አስኬማ ዘመላእክት።

፴፪ ንትመየጥኬ ንበ ዘቀዳሚ
ነገርነ ወምቱ አዕዋፈ ሰማይ ወእ
ራዊተ ንዳም እስመ ንጥኩ ዘይበ

የለም፤የሙሽራና የሙሽራት ደምዕም
አልተሰማም፤ በረኅብና በጽምም
ሞቱ። ሥልጣናቸው፤ትቢታቸው
ጠፋ፤የሀብታሞቹ ሀብታቸው፤ወ
ንዶቻቸውም ሴቶቻቸውም አለቁ
፤ሕፃናቱም ሞቱ።እፋቸው ደርቋ
ልና፤ ከእናታቸው ጡትም ወተት
አልተገኘምና፤የሚያምሩ ወንዶች
ተቀበሩ፤የደናግል ደስታም ጠፋ።

31 በሀብታቸው የሚመኩ ባዕለ
ጸጎችም ዘመዶቻቸውን ጠሉ፤ገን
ዘባቸውንም ወደዱ፤ለብቻቸውም
ተመገቡ፤ ሀብታቸው ባለቀ ጊዜ
ግን ተቸገሩ፤ተራሳ፤በረሀብም ሞቱ፤
የሚቀብራቸውንም አጡ፤ኤልያስ
ግን ለእግዚአብሔር ይቀና ነበር፤
ከበኅ ነገር ሁሉ አልተቸገረም።
ጥዋትና ምሽት ሲሆን በቁራ አፍ
ይመግበው ነበርና፤በሰማይ ያሉ
መላእክትም ዘወትር ይጎበኙት ነበ
ርና፤ከተወለደ ጊዜ ጀምሮም ከእ
ርሱ አልተለዩምና፤የሱራፌል እም
ሳል ነውና በላዩም የመላእክት
እስኬማ አለበት።

32 ወደቀደመ ነገራችን እንመለስና
የሰማይ ወፎች፤የዱር አራዊትም
የሚመገቡትን አጥተዋልና ሞቱ፤

ልዑ እስመ እግዚአብሔር ይፈቅድ
ሥምራቶ ለኤልያስ ነዚይ ኤልያስ
ስ ይፈቅድ ይሙት በረኅብ ከመ
ኩሉ እመሂ ፈነወ ሎቱ ሲሳዩ
በአፈ ቋዕ ኢይፈቅድ ይትመጦ እ
ስመ ቋዕ ፎሮስ በሕገ ብሊት ወባ
ሕቱ በቃለ እግዚአብሔር ይትዌከ
ፎ ወኢያረኩሶ እስመ ቅዱስ
ውእቱ እምከረሠ እሙ።

፴፫ ኦ እትዮ ስማዕኬ ወለቡ ከመ
ኩሉ ንጹሕ ለንጹሐን ኢያንብብከ
ኑ በውስተ አሪት ዘገብረ ሶምሶን
እመ ተግሣሠ ወስተዓፀደ ወይዝቱ
ምናታ ወናሁ አንበሳ ተቀበሎእንዝ
ይጥህር ወመጽኦ መንፈስ እግዚአ
ብሔር ሳዕሌሁ ወነጽሐ ከመዘይነጽ
ሕ መሐስዓ ጠሊ ወከመ ኢምንት
ኮነ ውስተ እዴሁ ወላባ ተመይጠ
እምድጎረ ጉንዱይመዋዕል ተግሣሠ
ከመ ይርአዮ ለዝኩ በድነ አንበሳ
ወናሁ ንጉብ ውስተ አፋሁ ለዝኩ
በድነ አንበሳ ወንደረ ወገብረ
መዓረ ውስቴቱ ወነሥኦ ወበልዓ
ወሐረ እንዚይበልዕ ወበጽሐ ንዝ አቡ
ሁ ማጉሂ ወሕሙ እትኩይ ወወሀሊ
ሙ ከመ ይብልዑ ወኢያይድአሙ

እግዚአብሔር ግን የኤልያስን ፈቃድ
ይሻ ነበር፤ኤልያስም እንደሁሉም
በረኅብ ይሞት ዘንድ ይሻ ነበር፤
ምግቡን በቁራ አፍ ቢልክለትም
ቁራ በብሉይ ኪዳን ሕግ ርኩስ
ነበርና ይቀበለው ዘንድ አልወደደም
ነበር፤ነገር ግን ከእናቱ ማሕፀን
ጀምሮ የተቀደሰ ስለ ነበር አላረከሰ
ውም እንደ እግዚአብሔር ትእዛዝ
ይቀበለው ነበር።

33 ወንድሜ ሆይ ንጹሕ የሆነ
ሁሉ ለንጹሆች እንደሚገባ ስማ፤
ልብም አድርግ፤በቴምናታ ከሚገ
ኘው ከወይኑ ቦታ በተለየ ጊዜ
በአሪቱ ሶምሶን ያደረገውን አላነበ
ብህምን፤እነሆ አንበሳ እያገላ ተቀ
በለው፤የእግዚአብሔር መንፈስ በእ
ርሱ ሰላደረም የፍየልን ጠቦት
እንደሚጥል ጣለው፤በእጁም እንደ
ኢምንት ሆነ፤ከትንሽ ጊዜ በጊላ
ሲመለስም የአንበሳውን በድን ይመ
ለክት ዘንድ በዚያ ሔደ፤ በዚህ
አንበሳ በድን አፍ ላይም እነሆ ንብ
ነበር፤ከአፋ ውስጥ ማር ሠርቶበት
ነበር።ወስዶም እየተመገበ ሔደ፤
ከአባቱ ከማጉሂ፤ከእናቱ ከእንትኩ
ዘንድም ደረሰ፤ ይበሉ ዘንድም ሰ

ዘንተ ኩሎ ከመእም አፈ አነበሳ አውጽኦ ለውእቱ መዓር።

፴፬ ወካዕበ ኢያንበብከኑ ከመ ተቀብልዎ ኢሎፍሊ ወረከበ ዓፅመ መንሰክ አድግ ግዱፊ ውስተ ፍኖት ወአትሐተ እዴሁ ወተመጠዋ ወቀተላ ባቲ ፲ተጀተ ብእሴ ወይቤ ሶምሶን በዓፅመ መን ሰክ አድግ ደምሰስክም ወሶበ አኅለቀ ነቢበ ገደፋ ሰደአቲ ዓፅም ወስመዮ ስም ሰውእቱ መካን ቀትላ ዓፅመ መንሰክ አድግ ወሶቤሃ ጸምዓ ጥቀ ወጸርሐ ንበ እግዚአብሔር ወይቤ አንተ አዓባ ዕክ ዘንተ ሕይወተ ዐቢየ ወይእ ዜሰ እመውት በፅምዕ ወእወድቅ ውስተ እደዊሆሙ ለቆላፋን።

፴፭ ወአርታወ እግዚአብሔር ንቅዓታ ለይእቲ ዓፅም ወወፅኦ እምኔሃ ማይ ወስትየ ወገብዓት ነፍሱ ወዘንቱ ኩሎ ኢያረኩሶ እንዘ አንበሳ ወአድግ ርኩሳን እሙንቱ በሕይወቶሙ ወበሞቶሙ አላ ዑቅ ወጠይቅ ዘከመ ይቤላ መልአክ እግዚአብሔር ለእሙ እንትኩይ ናሁ መካን አንቲ ትፀ ንሲ ወተወልዲ ወልደ ወይእዜኒ

ጣቸው፤ ይህን ማር ከአንበሳ አፍ እንዳወጣው ግን አልነገራቸውም።

34 ዳግመኛስ ኢሎፍላውያን እንደ ተቀበሉት፤ በመንገድ የአህያ መን ጋጋ ወድቆ እንዳገኘና ዝቅ ብሎ በእጁ አንሥቶ አንድ ሺህ ሰው እንደገደለ አላነበብህምን፤ ሶምሶንም በአህያ መንጋጋ አጥንት ደመሰሰ ጌቸው አለ፤ ተናግሮ ከፈጸመ በኋላም ይህችን አጥንት ጣለት፤ ይህን በታም በአህያ መንጋጋ የመጋደያ ቦታ በማ ለት ጠራው፤ ያን ጊዜም ፈጽሞ ተጠማ፤ ወደ እግዚአብሔርም ጮኸ፤ በዚህ ታላቅ ሕይወት እያለሁ ድል እንዳደርግ የረዳኸኝ አንተ ነህ፤ ዛሬ ግን በውኃ ጥም ልሞት ነው፤ ባልተ ገረዙት እጅም ልወድቅ ነው አለ።

35 እግዚአብሔርም የዚችን ዐፅም ንቃቃት ከፈተ፤ ከእርሷም ውኃ ፈለቀ፤ ጠጥቶም ሰውነቱ ተመ ለሰችለት፤ በሕይወታቸውም፤ በሞ ታቸውም ርኩሳን የሚሰኙ አንበ ሳና አህያ ሲሆኑ እነዚህ ሁሉ አላ ረከሱትም። እናቱ እንትኩይን የእግዚአብሔር መልአክ አንቺ መካን ነሽ፤ እነሆ ወንድ ልጅ ትወልጃለሽና ተጠንቀቂ፤ ወይንም

ተዓቀቢ ወኢትስተዪ ወይን ወሚሰ ወኢትብልዲ ኩሎ ዘርኩስ ወኢ ይለክፎ ሐዲን እስመ ቅዱስ ውእ ቱ ናዝራዊ ለእግዚአብሔር እምከ ርወ እሙ።

፴፮ ወለዮሐንስኒ ዘየሐውር ቅድ ሜሁ ለልዑል በመንፈስ ቅዱስ ወበጋይሰ ኤልያስ ኮነ ሲሳዩ አንበጣ ስማዕ ካዕበ እመጽሐፈ አብረክሲስ ዘይቤ ወጴጥሮስኒ ዐርገ ናህስ ይጸሊ ጊዜ ቀትር ሶበ ርኅበ ወፈቀደ ይምሳሐ ወአገዙ ያስተዳልው ሎቱ ሲሳዩመጽኦ ላ ዕሴሁ ድንጋጌ ወርእየሰማየ ርኅ ወ ወይውርድ ከመ ዘሞጣሕት ዐቢይ ዲበ ምድር እንዝ በአርባዕቱ ጽንፊሁ ወቦ ውስቴቱ ኩሎ እንስላ ወአራዊተ ገዳም ወእዕዋፈ ስማይ ወነበቦ ቃለ ወይቤሎ ተንሥእ ጴጥሮስ ። ኅርድ ወብላዕ ወዘይጌውያ ቃል ይኤምሮ ንበ ሐራውያ።

፴፯ ወይቤ ጴጥሮስ ሐሰ ሊተ እግዚአ ግሙራ ኢቦኦ ርኩስ ውስተ አፋየ ወኢበላዕኩ ዘኢኮነ ንጹሐ ወነበቦ ዳግመ ወይቤሎ

፤ ጠጅም አትጠጪ፤ ርኩስ የሆነ ውን ሁሉ አትመገቢ፤ ሕፃኑንም ምላጭ አይንካው፤ ከእናቱ ማሕፀን ጀምሮ ለእግዚአብሔር የተለየ ነውና እንዳላት ዕወቅ፤ ተረዳም እንጂ።

፻፬ በእግዚአብሔር መንገድ በመ ንፈስ ቅዱስ ኃይል፤ በኤልያስም መንፈስ ይመራ ለነበረው ሰዮሐን ስም ምግቡ አንጠጣ ነበር፤ ዳግመኛም በግብረ ሐዋርያት የተጻፈውን ስማ፤ ጴጥሮስ በተራብ ጊዜ በቀትር ይጸ ልይ ዘንድ ወደ ሰገነት ወጣ፤ ይመገብ ዘንድ ወደደ፤ ምግቡን ማዘጋጀትም ጀመሩ። በእርሱ ላይም ድንጋጤ አደረበት፤ ስማይ ተከፈተ፤ እንደ ታላቅ መጎናጸፊያ ያለ አራቱ ጫፎቹ የተያዘ ሆኖም ወደ ምድር ወረደ፤ በውስጡም እንስላ፤ የዱር ኦራዊት፤ የስማይ ወፎች ሁሉ አሉበት በቃልም እንዲህ ሲል ተናገረው፤ ጴጥሮስ ሆይ ተነሥና አርደህ ብላ አለው፤ የሚጠራው ቃልም ጴጥሮስን ወደ እርያው ያመለክተው ነበር።

37 ጴጥሮስም አቤቱ ሐሰት ነው፤ ርኩስ ነገር ፈጽሞ በአፌ አልጣም ፤ ንጹሕ ያልሆነም አልተመዘገበም አለ። ዳግመኛም እግዚአብሔር ንጹሕ

ዘእግዚአብሔር አስተናጽሖ አንተ ኢታስተራኩህ በእንተ ዝን ቱኤ ኢታስተማበል እሎንተ ቅዱሳን ወንጹሐነ ከመ ውፁዓን እምሕግ እስመ እኮ ለጻድቃን ዜጌሠራዕ ሕግ ዘእንበለ ለኃጥአን ወከማሁ ኤልያስኒ ሰበ ይበልዕ ኅበስተ ወሥጋ እምአፈ ቋዕ ኢይ ምሰልክ ዘገሠሠ ርኩሰ እስመ ስልቦ ዘእዕመረ መካነ ኅበ እምጽእ ሎቱ ሲሳዩ ሊተሰ ይመስሉኒ ከመ መልእክ እግዚአብሔር ውእቱ ቋዕ እስመ አሜሃ ኅልቀ ኩሉ ዘሥጋ በእንተ ኅጢእ ሲሳይ።

፴፰. ኦ ዘበላዕክ በአፈ ቋዕ ኅበስተ ወኢያርኩሰክ ምንተ ለእግዚአብሔር ኤልያስ እስመ ቅዱስ አንተ፤ ኅብርክ እመ አበዮኩ ኩሎ ርስሐተ፤ በቅድስ ናክ ቀድሰኒ አንተ። ኤልያስ በሰሚያ ትካ ቃለ ኦብድዩ መስኻ፤ ወእድጋንክ ነፍሱ እምእደ አሳት ርሱን፤ ሥመረ ጸሎት ኤልያስ ለሰማዔ ዝንቱ ድርሳን፤ ሀቦ ፈውሰ በጸሎትክ እመኢሕ መሞ ሰይጣን፤ ወእስተፍሥሖ እም ኩሉ ዝገን፤ ለዓለመ ዓለም አሜን።

ያደረገውን አንተ ኢታርክሰ በማለት ተናገረው፤ ከዚህ የተነሣም እነዚህን ቅዱሳን ከሕግ እንደወጡ አትቁጠራቸው፤ ሕግ የሚሠራው ለኃጥአን ነው እንጂ ለጻድቃን አይደለምና፤ እንደዚህም ሁሉ ኤልያስም ከቱራ አፍ ኅብስትና ሥጋን በመመገቡ ርኩስ ነገርን የነካ አይምሰልህ፤ ምግቡን ከየት እንደሚያመጣለት የሚያውቀው አልነበረምና፤ ለእኔ ግን ይህ ቁራ የተባለው የእግዚአብሔር መልእክ ይመስለኛል፤ ያን ጊዜ ሥጋዊ ፤ ደማዊ ፍጥረት ሁሉ ምግብ ከማጣቱ የተነሣ አልቆ ነበርና።

38 በቁራ አሞራ አፍ ኅብስትን የተመገብህ፤ ምንም ያሳረከህ ኤልያስ ሆይ ለእግዚአብሔር የተቀደሰህ ነህና ጥስቁልናን ሁሉ ባበዛም አንተ ተቀድሰኝ። ኤልያስ ሆይ የመስፍኑ የኦብድዩን ቃል በመስማትህ ከሚያቃጥል አሳት እጅ ሰውነቱን አዳንህ፤ ጸሎትህ የሰመረልህ ኤልያስ ሆይ ይህን ድርሳን የሚሰማውን ሰይጣን ባሳመመው ጊዜ በጸሎትህ ፈውሰን ሰጠው፤ ከኅዝነም ሁሉ ደስ አሰኘው፤ ለዘላለሙ አሜን።

ድርሳን ኤልያስ ዘጥር

፩ በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ አሐዱ እምላክ ዘእምነ ወዘተጠምቀ ይድኅን መቅድመ ኩሉ ይበል ዘየእምን ወየንድር በሥላሴ ሃሌ ሉያ ለኡ፤ ዘአርአዮ ገቡዓተ ለሄኖክ ሃሌ ሉያ ለወልድ ዘሴሶዩ ለኤልያስ በእደ መልእክ ራጉኤል ሃሌ ሉያ ለመንፈስ ቅዱስ ከሣቱ ገቡዓት እምላክ ዘአስተዮ ለዕዝራጽዋዓ አሳት ልዑለ ዘያስተ ናስእ ልበ ወያሥዕ ጥበበ ሰነኒ ያንቅሕ አልባቢን ወያርትዕ ልሳናቲን እግዚአብሔር አሜን።

፪ ዜና ዕርጉቱ ለኤልያስ ቲስብያዊ ዘሥጋ መዋቲ ወሰብሰ ሕሊና ዘኢይመውት ወገደፈ ክበደ እንላ እመሕያው ወፈለሰ እሞት ውስተ ሕይወት በረከቱ የሃሉ ምስሌን ለዓለመ ዓለም አሜን።

፫ ዘይትነበብ አመ ሰዱሉ ለወርታ ጥር ወእዝ ይጸሊ ኤልያስ በመካኑ አስተርአዩ መልእክ ቅዱስ ራጉኤል

የጥር ወር የኤልያስ ድርሳን

1 በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም ያመነ የተጠመቀ ይድናል። ከሁሉም አስቀድሞ በሥላሴ የሚያምን ለሄኖክ የተሰወረውን ምስጢር ለገለጠለት ለአብ ሃሌ ሉያ ማለት ይገባል፤ በመልእክ በራጉኤል እጅ ኤልያስን ለመገባ ለወልድም ሃሌ ሉያ ማለት ይገባል፤ የተሰወረውን ለሚገልጥ እምላክ፤ ልቡናን የሚያጋ ቃቃ፤ ጥበብን የሚያናግር ታላቅ የአሳት ጽዋን ለእዝራ ላጠጣ ለመንፈስ ቅዱስም ሃሌ ሉያ ማለት ይገባል። እኛንም እግዚአብሔር ልቦናችንን ያንቃልን፤ አንደበታችንን ያበርታልን አሜን።

2 የቲስብያ ሰው የኤልያስን የዕርጉቱ ዜና ይህ ነው። የሚሞት ሥጋን ገዝቡ አደረገ። የማይሞት ሕሊናንም ተጉናጸፈ፤ የሰው ልጆችን ሽክምም ጣሉ። ከሞት ወደ ሕይወትም ተሸጋገረ። በረከቱ ከሁላችንም ጋር ይኑር፤ ለዘላለሙ አሜን።

3 ጥር ስድስት ቀን የሚነበብ ይህ ነው። ኤልያስ በቦታው ሆኖ ሲጸልይ መልእክ ቅዱስ ራጉኤል

ወይቤሎ ተፈሣሕ ወተኃሠይ ኦ መስተጋድል መዋዔ ሕሊናት ኃላፍያት ወመዋዔ ሞት እስመ ናሁ በጽሐ መዋዕል አመተዓርግሰ ማየ ወትኅብር ብሔረ ትፍሥሕት ወኃሄት ብቴረ ፍግዕ ወተድላ ወትበውዕ ውስተ ቤት ዘምሉዕ በረከተ ኀበ አልቦ ደዌ ወሕማም ወኀበ አልቦ ሞት ወኀዘን ወህየ ሀሉ ሄኖክ ጸሐፊትእዛዙ ለእግዚ አብሔር ልዑል ዘከማከ ወይእዚኒ ተነሥእ ወሐር ወዕዱ ዮርዳኖስ።

፬ ወእምዝ አመ ዮርሳን እግዚአብሔር ለኤልያስ ውስተ ሰማይ ሖሩ ኤልያስ ወኤልሳዕ እምገልገላ ወይቤሎ ኤልያስ ለኤልሳዕ ንበር ዝዩ እስመ ለእከኒ እግዚአብሔር እስከ ቤቴል ወይቤሎ ኤልሳዕ ሕያው እግዚአብሔር ወሕያው ነፍስከ ከመ ኢየንድገከ ወበጽሐ ቤቴል ወመጽሐ ደቂቀ ነቢያት እለ ውስተ ቤቴል ኀቤሁ ወይቤልም ለኤልሳዕ ተአምርኑ ከመ ዮም ይነሥኦ እግዚአብሔር ለእግዚእከ እምልዕልተ ርእስከ።

፭ ወይቤሎሙ አዕመርኩ አርምሙ ወይቤሎ ኤልያስ ለኤ

ታየው። ኃላፊ ጠፊ የሆኑ ሕሊና ትን ያሸነፍህ፤ ሞትንም ድል ያደረግህ ተጋዳይ ሆይ ፈጽሞ ደስ ይበልህ፤ ወደ ሰማይ የምታርግበት ዘመን ደርሷልና፤ ፍጹም ደስታ፤ ፈገግታ፤ ተድላ ከሰፈነበት ሀገር ትኖራለህ፤ ደዌ፣ በሽታ ሞት፣ ዝነን ከሌለበት፣ በረከት ከሞላበት ቤትም ትገለህ፤ በዚያም የልዑል እግዚአብሔርን ትዛዝ የሚጽፍ እንደአንተ ያለ ሄኖክ አለ፤ አሁንም ተነሥና ዮርዳኖስን ተሻግረህ ሒድ አለው።

4 ከዚህ በኋላም እግዚአብሔር ኤልያስን ወደ ሰማይ በሚያሳርግ በት ወቅት ኤልያስና ኤልሳዕ ከገልገላ ሖዱ። ኤልያስም ኤልሳዕን ከዚህ ተቀመጥ፤ እግዚአብሔር ወደቤቴል ልኮኛልና አለው። ኤልሳዕም በሕያው ነፍስህ እምላለሁ አልለቅህም አለው። ቤቴልም ደረሱ። በቤቴል ያሉ የነቢያት ልጆችም ወደ እርሱ መጡ፤ ኤልሳዕንም ዛሬ እግዚአብሔር ጌታህን ከአንተ ለይቶ እንደ ሚወስደው ታውቃለህን? አሉት።

5 እርሱም አውቃለሁ ዝም በሉ አላቸው። ኤልያስም ኤልሳዕን ከዚ

ልሳዕ ንበር ዝዩ እስመ እግዚአብሔር ለእከኒ ኢየሪኮ ወይቤሎ ሕያው እግዚአብሔር ከመኢየንድገከ ወበጽሐ ኢየሪኮ ወመጽሐ ደቂቀ ነቢያት እለ ውስተ ኢየሪኮ ኀበ ኤልሳዕ። ወይቤልም ተአምርኑ ከመ ዮም ይነሥኦ እግዚአብሔር ለእግዚእከ እምልዕልተ ርእስከ ወይቤሎሙ አዕመርኩ አርምሙ ወይቤሎ ኤልያስ ለኤልሳዕ ንበር ዝዩ እስመ እግዚአብሔር ለእከኒ መንገል ዮርዳኖስ።

፮ ሕያው እግዚአብሔር ወሕያው ነፍስከ ከመ ኢየንድገከ ወሖሩ ፪ኤሆሙ ወዛ ዕደው እም ደቂቀ ነቢያት ምስሌሆሙ ወሖሩ ወቆሙ እምርኑቅ አንፃርሙ ወእ መንቱ ቆሙ ኀበ ዮርዳኖስ ወነሥኦ ኤልያስ ሐሜለቶ ወዘበጠ ባቲ ማየ ዮርዳኖስ ወቆሙ ማይ እምለፌኒ ወእምለፌኒ ወኀለፉ ከልኤሆሙ በየብስ ወቆሙ በድወ ወፂኢሙ ንለቡኪ ዘንተ ምሳሌ ከመ ዓዲወ ዮርዳኖስ ተኑለቂ ሎቱ ለኤልያስ ህየንተ ጥምቀት ዘተጠምቃ እግዚእኑ ኢየሱስ ክርስቶስ ሎቱ ስብሐት ወለዘክሮ

ህ ተቀመጥ፤ እግዚአብሔር ወደ ኢየሪኮ ልኮኛልና አለው፤ ሕያው እግዚአብሔርን አልለቅህም አለው። ኢየሪኮም ደረሱ። በኢየሪኮ ያሉ ደቂቀ ነቢያትም መጡ። ዛሬ እግዚአብሔር ጌታህን ከአንተ ለይቶ እንደ ሚወስደው ታውቃለህን? አሉት። እርሱም አውቃለሁ ዝም በሉ አላቸው። ኤልያስም ኤልሳዕን እግዚአብሔር ወደ ዮርዳኖስ ልኮኛልና ከዚህ ተቀመጥ አለው።

6 ኤልሳዕም ሕያው እግዚአብሔርን፤ በሕያው ነፍስከም እምላለሁ አንተን አልለቅም አለው። ሁለቱም በእንድነት ሖዱ። ከነቢያት ወገንም እምሳ ወንዶች ከእነ ርሱ ጋር ሖዱ፤ በፊት ለፊታቸውም ቆሙ፤ ኤልያስና ኤልሳዕም ከዮርዳኖስ ደርሰው ቆሙ፤ ኤልያስም መጠምጠሚያውን ይዞ የዮርዳኖስን ውኃ መታበት፤ ውኃውም በወዲያና በወዲህ ቆመ፤ ሁለቱምን ደረቅ ተሻገሩ፤ ወጥተውም ከምድረ በዳው ቆሙ። ይህን ምሳሌም እና ስተውል። ለኤልያስ ዮርዳኖስን መሻገሩ ምስጋና፤ ለስም አጠራሩም

ዘወርታ ጥር

ስሙ ስግደት እስሙ ኤልያስ ዓዲዎ ዮርዳኖስ ብሔረ ሕያዎን ፈለሰ ዮምኒ ዘተወልደ እማይ ወእመንፈስ ቅዱስ ይፊእያ ለመንግሥተ እግዚአብሔር።

፩ ወእምዝ ሶስ ንሰፋ ከልኤሆሙ ይቤሎ ኤልያስ ለኤልሳዕ ሰአሲ ዘትፈቅድ እግበር ለከ እንበለ ዕርግ እምዝቤክ ይቤሎ ኤልሳዕ ለይኩን ሳዕሌዮ ካዕበተ መንፈስ ቅዱስ ዘዲቤክ ሳዕሌዮ ወይቤሎ ኤልያስ ዕጽብ ሰአልክኒ ባሕቱ ለእመ ርኢክኒ እንዘ አዓርግ ሰማየ እምዝቤክ ይኩንክ ከማሁ ወእመሰ ኢርኢክኒ እንዘ አዓርግ እምዝቤክ ኢይኩንክ ወእንዘ የሐውሩ ከልኤሆሙ ወይትናገሩ መጽእ ሠረገላ ዘእሳት ወአፍራስ ዘእሳት ወበአ ማእከለ ከልኤሆሙ ወእስተርታቆሙ።

፪ ወዐርገ ኤልያስ ከመዝ በእውሎ ወበድልቅልቅ ወበእሳት ከመ አስተርአዮ ውስተ በዓት ዘደብረ ኮሬብ አመ ከደነ ገጸ በሐሜሰት ከመ ይስማዕ ቃለ

ስግደት ይግባውና ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እንደተመቃት ጥምቀት ተቆጠረለት። ኤልያስ ዮርዳኖስን ተሻግሮ ወደ ብሄረ ሕያዎን ገባ። ዛሬም ከውኃና ከመንፈስ ቅዱስ የተወለደ ሰው የእግዚአብሔርን መንግሥት ይወርሳልና።

7 ከዚህ በኋላ ሁለቱም በተሻገሩ ጊዜ ኤልያስ ኤልሳዕን ከአንተ ሳልወሰድ ላደርግልህ የምትፈልገውን ለምነኝ አለው። ኤልሳዕም በአንተ ላይ ያደረው መንፈስ ቅዱስ እጥፍ ሆኖ በእኔ ላይ እንዲያድር ይሁን አለው። ኤልያስም ዕፁብ ነገርን ለመንኸኝ፤ ነገር ግን እኔ ከአንተ ተለይቼ በማርግ በት ጊዜካየኸኝ እንዳልኸው ይደረግልሃል፤ ከአንተ በማርግበት ለዓት ካላየኸኝ ግን አይደረግልህም አለው። ሁለቱም እየተነጋገሩ ሲሔዱ የእሳት ሠረገላ፤ የእሳት ፈረስ በመካከላቸው ገባና ለያያቸው።

8 የእግዚአብሔርን ቃል ይሰማ ዘንድ ፊቱን በመጠምጠሚያው በሸፈነ ጊዜ በኮሬብ ተራራ ባለው ቤቱ እንደታየው ኤልያስም በእውሎ ነፋስ፤ በነውጽውጽታ፤ በእሳት

ዘወርታ ጥር

እግዚአብሔር።

፱ ወርእዮ ኤልሳዕ ጸርሐ ወይ ቤሎ አባ አባ ኃይሎሙ ወጽን አሙ ለእስራኤል ወደገመ ወይቤ አባ አባ ሠረገላሆሙ ለእስራኤል ወእምዝ ኢርእዮ ዳግመ ወሠ ጠጠ አልባሲሁ ወረሰዮ ለከልኤ ክፍል ወአውረደ ሎቱ ለኤልሳዕ ሐሚሶቶ ወወረደ ሳዕሰ ርእሱ ለኤልሳዕ።

፲ ወሄኖክኒ ሳብዕ እምነ አዳም ዘስማ ለእሙ ባረካ ወስመ አቡሁ ያፊድ ወልደ መላልዔል ወልደ ቃይናን ወልደ ሄኖስ ወልደ ሴት ወልደ አዳም ወውእቱ ሄኖክ ዘረሰዮ ንቡዓቲሁ ለእግዚአብሔር እምጥንተ ዓለም እስከ ተፍጻሜተ ዓለም ዘዐርገ በሩፀተ ከዋክብት ጠመባርቅት ወበነፋሳት ወውእቱኬ ተነበየ አቅደመ ስምዓ ከዊነ በእንተ ዕርገቱ ለኤልያስ ነቢይ በክፍል ፹ ወ፷ቱ ወርኢክዎሙ ካዕበ ለአልኩ አባግዕ ከመ ካዕበ ስሕቱ ወሐሩ በብዙኅ ፍናዋት ጠንደጉ ዝከ ቤተ ዚአሆሙ።

እንዲሁ ዐረገ።

9 ኤልሳዕም አይቶ ሙኸ፤ የእስራኤል ኃይላቸው፤ ጽንኦታቸው አባ፤ አባት ሆይ አለ። ዳግመኛም የእስራኤል ሠረገላቸው አባ፤ አባት ሆይ አለ፤ ዚያ በኋላም ዳግመኛ አላየውም። ልብሱንም ቀደደውና ከሁለት ክፍል አደረገው፤ መጠምጠሚያውንም ለኤልሳዕ ጣለለት። በኤልሳዕ ራስ ላይም ወደቀ።

10 ሄኖክም ከአዳም ጀምሮ ሰባተኛ ትውልድ ነው። የእናቱ ስም ባረካ ነው። የአባቱም ስም ያፊድ ነው። የአዳም ልጅ ሴት፤ የሴት ልጅ ሄኖስ፤ የሄኖስ ልጅ ቃይናን፤ የቃይናን ልጅ መላልኤል የመላልኤል ልጅ ያፊድ ነው። ይህ ሄኖክም ዓለም ከመፈጠሩ አስቀድሞ እስከዓለም ፍጻሜ ያለውን የእግዚአብሔርን ስውርነት የገለጠ በከዋክብት፤ በመባርቅት፤ በነፋሳት ፍጥነት ያረገ ነው። እርሱም በሰማንያ ስምንተኛው ክፍል ስለነበዩ ኤልያስ ዕርገት አስቀድሞ ትንቢት ተናገረ፤ ምስክርም ሆነ፤ ዳግመኛም እነዚህንገጦች እንደተሳሳቱ፤ በብዙ መንገድም እንደ ሐዱ፤ የእርሱን ቤትም እንደተው ተመለከትሁ።

፲፩ ትርጓሜ አባግዕስ ዘይቤ እስራኤል እሙንቱ ወስሕተቶሙኒ አምልኮ ጣዖት ወገቢረ ኃጢአት ወተቀንዩ ሉሙ ወእግዚአሙላ ለአባግዕ ዳውዳ እምውስቱቶሙ ለአባግዕ ወአንዙ ይቅትልዎሙ ለአባግዕ እሱ እሙንቱ ነቢያት እላ ዳውዖሙ እግዚአብሔር ወፈነዎሙ ኀበ ደቂቀ እስራኤል ከመ ይገሥጽዎሙ ወእሙንቱስ ዓለው ወተቀልዎሙ።አሐዱ ወእምኔሆሙ ድኅነ ዘውእቱ ኤልያስ ወኢተቀትላ ወቀነጸ ወጸርሐ ዲበ አባግዕ ወፈቀዱ ይቅትልዎ ወእግዚአ አባግዕ አድኃኖ እም እዴሆሙ ለአባግዕ ወአዕረጎ ኀቤየ ወአንበር።

፲፪ ወተንሥኦ ኤልሳዕ ወሐረ እንዘ ያነክር ኩሎ ዘገብረ ሉቱ እግዚአብሔር ለኤልያስ በጽሐ ኀበ ድንጋገ ማየ ዮርዳኖስ ወቆመ ወነሥኦ ሐሜለቶ ለኤልያስ እንተ ወረደት እመልዕልተ ርእሱ ወዘበጠ ባቲ ወአበየ ተግንሦ ወይቤ አይቱ ውእቱ አምላኩ ለኤል ያስ ወእፎ እግበሮ ወእምዝ ዘበጠ ለማይ ወተከፍለ ለከልኤ እንተ

11 በጉች ያለው ትርጓሜም እስራኤል ናቸው፤ ስሕተታቸውም ጣዖት ማምለክ፤ ኃጢአት መሥራት፤ ለእነዚህም መገዛት ነው። የበጉች ጌታም ከእነርሱ መካከል በጉችን ጠራ፤ በጉችንም፤ ይገድሏቸው ዘንድ ጀመሩ። እነዚህም እግዚአብሔር የጠራቸው ነቢያት ናቸው። ይገሥጹባቸው ያስተምሯቸው ዘንድ ወደ እስራኤል ልጆች ላካቸው። እነርሱ ግን ወንጀለኛ አደረጓቸውና ገደሏቸው። ከእነርሱ አንዱም ዳነ፤ ይህም ኤልያስ ነው። አልተገደለምና። በበጉች ላይ አሰምቶ ተናገረ፤ ይገላታል። ዘንድ ፈለጉ። የበጉች ጌታም ከበጉች እጅ አዳነው። ወደ እኔ ዐሳርጉም አስቀመጠው አለ።

12 ኤልሳዕ ተነሥቶ እግዚአብሔር ለኤልያስ ያደረገለትን ሁሉ እያደነቀ ሐይቁ። ከዮርዳኖስ ውኃ አጠገብም ደረሰ። በራሱ ላይ የወረደችውን የኤልያስን መጠምጠሚያ ይዞም ቆመ። ውኃውንም መታብት፤ ውኃው ግን አልተከፈለለትም። እርሱም የኤልያስ አምላክ የት አላ? እንዴትስ ላድርግ አለ ቅዚህ በጊላም ውጊውን መታ፤ ወዲያና ወዲህ

ለፌኒ ወለፌኒ ወንለፌ ኤልሳዕ ወርእይዎ ደቂቀ ነቢያት እላ ሀለው ውስተ ዮርዳኖስ ወእንዘ ይመጽእ ቅድሜሆሙ ወይቤሉ ኀብእ መንፈስ ቅዱስ ዘላዕለ ኤልያስ ዲበ ኤልሳዕ ወተቀበልዎ ወሰገዱ ሉቱ ውስተ ምድር።

፲፫ ወይቤልዎ ናሁ ሀለው ዝየ አግብርቲክ ያዕደው ደቂቀ ኃይል ይሐሩ ይጎሥሥዎ ለእግዚእክ የጊ ነሥኦ መንፈስ እግዚአብሔር ውስተ ዮርዳኖስ ወእመአኩ ውስተ አሐዱ እምአድባር ወእመአኩ ውስተ አሐዱ እምአውግር ወይቤሎሙ ሐሰ ኢትፈንው እስመአኩ ኢትፈንው እንዘ የዐርግዎ ኃይላተ ሰማይ ወእግበርዎ እስከ አገፈሮሙ ወይቤ ኤልሳዕ ዘአገጸበ እዴሁ ለኤልያስ ፈንው ያ እደው ወነሥሥዎ ሠሉሰ መዋዕለ ወኢረከብዎ ወተመይጡ ኀቤሁ ወኤልሳዕሰ ሀለው ኢያሪኮ ይነብር ወይቤሎሙ ኤልሳዕ ኢይቤለክሙኑ እነ ኢትፈንው ወኢትሐሩ።

፲፬ ወይእዜኒ አንትሙ አኃውየ ኢትናፍቁ ዕርገቶ ለእግዚእክሙ

ሆኖም ከሁለት ተከፈለለት። ኤልሳዕም ተሻገረ። በዮርዳኖስ አካባቢ ያሉ የነቢያት ልጆችም ወደእነርሱ ሲመጣ አዩት። በኤልያስ ላይ ያደረው መንፈስ ቅዱስ በኤልሳዕ ላይ አድሯል እያሉ ተቀበሉት፤ ወደ መሬትም ሰገዱለት።

13 ሐደው ጌታህን ይፈልጉት ዘንድ የመንፈስ ቅዱስ ልጆች አምላክ ወንድ አገልጋዮችህ በዚህ አሉ፤ ነገር ግን የእግዚአብሔር መንፈስ ወደ ዮርዳኖስ፤ ወይም ከተራሮች ወደ አንዱ ተራራ ወይም ወደ አንዱ ኮረብታ ወስዶታል አሉት። ኤልሳዕም አይደለም፤ የሰማይ ኃይላት ሲያሳርጉት አይቻለሁና አትላኩ አላቸው። አስከሚያሳፍራቸው ድረስም ግድ አሉት። የኤልያስን እጅ ያጠበ ኤልሳዕም አምላክ ወንዶችን ላኩ አለ፤ ሦስት ቀንም ፈለጉት ነገር ግን አላገኙትም ወደ እርሱም ተመለሱ። ኤልሳዕም በኢያሪኮ ተቀምጦ ነበር፤ ኤልሳዕም እኔ አትላኩ፤ አትሂዱ አላልጌችሁምን? አላቸው።

14 እናንተ ወንድሞች ሆይ የጌታችሁ የኤልያስን ማረግ አትጠ

ኤልያስ ወሊይምጸእ ኑፋቄ ውስተ ልብክሙ እስመ ሰሊሁኒ ዲያብ ሎስ ያስሕት ሰብእ ኮነ ስምዓ በእንተ ዕርጉቱ እስመ ስምዓ ፀር እመን ውሉቱ በከመ ይቤ ዮሐንስ ወንጌላዊ ውስተ መጽሐፉ ዘይ ሰመይ እለአትቀርህ ወሰብ ተወልደ እግዚእነ ወመድኃኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ እምእግዝእትነ ቅድስት ድንግል በከልኤ ማርያም ተጋብዑ ኩሎሙ መላእክት ወዖድዋ ለበዓት ዘተወልደ እግዚእነ በውስቱታ ወሰፍሑ ክነፊሆሙ ወአስተአንዙ በበይናቲሆሙ እምሰማይ እስከ ምድር።

፲፭ ወአንዙ ጣዖታት ይደቁ እለ ሀለው ውስተ ዓለም እስመ ኢክሕለ ዲያብሎስ ያቅም በኃይሉ ጣዖተ ወአሜሃ ተጋብዑ ሰይጣናት ንበ ዲያብሎስ ሊቆሙ ወይቤልዎ ኦ ሊቅነ ምንትኑ ዝንቱ ሕማም ዘረከቦ ለሥልጣንን ወመኑ ዝንቱ ውሉቱ ዘተወልደ ውስተዓለም ወይቤሎሙ ቦኑ ወ ለደት ድንግል ዘተነበየ ኢሳይያስ ነቢይ በእንቲአሃ።

፲፮ እስመ ናሁ ድንግል ትቡንስ

ፊጠፍ፤በልባችሁም ጥርጣሬ አይ ደር ። እርሱ ዲያብሎስ ሰውን ያሳስታልና። ስለ ኤልያስ ዕርገት ግን ምስክር ሆነ፤የጠላት ምስክር ነት ለበግ እውነት ነውና። ወንጌ ላዊው ዮሐንስ እለአትቀርህ (ተአ ምረ ኢየሱስ) በተባለው መጽሐፍ እንደተናገረው ጌታችን መድኃኒታ ችን ኢየሱስ ክርስቶስ በሁለት ወገን ድንግል ከምትሆን ከቅድስት ማርያም በተወለደ ጊዜ ሁሉም መላእክት ተሰበሰቡ፤ጌታችን የተወ ለደባትን ቦታም ከበቧት፤ ክንፋቸ ውንም ዘረጉ፤ ከሰማይ እስከ ምድር ድረስም አያያዙት።

15 በዓለም ያሉ ጣዖታትም ይወ ድቁ ጀመር። እንዲያም ጣዖት ቢሆን ዲያብሎስ ያቅመው ዘንድ አልቻለምና።ያን ጊዜም ሰይጣናት ከአለቃቸው ከዲያብሎስ ዘንድ ተሰበሰቡ። በሥልጣናችን የመጣው ይህ መክራ ምንድን ነው? በዓለም የተወለደው ይህስ ማን ነው? አሉት። እርሱም ኤልያስ ስለእርሷ የተናገረላት ድንግል ወለደችን? አላቸው።

16 እነሆ ድንግል ትፀንላለችና።

ወትወልድ ወልደ ወእምድኅረ ወ ለደት ትነብር ውስተ ኢየሩሳሌም ወላእመ ተወልደ ዝንቱ ወልድ ተሐ ውክ መንግሥትየ ወእመተነበየ ኢሳይያስ ተምዓዕኩ ወአቀምኩ ሳራጌሁ ምናሴሃ ወልደ ሕዝቅያስ ንጉሥ ወወሠሮ በሞሰርተ ዕዕ ወአጥፍዐ ዝክሮ እምዓለም ወእ ንሐልኩ ማዕዘንቶ እምቅድመ ብፅ ሐቱ ዘተነበየ በእንቲአሁ ወመኑ ዘእንሐለ ማዕዘንቶ ዘእንበለ ትን ቢቱ እስመ ብዙኃን ነቢያት ተወ ልዱ ውስተ ዓለም ወኢረክበኒ ኃፍረት ዘከመ ይእዜ።

፲፮ ወሰኤልያስኒ ዘአሠሮ ለሰማይ ከመ ኢይዝንም ዝናም ዲበ ምድር ሠለስተ ዓመተ ወሰደስተ አውራጋ ወእምድኅዝ አዕረጎ እግዚአብሔር ውስተ ንጉት ሕያዎ ደለወኒ ከመ አቅም ሳዕሌሁ ኤልሳቤልሃ ንግሥተ ወአክአብሃ ንጉሠ ወፈቀዱ ይቅትልዎ ወጎየ እምቅድመ ገጸ ኤልሳቤል ፵ መዓልተ ወ፵ ሌሊተ ሶበ ኢፈቃደ እግዚአ አዕርገቶ ንቤሁ እምረሰይክዎ ይቅትልዎ በዝንቱ ዓለም ወእመ

ወንድ ልጅም ትወልዳለች፤ከወላደች በኋላም በኢየሩሳሌም ትቀመጣለች፤ ይህ ከተወለደ መንግሥቱ ይታወ ካል፤ኢሳይያስ ትንቢት በተናገረ ጊዜ ተቆጣሁና የንጉሡ የሕዝቅያ ስን ልጅ በእርሱ ላይ አስነሣ።፤ በመጋዝ ሰነጠቀውና መታሰቢያውን ከዓለም አጠፋው። ስለእርሱ የተናገ ረው ከመድረሱ በፊትም ማዕዘንን አፈረሰሁት፤ ትንቢቱ ሳይደርስ ማዕዘኔን ያፈረሰ ማን ነው? በዓለም ብዙ ነቢያት ተወለዱ፤ እንደዛሬው ያለ ውርደት ግን አላገኘንም።

17 ዝናም እንዳይዘንም ሦስት ዓመ ት ከሰድስት ወር ሰማይን ያለረ፤ ኤልያስ ነውን? እርሱንም እግዚ አብሔር በሕይወቱ ወደ ብሔረ ሕያዎን ዐሳርጉታል። ንግሥቲቱ ኤልሳቤልንና፤ንጉሡ አክዓብን አስ ነሣበት ዘንድ ተገባኝ፤ይንድሉት ዘንድም ፈለጉ። ከኤልሳቤል ፊት ም እርባ ቀንና እርባ ሌሊት ሸሸ፤ ጌታው ወደ እርሱ ያሳርገው ዘንድ ባይወድ ኖሮ በዚህ ዓለም እንዲገድሉት ባደረገሁ ነበር። ያም ባይሆን እንደሰው ልጆች አ

ዘወርጋ ጥር

አኮ እምአዕበይክዎ ከመ ለአዳም አቡሆሙ ለእንሰ እመሕያው።

፲፮ ወኢጲፋንዮስኒ ኤጲስ ቆጶስ ዘቆጵሮስ እንዘ ይከውን ስምዓ በእንተ ዕርገቶሙ ለሄኖክ ወለኤልያስ እሰ ተጽሕፈ አስማቲሆሙ ጎበ ዐምደ ወርቅ ይቤ ንነጽር ዘንቡር ለነ እምዘኮነ ወኮነን ዓረባነ ተስፋ ሄኖክ ፈለሰ ኩለንታሁ ወኢርእየ ሞተ እስከ ዛቲ ዕለት ወኤልያስሂ ተሰዓለ ኩሉ ሥጋሁ ወኢርእየ ሞተ እስ ከ ይእዜ ከመ በከልኤቱ ሥጋ ሕያ ዋን ይጽናዕ ጎቤነ ትንሣኤ ፍጹመ ወኢይኩን እምኔነ መኑሂ ንፋቀ ልብ ናሁ አንበረ ለነ ከልኤተ እምን ቀደምት ለትንሣኤ።

፲፱ ሄኖክ ኢ ግዙር ውእቱ ወኢከልያ ቁልፈቲ ፈሊሰ ወሀሉ ሥጋሁ ሕያወ ወኤልያስሂ ግዙር ውእቱ ወኢየሃሉ መኑሂ ከመቦ ዘይትነሣእ ወዘኢይትነሣእ አላ በኩሉ ውእቱ ኤልያስ ድንግል ወጎሩይ ከመ ይሰብክ በድንግልና በዓለመ ሕይወት ዓርገ ምስለ ሥጋሁ ወከመ ኢየሐልዩ ሰብእ ከመ ትንሣኤ ይከውን በድንግልና

ባት እንደ አዳም ባስታበይሁት ነበር አለ።

18 የቆጵሮስ ኤጲስ ቆጶስ ኤፋንዮ ስም ስማቸው በዐምደ ወርቅ ስለተጻፈ ስለሄኖክና ስለ ኤልያስ ሲመሰክር ከአለው የተዘጋጀልንን እናስተውል። የተስፋችን መጀመሪያ የሆነውን እናስብ። ሄኖክ ሁለንተናው ዐረገ፤ እስከ ዛሬም ሞትን አላየም፤ ኤልያስም በሥጋው ከፍ ከፍ አለ /ዐረገ። እንደ ሁለቱም ሕያዋን ሰዎች ትንሣኤ በእኛ ዘንድ የጸና ፍጹም ይሆን ዘንድ። ከእኛ ወገንም ማንም ቢሆን ልቡ የሚጠራጠር እንዳይኖር ለትንሣኤ ምሳሌ የሆኑ ከቀደሙት ሰዎች እነሆ ሁለቱን አስነሣልን።

19 ሄኖክ ያልተገረዘ ነው፤ እለመገረዘም ለማረግ አልከለከለውም፤ ኤልያስ የተገዘረ ነው። የሚነሣ የማይነሣ አይኖርም፤ ሁሉም ይነሣል እንጂ፤ ኤልያስ በዚህ ዓለም ሕይወቱ ያስተምር ዘንድ የተመረጠ ድንግል ነው። በሥጋውም ዐረገ። ሰዎች ትንሣኤ በድንግልና ሰነበረ ብቻ እንደሆነ እንዳያስቡም ሥጋው የሚነሣውም የድንግል

ዘወርጋ ጥር

ባሕቲቱ እስመ ጎሩይ ውእቱ ወቦቱ ይትነሣእ ሥጋሁ ናሁ ሄኖክ አውሰበ ወወለደ ውሉደ ወእሉ ከልኤቱ ሀለው ሕያዋን በነፍስ ወሥጋ በእንተ ተስፋ።

፳ እመኒ ዝንቱ ነቢይ ዐቢይ ኤልያስ ተዓረዮ ለእግዚእነ በዕርገቱ ወበዳግም ምጽዓቱ። በብዙሃ ተራሃቆ ማእከሌሆሙ በከመ ይቤ ዮሐንስ አፈ ወርቅ ሊቀ ጳጳሳት ዘቁስጥንጥን ውስተ መጽሐፈ ተጋሥሦ በትርጓሜሁ መዝሙር በጃወጂ ዐርገ እግዚአብሔር በቃለቀርን መዊዕ ወኢይቤ አዕረግዎ አላ ለሊሁ ዐርገ ወኢፈቀደ መራሔ ፍኖት ቅድሜሁ ዳዕሙ ውእቱ ዐርገ ውስተ ፍኖት እስመ ከመዝ ኢክህለ ኤልያስ ይዕርግ በዝንቱ መካን ከመ ክርስቶስ ወኢክህለ ህላዊሁ ለኤልያስ ይዕርግ በዝ መካን ነኪር አላ ኃይላት አዕረግዎ ጎበ ተአዘዙ።

፳፩ ወቃለ እግዚአብሔርስ ዋሕድ ለሊሁ ዐርገ በሥልጣኑ እስመ እግዚእ ኃይላት ውእቱ

ነው እንዳይሉ ሄኖክ እነሆ ባለሕግ ነበር። ልጆችንም ወልደ ነበር። ስለ ተስፋም በነፍስ በሥጋ ሕያው ሁነው ሁለቱም አሉ።

20 ይህ ታላቅ ነቢይ ኤልያስም ቢሆን ጌታችንን በዕርገቱ፤ በዳግም ምጽአቱ ተስተካከለው። ነገር ግን ተጎሥሦ በተባለ መጽሐፍ የቁስ ጥንጥንያው ሊቀጳጳስ እንደተናገረው እግዚአብሔር በነጋሪት ድምፅ ዐረገ በሚለው በአርባ ስድስተኛው መዝሙር ትርጓሜው በመካከላቸው ብዙ መራራቅ ልዩነት አለ። ክርስቶስን ዐሳርጉት አላለም፤ እርሱ ዐረገ እንጂ በፊቱ መንገድ የሚመራም አልፈለገም። እርሱ በመንገዱ ዐረገ እንጂ። ኤልያስ ግን እንደክርስቶስ በዚያ ቦታ ያርግ ዘንድ አልቻለም፤ የኤልያስ ሕልውና ልዩ በሆነ በዚያ ቦታ ያርግ ዘንድ አልቻለም። ኃይላት ወደታዘዙበት ዐሳረጉት እንጂ።

21 አንድ የሆነ የእግዚአብሔር ቃል(ክርስቶስ) በሥልጣን ዐረገ። የኃያላን ጌታ ነውና ጌታችን ከእርሱ በላይ ቦታ ወደሌለበት ስማዩ ስማያት

እግዚእነሰ ዐርገ ሰማየ ሰማያት ገበ
አልቦ መካን መልዕልቲሁ ኤልያስሰ
ዐርገ ብሔረ ሕያዋን ወተፈጸመ ሱቱ
ዘይቤ እግዚእነ በወንጌል ሰላም ዘዓቀበ
ቃልየ ኢይጥዕሞ ሰሞት ሰዓለም
ወሲራክኒ ይንዕዶ ወያክብር እንዘ
ይብል ከመ ዐርገ በነደ እሳት
በሠረገላ በአፍራሰ እሳት።

፳፪ ዘአጽሐፈ ኩነኔ ለለዕድሜሁ
ወበእንተዝ ተሰምየ ጸሐፊ ትእዛዘ
ፈጣሪሁ ከመ ያቁርር መዓተ
እምቅድመ መቅሠፍት ወከመ
ያግብዕ ልበ አበው ገበ ውሉድ
ወከመ ያቅሞሙ ለሕዝበ ያዕቆብ።
ወካዕበ ይቤ ሲራክ እፎ ኤልያስ
ተሰባሕክ በሰብሐቲክ ብፁዓን እሰ
የአምሩክ ወአለ ሥርግዋን በፍቅርክ
ወንሕነሂ ሕይወተ ነሐዩ በእንቲአክ
ኤልያስ ዘዐርገ በነደ እሳት አነሂ
እንዘ እተሉ ኪያሁ እዊድሶ ከመ
እኩን ወዓሊሁ ወከመ ነቢየ ጽድቅ
ኤልሳዕ ወከመ አብድዩ ብፁዕ።

፳፫ ደቂቁሰ ለአክዓብ ፎወጂ በደመ
ነቢያት እሰ ሞቱ፤ ፍዳ አክዓብ
ወብእሲቱ፤ ጎየ እምገጸ አክዓብ
ንጉሥ፤ ወእምቅድመ ገጹ አጉየየ

ዐረገ፤ ኤልያስ ግን ወደብሄረ
ሕያዋን ዐረፉ፤ ጌታችን በወንጌል
የተናገረውም ተፈጸመለት። ቃሌን
የጠበቀ ለዘለዓለሙ ሞትን አይ
ቀምስም ብሏልና። ሲራክም በነደ
እሳት፤ በሠረገላ፤ በእሳት ፈረሰ ዐረገ
እያለ ያመስግንዋል ያክብረዋል።

22 በየዘመኑ ፍርድን ያስጸፈ ስለ
ሆነም የፈጣሪውን ትእዛዝ የሚ
ጽፍ ተባለ፤ ከመቅሰፍቱ አስቀድሞ
ቁጣውን ያቀዘቅዝ ዘንድ፤ የአባቶ
ችን ልብም ወደልጆች ይመልስ
ዘንድ፤ የያዕቆብን ሕዝቦችም ያጸናቸው
ዘንድ ዳግመኛም ሲራክ ኤልያስ
ሆይ በምስጋና እንዴት ተመሳጥኑ?
አንተን የሚያውቁ በፍቅርህም
የሚያጠጡ ምእመናን ብፁዓን ናቸው።
እኛም በአንተ እማላጅነት እንኖራ
ለን በነደ እሳት ያረገው ኤልያስ
ነው። እኔም እንደ ጸድቁ ነቢይ
እንጂ ኤልሳዕ ብፁዕ እንደሆነ ነው
አብድዩ አገልጋዩ እሆን ዘንድ እርሱን
እየተከተልሁ አመሳግለሁ።

23 ከነቢያት ደም የተነሣ በአክዓ
ብና በሚስቱ ዕዳ የሞቱ የአክዓብ
ልጆችም ሰባ ሁለት ናቸው። ከንጉሡ
ከአክዓብ ፊት ሸሸ። የዮርዳኖስን

ማየ ዮርዳኖስ፤ ኤልሳዕኒ ነሚኦ
ካዕበተ መንፈስ፤ ጊዜያተ ከልኤ
ሠጠቀ ማየ ዮርዳኖስ፤ ወሶበ
ጸውዓ ስሞ ለኤልያስ።

፳፬ ወከነ መዋዕለ ዕርገቱ በጽቱ
ዓመተ መንግሥቱ ለኢዮራም
ወልደ አክዓብ ንጉሠ አስራኤል
ወበቀዳማይ ዓመተ መንግሥቱ
ለኢዮራም ወልደ ኢዮሳፍጥ
ወእምፍጥረተ ዓለም በ፵ወ፳፻ወ፯
ዓመት በጉልቄ ዓመታቲሆሙ
ለነገሥተ እስራኤል ወበጉልቄ
ዓመታቲሆሙስ ለነገሥተ ይሁዳ
እምፍጥረተ ዓለም በ፵ወ፳፻ወ፳፭
ዓመት ዐርገ ኤልያስ ውስተ
ሰማያት ወእምቅድመ ምጽአቱ
ለእግዚእነ በ፱፻ወ፪ ዓመት አፍሰሶ
ፈጣሪሁ ንበ ሀሉ ሄኖክ
ቀዳሚሁ።

፳፭ ዘተወክፈ ነቢየ በስመ ነቢይ
ዕሜተ ነቢይ ይነሥእ እምገበ
እግዚአብሔር እምላክ። እግዚ
አብሔር እግዚእ፤ ለኖሳ ዘይቤሎ፤
ግበር ታቦተ በዘተድጎን እምተ
ንጉሎ፤ ለኤልያስኒ ብሔረ ሕያዋን
አልዓለሰ በሠረገላ ወበክንፈ ረቂቅ

ውኃ ግን ከፊቱ አሸሸው። ኤልሳዕም
እጥፍ የሆነ መንፈስን ተጉናጽፎ
የኤልያስን ስም ሁለት ጊዜ ጠርቶ
የዮርዳኖስን ውኃ ከፈለው።

24 የዕርገቱ ዘመንም የእስራኤል
ንጉሥ የአክዓብ ልጅ ኢዮራም
በነገሠ በስምንት ዓመት፤ የኢዮሳ
ፍጥ ልጅ ኢዮራም በነገሠ በመጀ
መሪያው ዓመት ነው፤ ዓለም ከተ
ፈጠረ ጀምሮም እንደ እስራኤል
ነገሥታት ዘመን አቆጣጠር በአራት
ሺህ ስድስት መቶ ዐሥር ዓመት
ነው። እንደ ይሁዳ ነገሥታት ዘመን
አቆጣጠርም ዓለም በተፈጠረ በአ
ራት ሺህ አምስት መቶ ዘጠና ስም
ንት ዓመት ኤልያስ ወደ ሰማይ
ዐረገ። ጌታችን ከመምጣቱ በፊትም
በዘጠኝ መቶ ሁለት ዓመት መጀ
መሪያ ያረገ ሄኖክ ወደ አለበት
ፈጣሪው ዐሳረገው።

25 ነቢዩን በነቢይ ስም የተቀበለ
ከአምላኩ ከእግዚአብሔር ዘንድ
የነቢዩን ዋጋ ያገኛል። ኖሳን ከጥ
ፋት በምትድንበት ገንዘብ መርክ
ብን ሥራ ያለው ጌታችን እግዚአ
ብሔር ኤልያስን በሠረገላና በረቂቅ
ነፋስ ክንፍ ወደብሄረ ሕያዋን ዐሳረ

ዘወርታ ጥር

አውሎ፤ እስመ ኢይጥዕም ሞተ ዘዓቀበ ቃሎ። ቆላፈ ወግዙረ ኢፈ ለጠ ወኢሌለየ፤ በወርታ ካኑን ዳግማዊ ከመ ይዕርጉ ሰማየ፤ ኢየሱስ ክርስቶስ እንተ በግዝረቱ ተሰምየ፤ ሂኖክ በከመ ይቤ ሶበ ተነበየ በግዙር በግዕ አዕረጎ ጎቤየ።

፩ኛ ሠረገላ እሳት ወአፍራሰ እሳት ዘበድልቅልቅ መጽአ፤ ወማእከሌሆሙ ኤልያስ ቦአ፤ ሐሜለተ ርእስ ዘኤልያስ ኤልሳዕ ነሥአ፤ ሰላም ለከፍቁርየ፤ ኤልያስ አባ ወአቡየ፤ ምሥዋዓክ በልዕ እሳተ ወማየ፤ ሰላም ለከ ዐራጊ መንገሰ ሰማይ ለእዕርፎ፤ ሕይወተ ከመ በተወከፎ በእንተ ምግባሩ ምንንት ለአክዓብ ዘትዘልፎ እስመ ነሠትክ ምሕራማተ ወቀጥቀጥክ ግልፎ፤ በሰብሐኪክ ኤልያስ ተሰባሕክ እፎ። ለዘጸሐፎ በክርታስ፤ ወለዘአ ጽሐፎ እንዘ ይደርስ፤ ለዘአንበዕ ወለዘተርጉሞ በልሳን ሐዲስ፤ ወለዘሰምዓ ቃሎ በእዝነ መንፈስ ፤ በጸሎተ እሙ ማርያም አራቂተ ኩሉ እምባዕስ፤ ጎቡረ ይምሐረነ ኢየሱስ ክርስቶስ።

ገወ፤ ቃሉን የጠበቀ ሞትን አይቀ ምስምና፤ ካኑን በተባለው ወር ዳግ መኛ ወደሰማይ ያርጉ ዘንድ የተገረ ዘና ያልተገረዘን ፍጹም አልለየም። ሄኖክ ትንቢት በተናገረ ጊዜ እንዳለው በግዙርነቱ የተጠራ ኢየሱስ ክርስቶስ በግዙር በግ ወደ እኔ ዐሳረገው።

26 የእሳት ሠረገላ፤ የእሳት ፈረስ፤ ድልቅልቅ መጣ፤ ኤልያስም በመቀክ ላቸው ገባ። የኤልሳዕ ረሳም የኤልያስን መጠምጠም ወሰኔ አባ፤ አባቱ ወዳጁ ኤልያስ ሆይ ለእንተ ሰላም ይገባል። መሥዋዕትህን በእሳትና በውኃ አቃጠላ፤ ሕይወትን በመቀብል ወደሰማይና ወደዕረፍት ያረግህ፤ ከተናቀች ምግብ የተነሣ አክዓብን የዘለፍህ ኤልያስ ሆይ ለእንተ ሰላምታ ይገባል። የጣዖታት ቤትን አፍርሰሃል፤ ጣዖቱንም ቀጥቅጠሃልና። ኤልያስ ሆይ እንዴት በምስ ጋና ተገለጥህ? የጻፈውን፤ እየደረሰም ያስጻፈውን፤ በመንፈሳዊ ጆሮ ቃሉን የሰማውን ሁሉ ከጠብ በምታስታርቅ በእናቱ በድንግል ማርያም ጸሎት መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በአንድነት ይማረን አሜን።

ዘወርታ የካቲት

ድርሳን ዘወርታ የካቲት

፩ ወበስመ እግዚአብሔር ሥሉስ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ አሐዱ አምላክ ኤልያስ አባ ወአቡየ ሠረገላሆሙ ለእስራኤል ካዕበተ መንፈስ ቅዱስ ዘላዕሌክ ይሰወጥ ላዕሌየ ከመ ኤልሳዕ ዘኮነ ስምዓ ዕርገትክ ወከመ አብድዩ ፍቁርክ ትክበር ነፍስየ በቅድሜክ ዮም ወእስክ ለዓለም አባ ወአቡየ ኃይሎሙ ወጽንዎሙ ለእሥራኤል ባርከኒ እንሣዕ በረከተክ ።

፪ ዝንቱ ድርሳን ዘይትነበብ በወርታ የካቲት ወአክዓብስ ንጉሠ እስራኤል ኮነ የኃሥሦ በብዙላ ግብር ወአምሐሰ ደቂቀ ጽርሑ ወኩሉ መገብቶ ወአዖደ አዋዲ ውስተ ኩሉ ሀገረ መንግሥቱ ወይቤ እመቦ ዘርእዮ ለኤልያስ ወእመቦ ዘእመረ መቀክ ገብ ተከብተ ኤልያስ ቴስብያዊ ይንግረኒ ከመ አምጽኦ ጎቤየ ወእስከሉ በእንተ ርደተ ዝናም ለእመ አሆ ይቤለኒ አሐይዎ ወሰእመ አበየኒ እምቅሐ ወእቀትሉ ወዘአምጽኦ ሊተ ጥኤልያስ ቴስብያዊ እሬስዮ መስፍነ

የየካቲት ድርሳን

1 አብ፤ ወልድ፤ መንፈስ ቅዱስ በሚባል ሦስትነት ላይ አንድ አምላክ በሆነ በእግዚአብሔር ስም የእስራኤል ሠረገላቸው አባቱ ኤልያስ ሆይ በእንተ ላይ ያደረው የመንፈስ ቅዱስ እንደ ኤልሳዕ በእኔ ላይም ይደር፤ እንደ ወዳጅህ እንደ አብድዩ ዛሬም፤ እስከ ዘላለሙም ድረስ ሰውነቴ በፊት ህ የከበረች ትሁን። የእስራኤል ኃይላቸው፤ ጽንዖታቸው አባ፤ አባቱ ሆይ በረከትህን አገኝ ዘንድ ባርከኝ።

2 በየካቲት ወር የሚነበብ የነቢዩ ኤልያስ ድርሳን ይህ ነው፤ የእስራኤል ንጉሥ አክዓብም ኤልያስን በብዙ ሁኔታ ይፈልገው ነበር፤ የቤቱን ልጆች፤ ሠራዊቱን፤ ሹማምን ቱን ሁሉ አስማላቸው፤ በሚገዛው ሀገር ሁሉ መልእክተኛ አስላክ፤ የቴስብያውን ሰው ኤልያስን ያየ፤ የተሸሸገበትን ቦታም የሚያውቅ ካለ ወደ እኔ አምጥኹ ስለዝናሙ መዝነብ አጠይቀው ዘንድ ይንገረኝ፤ እሸካለኝ በሕይወት እንዲኖር አደርገዋለሁ፤ አይሆንም ካለኝ ግን እስራኤልን አገድለዋለሁ፤ ቴስብያዊውን ሰው

ዘወርታ የካቲት

ላዕለ ፲፪ ሐራ ወለኤመቦ ዘሠወሮ ወተከሥተ ቦቱ እምድገረዝ ይትበ ርበር ቤቱ ወይትሐየድ ንዋዩ ወየዓይ ሥጋሁ በእሳት።

፫ ሐክምድገረዝ ፈነወ ላክነን ንበ ነገሥት ወመኳንንት እለ ፍሉጣን እምኤሁ አንዝ ይብል እመቦ በን ቤክሙ ኤልያስ ቴስብያዊ ፍትሐ ማእከሌየ ወማእከሌሁ እስመ ቀታሌ ነፍስ ውእቱ ወኤልዛቤልኒ ብእሲቱ ለእክዓብ ንጉሠ እስራኤል ተመልዓት ዐቢየ መዓተ ወስሰነት ተዓግሦ ወሰደደቶሙ ለነቢያተ ጽድቅወኩነነቶሙ ለካህናተ እግዚአብሔር ወቀተለት ኩሉ እለ ይጸውዑ ስመ እግዚአብሔር በ እለ ተቀስፉ ወበ እለ ተሞቅሑ።

፬ ወዘንቱ ኩሉ ዓመፃ ዘኮነ በእንተ ተኃጥአተ ኤልያስ ነቢይ ወውእቱስ ኤልያስ መፍቀሬ እግዚአብሔር ወጸላዔ ነፍሱ አኮ ዘተከብተ በእንተ ፍርሃተ ሞት አላ ከበቶ እግዚአብሔር ዘየአምር ብዝነ አፍቅሮቱ ወሃሕቀ ልቡ በእንተ እምልኮቱ ወአልቦ ዘአእመረ በን

ኤልያስን ወደ እኔ ያመጣልኝን ሰውም የሸሕ ኦሊቃ አደርዋለሁ፤የሰ ወረው ኖሮ በጊላ ቢገኝ ግን ቤቱ ይ በረበራል፤ገንዘቡም ይወረሳል፤ሥጋ ውም በእሳት ይቃጠላል አለ።

3 ከዚህ በጊላ መልእክተኞችን ወደ ነገሥታቱ፤ከእርሱ ወደተለዩ ወደመኳንንቱ ላከ፤የቴስብያው ሰው ኤልያስ በእናንተ ዘንድ ካለ በእኔና በእርሱ መካከል ፍረዱ፤እርሱ ነፍሱ ገዳይ ነውና፤በማለት ላከ።የእክዓብ ሚስት ኤልዛቤልም ጽኑ ቁጣን ተቆጣች፤ መታገሥም ተሳናት፤ እውነተኞች ነቢያትንም አሳደደቻቸው፤የእግዚአብሔርን ካህናትም አሰቃቸው፤የእግዚአብሔርን ብሔርን ስም የሚጠሩትንም ሁሉ ገደለቻቸው፤የተገረፉ አሉ፤ የታሰሩም አሉ።

4 ይህ ሁሉ ግፍ የተፈጸመውም ነቢዩ ኤልያስ በመጥፋቱ ነው፤ይህ ኤልያስም እግዚአብሔርን የሚወድ እራሱን የሚጠላ ሰው ነበር።በመሆኑም ሞትን በመፍራትየተሰወረ አልነበረም፤ፍጹም የሆነፍቅርን፤ ስለ እምልኮቱም የልቡን ቅንአት የሚያውቅ እግዚአብሔር ሰወረው

ዘወርታ የካቲት

በ ተከብተ ዘእንበለ እግዚአብሔር ከዳኒ ወከማቲ ሕያው ወማሕየዊን ባቢ ወከሐሊ ላዕለ ጵለ-ዘኮነ ወዘ ይከውንሃ።

፭ በውእቱ መዋዕል ሀሎ እሐዱ ብእሲ ዘስሙ አብድዩ ወልጸ ሐናንያ ጻድቅ ወፈራሃ እግዚአብሔር ወውእቱ መስፍን ሊቀ ሐራሁ ለእክዓብ ንጉሠ እስራኤል እመ ቀተለቶሙ ኤልዛቤል ለነቢያተ እግዚአብሔር ንብዐ ወአድኃን እምነቢያተ እግዚአብሔር የተዕደወ በበፂ ውስተን በዓት ወሴሰ የሙ እክለ ወማየ ወአልቦ ዘአስተጸ ነሶሙ ወአልቦ ዘሰሐጦሙ ወኢመ ኑሂ እስመ ፈቀደ እግዚአብሔር ከመያቅም ሎቱ ተዝካረ ሠናየ ወከመ ይኩን ተላዊሁ ለኤልያስ ወነቢየ ህየንቴሁ።

፮ ንትመየጥ ካዕበ ንበ ዘቀደሚ ነገርን ወእስከ አሜሃ ኢተአተተ መቅሠፍት እም ገጸ ምድር በእንተ ዘኢገብዓ ንዘኩ ለኤልያስ እስመ እግዚአብሔር ሰምዓ ጸሎቶ ወስእለቶ ወዕቦዩ ላዕለ ኩሉ ፍጥረት ዘታሕተ ሰማይ

እንጂ።የተሰወረበትን ቦታም ከሚሰውር ከሚገልጥ፤ዘለዓለማዊና አዳኝ ፤ቀናጋሪም ከሆነ፤የሆነውንና የሚሆነውን ማወቅ ከሚችል ከእግዚአብሔር በቀር የሚያውቅ አልነበረም።

5 በጊያን ዘመንም የሐናንያ ልጅ የሆነ አብድዩ የሚባል አንድ ሰው ነበር፤እውነተኛ እግዚአብሔርንም ይፈራ ነበር፤ይህ መስፍንም የእክዓብ ሠራዊቶች አለቃ ነበር፤ ኤልዛቤል የእግዚአብሔርን ነቢያት በገደለች፤ጊዜ ከእግዚአብሔር ነቢያት ሃምሳ፤ሃምሳውን በጉድጓድ እያደረገ መቶ ሰዎችን አተረፈ፤ውኃና እንጂ ራም መገባቸው፤ያስቸገራቸውም አልነበረም፤ማንም ሰው አልነቅቸውም። እግዚአብሔር መልካም መታሰቢያን ሮቀምጥ ዘንድ፤የኤልያስ ተከታይ ሆኖ በእርሱ ፈንታም ነቢይ ይሆን ዘንድ ፈቅዶለታልና።

6 ዳግመኛም ወደ ቀደመ ነገራችን እንመለስ፤እስከዚህን ጊዜ ድረስም የኤልያስ ገዝን ስላልተመለሰ መቅሰፍቱ በምድር ላይ አልተመለሰም፤እግዚአብሔር ጸሎቱን ፤ልመናውን ከመሬት በታች ባለው ፍጥረት ሁሉ ያለውን ታላቅነትም ሰምቶታልና

ዘወርታ የካቲት

ወእኩነኖ ላዕለ ኩሉ ዘሥጋ ወሶ ቤሃ አርመመ ኩሉ ዘበለማያት ወዘበምድር ወዘተርፈ ቃለ ኤል ያስ ቢታሕቱ።

፮ ወካዕበ ኃሠሠቶ ምድር ለኤል ያስ ነቢይ ወገረረት ሎቱ ወት ቤሎ አነ እስከላከ ከመ ዘትነግር እም ለውሉዳ ከመ ትምሐር ዘላዕሌየ ወእፎ ትፈቱ ታጥፍዕ ጸ ድቃነ በእንተ ኃጥአን ወትቤሎ ለምንት ኢለማዕከኒ ቃልየ እንተኩ ኢተፈጠርከ በውስተሐመድ ወለም ንት ትጸልአሙ ሰእለ ተፈጥሩው ስተ ሐመድ እፎ ዘጠበወከ ሀሊበ ለምንት ትረሰዓኒ ነግድኩ እንተ ዘትነብር ላዕሌየ ኢይገብርኩ ውእቱኒ ዐቢየ ፍትሐ።

፳ ወሚካኤል ኢሐዱ እምቅዱሳን ቀደምት ወተአዛቢ ሰሰብእ በዲበ ሠናይቱ ወውእቱ ሊቆሙ ለመላ እክት ምሉዓ ምሕረት ዘይስእል ኩሎ ዕለተ ለእንስሳ ሣዕረ ወላሰብእ ተግባረ ወሐረ በከመ ያለ ምድ ወቆመ ቅድመ መንበረስ ብሐቲሁ ለልዑል ወይቤሎ ሰእግ ዚአብሔር አኃሥሥ እምኔከ

፤በሥጋዊ በደማዊ ፍጥረት ሁሉ ላይም አሠልጥኖታልና፤ያን ጊዜም በለማይም በምድርም ያለው ሁሉ ጸጥ አለ፤ የቀረውም የኤልያስ ድምፅ ብቻ ነበር።

7 ዳግመኛም ነቢዩ ኤልያስን ምድር ፈለገችው፤ ተገዛችለት፤ እለች ውም፤ እኔ እናት ያለ ማንም መካሪ ልጆቿን እንደምትመክር አለምን ሃለሁ፤ በኃጢአተኞች ምክንያት እንዴት ጸድቃንን ታጠፋለህ፤ ቃሌን ለምን አልሰማኸንም፤ ከትቢያ ያልተ ፈጠርህ አንተ ነህን፤ ከትቢያ የተፈ ጠሩትን ለምን ትጠላቸዋለህ፤ ወተ ቴን የጠባህ አንተ እንዴት ትረሳ ፍለህ፤ በእኔ ላይ የምትኖር አንተ እንግዳ ነህን እርሱስ ታላቅ ፍር ድን አያደርግምን? አለችው።

8 ከቀደሙት ቅዱሳን አንዱ ሚካኤል ነው፤ በመልካም አገልግሎቱ ሁሉ ለሰው ታዛዢ ነው፤ እርሱም የመላእክት አለቃቸው፤ ምሕረትን የተሞላ፤ ለእንስሳቱ ዘወትር ሣርን የሚለምን፤ ለሰው ልጆችም ሥራቸው እንዲቃና የሚማልድ መልእክ ነው። እንዳስለመደውም ሐዲ በእግ ዚአብሔር መመገብ ዘፋን ፈላቅ መ

ዘወርታ የካቲት

አምላኪየ ለእመ ኢኮነት ይእቲ ሰዓት ተፍጻሜ ዓለም በእንተ ምንትኩ ዘጠፍአት ምድር ከመዝ ወዘጠፍዑ ኩሎሙ ዘላዕሌሃ።

፱ ወይቤሎ እግዚእን ለሚካኤል ኢትስአለኒ በእንተ ኤልያስ ነቢይ አንተ ኢተአምር ግብሮ ለሊሁ ተምዓ ላዕሌየ ወወጽአ ቃል እምአፋሁ ወኮነ ከመ መብረቅ ወበከመ ረሰይኩከ ለከ ሊቀ ላዕለ ሰማያውያን ከማሁ ረሰይክም ለገብርዩ ኤልያስ ሊቀ ላዕለ መስተዓግሣን እለ ይነብሩ ዲበ ምድር።

፲ ወከመ እስምዓክ ለከ ኩሎ ዘሰአልከኒ አንተ ወእገብር ፈቃደክ ከማሁ ለገብርዩኒ ኤልያስ እስምዖ ስእለቶ ወእገብር ፈቃዶ ከመ ታእምር አንተ ከመ እነ አፈቅር እለ የእምኑ ብየ ጸድቃነ ወንጹሐነ ወአነ እሁበሙ መንግሥተ ሰማያት ወየአምሩ ኩሉ ሰብእ ከመ እነ አፈቅሮ ለኤልያስ ነቢይ ፈድፈደ እምነ ኩሎሙ ጸድቃንየ ወነቢያትየ።

፤እግዚአብሔርም አምላኬ ሆይ ይህቺ ሰዓት የዓለም ፍጻሜ እንዳ ትሆን እለምንሃለሁ፤ ምድር እንደዚህ ሆና የጠፋችው ስለምንድን ነው፤ በእርሷ የሚኖሩ ፍጥረታት ሁሉ የጠፉትስ ስለምንድን ነው? አለው። 9 እግዚአብሔርም ቅዱስ ሚካኤልን አትለምነኝ፤ ስለነቢዩ በሰኤል ያስ ነው፤ አንተ ሁኔታውን አታው ቅም፤ እርሱ ስለ አምላክነቴ ቀና፤ ከ እንደበቱም ቃል ወጣ፤ እንደ መብረ ቅም ሆነ፤ አንተን በለማያውያን ፍጥረታት ዘንድ አለቃ እንዳደረ ግሁህ አገልጋዩ ኤልያስንም እን ዲሁ በምድር በሚኖሩት ትግሥተ ኞች ላይ አለቃ አደርግሁት።

10 አንተን የለመንኸኝን ሁሉ እንደምሰማህ ፈቃድህንም እንደ ምፈጽም እንደዚሁም ሁሉ አገልጋዩ ኤልያስንም ልመናውን እለማለሁ፤ ፈቃዱንም እፈጽማለሁ። የሚም ኑብኝ ጸድቃንን ንጹሐን እንደምወድ አንተ ታውቃለህ። መንግሥተ ሰ ማይንም አወርሳቸዋለሁ። ከጸድቃኖ ቼ ከነቢያቶቹ ሁሉ ይልቅ ነቢዩ ኤልያስን እንደምወደው ሰው ሁ ሉ ያውቅ ዘንድ ነው አለው።

ዘወርታ የካቲት

፲፩ ወእንዘ ዘንተ ይተናገር ሚካኤል ምስለ እግዚአብሔር ሕያው መጽኡ መገብተ ደመናትአለ ይጸውሩ ዝናመ ወዓውሎ ወሰገዱ ለእግዚአብሔር አጋዜ ኩሉ ወይቤልዎ ንስእለክ እግዚአብሔር ሰማዊ ወምድረ ምስለ ኩሉ ዓለሞሙ ከመ ትምሕር ዘፈጠርከ ወኢታጥፍሶ ተግባረ እደዊክ ዘገበር ከ በአርአያክ ወበአምሳሊክ ወኢትነጽር ምግባረ ኃጢአቶሙ እስመ አልቦ ንጹሕ በቅድሚክ።

፲፪ አንተ ውእቱ መሐሪ ወመስ ተሳህል ርጉቀ መዓት ውበዙኃ ምሕረት ወጸድቅ ወመስተመይጥ ላዕለ ጌጋዮሙ ለእንሰላመሕያው ወይእኬኒ እግዚአብሔር ኢታጥፍዓ ለምድር ወኢታብጥል ደመናተ በጎዘነ ዝንቱ ብእሲ እስመ ጽኑዕ ውእቱ ወለምንት ወሀብኩ ዘመ ጠነዝ ሥልጣነ ላዕለ ኩሉ አሕዛብ ወሕዝብ እስመ ሰአልናሁ አበዩ ወመነነ ስእለተነ ወተቈጥዓ ላዕሌነ ወዮምኒ ሀበነ ሥልጣነ አዚዘነ ደመናተ ከመ ናውርድ ዝ ናማተ፤ ዮጊ ለእመ ይፈቅድ ዝበርከ

11. ቅዱስ ሚካኤልና ዘሰዓለማዊ እግዚአብሔር ይህን ሲነጋገሩም ዝናምንና ጠልን በተሸከሙ ደመናት ላይ የተሾሙት መጡ።ሁሉን ለያዘ ለእግዚአብሔርም ሰገዱ።ሰማይን ከእነ ግሱምድር ከነልብሱ የፈጠርህ፤ሁሉንም ያደረግህ አቤቱ እግዚአብሔር ሆይ የፈጠርኸውን ይቅር ትሰው ዘንድ፤በአርዓያህና፤ በአምሳሌህ የፈጠርኸውን የእጅህን ፍጥረት እንዳታጠፋበደላቸውንም እንዳትመሰክሩት እንለምንሃለን፤በፊትህ ንጹሕ የሆነ የለምና አሉት።

12. አንተ መሐሪ ይቅር ባይመዓትህ የራቀ ምሕረትህም የበዛ እውነተኛ የሰው ልጆችን በደልም ይቅር የምትል ነህና፤አቤቱ ዛሬም ምድርን አታጥፋት፤ከዚህ ሰው ጎዘን የተነሣም ደመናትን አታጥፋ፤እርሱ ጨካኝ/ ነውና።በሕዝቡና በአሕዛቡ ላይስ ይህን ያህል ሥልጣን ለምን ሰጠኸው ብንለምነውም አይሆንም አለን፤ልመናችንን አቃለለው፤እኛንም ተቆጣን፤ ዛሬም ደመናትን አዝዘን ዝናም እናወርድ ዘንድ ሥልጣን ስጠን፤ይህም አገልጋይህ ኤልያስ በፈቅድ ነው።፤ልፈ

ዘወርታ የካቲት

ኤልያስ ወለእመ ኢፈቀደ ንብሎ ይኔይሰከኑ ታጥፍእ ምድረ ወኩሎ ሰብአ ወእንተት ባሕቲተክ ትተርፍ ወእግዚአብሔርስ ዘይክል ኩሎ ወአልቦ ዘይሰአና።

፲፫ ይቤሎ ለአሐዱ እምእሉ መላእክተ ደመና አንሰ ኢወሀ ብኩክ ሥልጣነ ከመ ተአዝዝ ደመናተ ወከመ ታውርድ ዝናማተ ዘእንበለ ፈቃዱ ለገብርዮ ኤልያስ ወአንሰ ኢይፈትሕ ማእሠረ ዘእሠረ በቃሉ እስከ ይፈቅድ ይፍታሕ በፈቃዱ ወአኮኬ በግብር እስመ ኮነ ቀናዔ ሊተ ወይእኬኒ ረድ ጎቤሁ በጽሚ ወተጋይ ቅድሚሁ ወንግሮ በድኩምቃል ወኢትትዋሳዕ ቃለ ኅሡመ ምስሌሁ እመስ ጽኑዓ ነገረ ተናገርኮ ይትማዓዕ ላዕሌክ ወኢይዛዕ ዐቢይ ነገር እምአፋክ አንሰ አለምር ጽንዓ ልቡ ለውእቱ ብእሲ ወባሕቱ በከመ ጽንዓተ ልቡ ከማሁ ግብዓቱ።

፲፬ ወአንሰ አለምሮ ለውእቱ ብእሲ ኤልያስ ከመ ፀልዓ ኩሎ ዘሀሎ ውስተ ገጸ ምድር ወአፍቀረ ከያየ ኢተአምርኑ ከመ እፈ

ቀደ ግን መሬትንና፤ሰውን ሁሉ ታጠፋ ዘንድ ይሻላልን? አንተስ ብቻህን ትቀራለህን? እግዚአብሔር ግን ሁሉንም ይችላል፤የሚሳነውም የለም እንለዋልን አሉ።

13. ከእነዚህ የደመናት መላእክት አለቆች/ አንዱንም እኔ ደመናትን ታዝዝ ዘንድ ከአገልጋዩ ከኤልያስ ፈቃድ ውጭ ዝናም ታዘም ዘንድ ሥልጣን አልሰጠሁም፤ በቃሉ ያሰረውን እርሱ ወድዶ በቃሉ እስከሚፈታው ድረስ እኔ አልፈታውም በክፋት አይደለም ለእኔ ከመቅናቱ የተነሣ ነው እንጂ።አሁንም በቀስታ ወደ እርሱ ሒድ፤በፊቱም ስንድ፤ በትሑት ቃልም ንገረው፤ክፉ ቃልንም ከእርሱ ጋር አትመላለስ።ክፉ ነገር ከተናገርኸው በአንተ ላይ ይቆጣል። ስለሆነም ክፉ ነገር ከአንደበትህ አይውጣ።የዚህን ሰው ልብ ብርታት እኔ አውቃለሁና ነገር ግን የልቡን ጥንካሬ ያህል ነገርነቱም እንዲሁ ነውና።

14. በምድር ላይ ያለውን ጠልቶ እኔን እንደወደደም እኔ ይህን ሰው አልያሽን አውቀዋለሁ፤የሚፈሩኝን እንደምፈራ፤የሚያቃልሉኝንም እን

ርሀ ዘይፈርሁኒ ወአስተኃቅር ዘይተ
ኃቅሩኒ ወካዕበ ሰአልዎ ጸድቃን ወ
ይቤልዎ ለልዑል ተዘከር እግዝአ
ኪዳነከ ዘመሐልከ ሎቱ ለኖነ
ገብርከ ወትቤ መሐ ልኩ
በርእስዮ ከመ ኢያማዕና ለምድር
ዳግመ ይክልኑ ግብር ብሂሎቶ
ለገባሪሁ ኢትግበረኒ ከመዝ አኮነ
ኤልያስ ሰብእ ዘከ ማነ ዘከመ
ነሐምም የሐምም ወዘከመ
ንመውት ይመውት እፎ
ኢፈቀድከ አግብአተ ቃሉ
ወለምንት ኢታቀውም ኪዳነ
ዘተካየድከ ምስለ እበዊነ።

፲፭ አውሥሎ እግዚእን ወይቤ
ሎሙ ለጸድቃን በእንተ ምንት
አኃዝኖ ወውእቱ ፀልዓ ዘወለደ
አቡሁ ወእሞ ወአዝማዲሁ
ወአዝቦ ወኢፈቀደ ምሕረቶሙ
ወጸልዓ ለዛቲ ምድር ወኩሎ
ዘላዕሌሃ ሀሎ በእንተአየ ወአንሰ
አፊቅር ኤሐደ ብእሴ ንጹሐ
እምኩሎ ሰብእ ኃጥአን ወአርኢ
ኃይሎ ለኤልያስ ከመ ይለማዕ
ሰሙ ውስተ ኩሎ አጽናፈ
ምድር ወአነ ወሀብኩ ሕገ ኪዳነ
ለደቂቀ እስራኤል ወእፎ

ደማቃልላቸው አታውቅምን? ዳግ
መኛም ጸድቃን እግዚአብሔርን
ለመኑት፤ አሉትም፤ አቤቱ ለአገል
ጋይህ ለኖነ የግህለትን ቃል ኪዳነ
አስብ ዳግመኛ መሬትን እንዳላጠ
ፋት በራሴ ማልሁልህ ብለሃልና
፤ ሥራ ሠረውን እንዲህ አድርገህ
አትሥራኝ ይለዋልን? ኤልያስ
እንደእኛ ሰው አይደለምን? እንደ
ምንታመም ይታመማል፤ እንደም
ንሞትም ይሞታል፤ ቃሉን አለመ
ቀበል እንዴት አልወደድህም። ከአባ
ቶቻችን ጋር የገባኸውን ቃል ኪዳነ
ስለምን አታጸናም አሉት።

15. ጌታችንም ለጸድቃን መለሰላ
ቸው፤ አላቸውም፤ ስለምን አላዝነ
ዋለሁ? እርሱ የወለደውን አባቱን
፤ እናቱን፤ ዘመዶቹን፤ ሕዝቡንም
ጠልቷልና ይቅርታቸውንም አልፈለ
ገም፤ መሬትንና በእርሷ ላይ ያለውን
ሁሉ ጠልቷልና በእኔም ጽንቶ ይኖ
ራል። እኔም ከጠቡ ኃጢአተኞች ሰዎ
ችይልቅ አንድ ንጹሕ ሰው እወዳለሁ
፤ የኤልያስን ኃይልም እገልጣለሁ
፤ ስሙም በምድር ዳርቻ ሁሉ ይጠ
ራል። ለእስራኤል ልጆች የቃል
ኪዳነ ሕግን የሰጠሁ እኔ ነኝ፤ ከአ

እመይጥ ቃለ ዘወጽዓ እምአፋየ
ወእፎ እነሥት ዘአነ ሐነፅኩ
ዘንተ ቃለ ወዘይመስሎ ተናገረ
እግዚአብሔር።

፲፮ ወእምድገረዝ ወረደ መልአከ
ደመናት እምንበ እግዝአብሔር
ወጎደጎሙለደመናት ህየ ቅድመ
እግዝአብሔር ወኢያትለዎሙ
ድገሬሁ ወይቤሎ እግዚአብሔርን
ሲዓሰ ንስዖሙ ለደመናት ወኢትላ
ድጎሙ ወባሕቱ ኢታውርድ
ዝናመ ዘእንበለ ፈቃዱ ለኤልያስ
ምእመን ዘከመ ልብዩ ወበ ጽሐ
መልአከ ወረከቦ ለነቢዩ እግዚአብ
ሔር እንዝ ይነብር ውስተ ደብረ
ኪሩብ ወየኃሥሥ ዘውስተሐሜ
ለቱ ወአንሥእ አዕይንቲሁ ኤልያ
ስ ወርእዮ ደመናተ እንዝይወርዱኢ
የዓርጉ ላዕለ ወእንዝኢይወርዱ
ታሕተ ከመ ዓረፍት በማእከለ
ባሕር ወደነኑ ከመ ይቅድሁ
ማያተ ወቀጸበሙ በአዕይንቲሁ
ወቆሙ ደመናት ከመ ተድባብ
እስመ ከልዎሙ ጸሎቱ ለኤልያስ
ወረደውተንሥእ ኤልያስ ወቀነተ
ሐቀሁ ከመ ዘይትቃተል ወቆመ
ቅድሜሁ ለመልአከ እግዚአብሔር።

ንደቡቴ የወጣውን ቃል እንዴት አጥ
ፋለሁ እኔ የሠራሁትን እንዴት
አፈርሳለሁ አለ፤ እግዚአብሔርም
ይህንና የመሳሰለውን ቃል ተናገረ።

16 ከዚህ በኋላ የደመናት መልአከ
ከእግዚአብሔር ዘንድ ወረደ፤ ደመ
ናትንም በእግዚአብሔር ፊት ተዋ
ቸው፤ ከእርሱ ጋርም አላስከተላቸ
ውም፤ እግዚአብሔርም መውሰዱን
ውሰዳቸው እንጂ አትተዋቸው፤ ነገር
ግን እንደ ልቤ ከሆነው፤ ከሃይማ
ኖተኛው ከኤልያስ ፈቃድ ውጪ
ዝናብን አታውርድ አለው። መልአ
ኩም ደረሰና የእግዚአብሔርን ነቢይ
ኪሩብ በተባለ ተራራ ተቀምጦ አገ
ኘው፤ በመጎናጸፊያው ያለውንም ይሻ
ነበር፤ ኤልያስም ዐይኖቹን አንሥቶ
ውኃን ይቀዱ ዘንድ ሲወርዱ ደመ
ናዎችን ተመለከተ፤ በዐይኖቹም
ጠቀሳቸው፤ ደመናዎችም ወደላይም
ሳይወጡ ወደታችም ሳይወርዱ በባ
ሕሩ መካከል እንደ ግድግዳ ቆሙ
፤ እንደ ድንኳንም አዘገበሉ፤ የኤልያስ
ጸሎት መውረድ ከልክሏቸዋልና።
ኤልያስም ተነሥቶ ወጡን እንደ አር
በኛታጠቀ በእግዚአብሔር መልአከ
ፊትም ቆመ።

ዘወርጋ የካቲት

፲፮ ወይቤሎሙ መልአክ ሰደ መናት ለምንት ቆምክሙ እንዘ ተሐውሩ። ወይቤልዎ ደመናት ቅረብ ንንግርክ ንሕነ ዘክልዓነ ሐዊረ ወይቤሎሙ መልአክ መኑ አቀመክሙ ወይቤልዎ ደመናት ውእቱ ብእሲ ዘንግርናክ በእንቲአሁ ከመ ኢንሑር ወቀርቦ መልአክ እግዚአብሔር ንቦ ኤልያስ ወይቤሎ አንሰ ነግእኩ ሥልጣነ እምንቦ እግዚአብሔር እምቅድመ አረድ ገቤክ አነ አጋሥሥ እምንቤክ ትፍታሕ ማእሠረ ዘአሠርክ ወትጎድጎሙ ለደመናት ያውርዱ ዝናመ ላዕለ ምድር።

፲፰ ወይቤሎ ኤልያስ ለመልአክ እግዚአብሔር ነገረ ዘእቤ ኢያበጥል ወኢይሔሱ ዘመሐልኩ መሐላ በሕይወተ አምላኪየ ከመ ኢይወ ርድ ዝናም ላዕለ ምድር እስከ እረክብ ዘፈቀደ ልብየ ወይቤሎ መልአክ እግዚአብሔር ለእመ ተዓብ ደክ ወተዝንርክ በብሂል አነ ነቢየ እግዚአብሔር አነሂ ኢይፈርህ እምኔክ ንግረኒ በእንተምንት ትክል ያሙ ለደመናት ኢያውርዱ ዝናመ ወላምንት ታብጥል ሥልጣንዮ ንግ

17 መልአኩም ደመናዎችን እንደመ ሔድ ለምን ቆማችሁ አላቸው፤ ደመናትም መሔድ የከሰከሰንን እንነግርህ ዘንድ ወደ እኛ ቅረብ አሉት። መልአኩም ያቆማችሁ ማን ነው አላቸው። ደመናትም እንዳንሔድ ያደረገን ስለእርሱ የነገርንህ ይህ ሰው ነው አሉት። የእግዚአብሔር መልአክም ወደ ኤልያስ ቀረቦና ወደ አንተ ከመምጣቴ በፊት እኔ ከእግዚአብሔር ዘንድ አስፈቅዳለሁ። ያወገ ዝኸውን ውግዘት ትፈታ ዘንድ እሻ ለሁ፤ ደመናትንም በምድር ላይ ዝናምን ያወርዱ ዘንድ እንድትተዋቸው እፈልጋለሁ አለው።

18. ኤልያስም የእግዚአብሔርን መልአክ አለው። በምድር ላይ ዝናም እንዳይዘኝም በፈጣሪዬ የማልሁትን መሐላ ልቡናየ የፈለገውን እስከ ሚያገኝ ድረስ አልተውም አለው። የእግዚአብሔር መልአክም እኔ የእግዚአብሔር ነቢይ ነኝ ብለህ የምትታቦይ ከሆነ ከዚህ የተነሣ እኔ አልፈራም። ደመናት ዝናምን እንዳይሰጡ ለምን ክልክልሃቸው? ሥልጣኔንስ ለምን ታቃልላለህ? መሬታዊ የሆንህ ኤልያስ ሆይ በእ

ዘወርጋ የካቲት

ረኒ መሬታዊ መኑ አይድክክ ወመኑ ነገረክ ከመ ትምሐል በሕይወተ እግዚአብሔር አምላክክ ወመኑ መሀረክ ዘንተ መንክረ።

፲፱ ኢተአምርኑ ከመ ማዕቀብ አንተ በገብ ምድር ወእንተኑ ለባሕቲትክ ትፈቅድ ትሕየው በዲቦ ምድር ንሕንሰኬ ጥቀ እንዘ መላክቲሁ እለ ፈጠረኒ እምነ ፋስ ወነደ እሳት ወንሄሉ ወትረ ውስተ ሰማያት ወሎቱ ናቂርብ ስብሐተ እንበለ ጽርዓት መዓልተ ወሌሊተ ወእጃዱሂ እምኔኒ ኢይ ክል በስመ እግዚአብሔር ይምሐል ወኢ በሕይወተ አምላኩ፤ አንተ ዘተፈጠርክ እምነ ሐመድ እፎ ደፈርክ ከመ ትጸውክ ስመ እግዚአብሔር ወከመ ትምሐል በሕይወተ አምላክክ።

፳ አእምር ከመ አነ ዐቢይ በገበእግ ዚአብሔር ግሙራ ኢመሐልኩበስ መ አምላኪየ ወእምቅዱሳንሂ ቀደምት እለ ከማክ አልቦ ዘይክል ምሒለ በስመ እግዚአብሔር ወእልቦ ዘይገብር ከመ ዘገበርክ አንተ እስከ ጠፍዓት ምድር በፈቃድክ ወበጠለ ሥልጣነ ሰማይ ወምድር

ምላክህ በእግዚአብሔር ባሕርይ ትምል ዘንድ ማን ነገረህ?። ይህን ድንቅ ነገርስ ማን አስተማረህ?

19. አንተ በምድር ጠባቂ እንደሆንህ አታውቅምን? በምድር አንተ ብቻ ትኖር ዘንድ ትሻለህን? ከነፋስና ከእሳት የፈጠረን፤ ዘወትርም በሰማይ የምንኖር በሌሊትና በቀን ያለ ማቋረጥ እርሱን የምናመሰግን እኛ ግን አገልጋዮቹ ስንሆን ክእኛ አንዱ ስንኳን በእግዚአብሔር ስም፤ በአምላኩም ባሕርይ ይምል ዘንድ ፈጽሞ አይቻለውም፤ አንተ የተፈጠርኸው ከትቢያ ነው፤ የእግዚአብሔርን ስም ትጠራ ዘንድ በአምላክህ ባሕርይም ትምል ዘንድ እንዴት ደፈርህ?

20. እኔ በእግዚአብሔር ዘንድ ታላቅ እንደሆንሁ ዕውቅ፤ በአምላኪዬ ስም ግን ፈጽሞ አልማልሁም። እንደአንተ ካሉ ከቀደሙ ቅዱሳንም በእግዚአብሔር ስም መማል የቻለ የለም። በፈቃድህ ምድርን እስከምታጠፋ ድረስ አንተ እንዳደረግኸው ያደረገም የለም። በአንደበትህ ቃልም

ዘወርታ የካቲት

በቃለ አፋክ እምደእዜሰ አክለክ ዘገበርክ ወአቀርር መዓተክ እም ድር ወአዕትት ንዘነ እምላዕላ ሰበእ ወያፈቅረክ እምላክክ ወእምላኪየ እስመ መሐሪ ውእቱ ወይምሕር ሙ ለጥአን።

፳፩. ወኢይፈቱ አሐዱሂ ይጥፋዕ እምተግባሩ ወይትዊክፍን ስሐሆሙ እመ ነስሐ ወተመይሙ ንቤሁ ወበዝንቱ ይሰባሕ እግዚ አብሔር ዘንተ ኩሎ ነገር ኩክ በይነ ምንት ዘኢሰማዕኪ ነገርየ ወለምንት ኢትገበር ዘእቤለክ ወአ ጥፋዕነ ለምድር ወለአለ ይነብሩ ላዕሌሃ በእንተ አክዓብ ወሕዝቡ ለአክዓብ ወሕዝቡ በእንተ ዑረተ ልቦሙ ዝንቱ ኩሎ ረከቦሙ ባሕቱ እሴአለክ ምንተ ዘእበሱ ዕፀው ዘየብሱ ቈጸሎሙ ወወድተ ፍራሆሙ።

፳፪. አሜሃ ተፈጸመ ቃለዳዊት ዘይቤ ወፍራሆሙኒ ሆዓር እም ድር ወይእዜኒ አሆኒ ቃለክ ወመ ሐርሙ ለሕዓናት ወለንዑሳን ወለዐ ቢያን ለዕቢራት ወለእክላ ማውታለ ነጻያን ወለምስኪናን ወኢተሆሞ ወ ኤልያስ ነዚይ ለመልክክ ዘተና

የሰማይና የምድር ሥልጣን ጠፋ። ዛሬ ግን ያደረግኸው ይበቃሃል። ቁጣህን ከመሬት አቀዝቅዘው፤ ከሰው ምዝገባን አስወግድ። የአንተ አምላክ፤ የእኔም አምላክ ይወድሃልና ይቅር ባይ ነውና፤ ኃጥአንም ይቅር ይለቸዋልና።

21. ከፍጥረቱ እንዱ ይጠፋ ዘንድም አይወድምና ተጸጽተው ንስሐ በገቡ ጊዜ ንስሐቸውን ይቀበላል። በዚህ ም እግዚአብሔር ይመስናል፤ ይህን ሁሉ ነገርሁህ፤ ነገሪን ለምን አትሰማ ኝም የለምን ምልህንስ አታደርግም? ስለ አክዓብና ስለሕዝቡ ምድርንና በእርሷ ላይ ያሉትን ሁሉ አጥፍ ተሃልፍ። አክዓብንና ሕዝቡን ከል ቡናቸው ደንዳናነት የተነሣ ይህ መከራ አገኛቸው፤ ነገርግን እጠይቅ ሃለሁ፤ ቅጠላቸው የደረቀ፤ ፍሬያቸው የወደቀ ልዎት ያጠፉት ጥፋት ምንድን ነው? አለው።

22. ያን ጊዜ ፍሬያቸውን ከምድር አጥፋ ያለው የዳዊት ቃል ተፈጸመ። ዛሬም ድምዕህን አሳምር፤ ሕዓናቱን፤ ታናናሾችን፤ ታላላቁን፤ እር ጌቶችን፤ ወላጆችን የሞተባቸውን፤ ድሆችን፤ ምስኪኖችን ይቅር በላ ቸው አለው። ነዚይ ኤልያስም ለተና

ዘወርታ የካቲት

ገር ምንተኒ ነገረ እስመ ኢቦካ ነገሩ ውስተ ዕዘኒሁ ወኢውስተ ልቡ ለኤልያስ ነዚይ ወደገመ ብሂ ሎተ ውእቱ መልክክ ለምንት ትትመዓዕ ዘእንበለ ምሕረት ቅድመ እግዚአብሔር እንክስ ንጎደግ ተኃሥ ሦ በበይናቲነ ወኢናብዝነ ተዋሥኦ ዘትፈቅድ አንተ ኢይፈቅድአነ ወዘእ ፈቅድ አነ ኢትፈቅድ አንተ።

23. ወይእዜኒ አኮ አነ ወአንተን ትናገርኬ ቅድመ እግዚአብሔር ወ ይስማዕ ነገርየ ወኸረክ ወላመ አለመዕከኒ ዘእቤለክ አዐርግ ሰማዩ ንብ እግዚአብሔር ወእስከየክ ወእዜኑ ቃለክ ለእግዚአብሔር እስመ አዕተትክ ቃለ እግዚአብሔር ዘተምህርክ ወአብጠልክ ኪዳነ ዘተካየደ ምስለ ኖኅ ወይቤ መሐልኩ ከመ ኢይድግም ረጊሞታ ለምድር በእንተ እንላ እመሕ ያው እስመ ሥዩም ውእቱ ውስተ ልቦሙ ለእንላ እመሕያው እክይ በኩሉ ጊዜ እምንእሶሙ ወኢይደግም እንክ አማስኖቶ ለኩሉ ዘሥጋ ዘሕያው።

፳፩. በከመ ገበርኩ ኩሎ መዋዕ

ገረውን መልክክ ምንም ዓይነት ነገር አልመለሰለትም ። ነገሩ ከነቢዩ ከኤልያስ ጆሮ አልደረሰምና፤ ከልቡም አልገባምና ይህ መልክክም መናገሩን ደገመ፤ ለምን በእግዚአብሔር ፊት ትበላጫለህ? ጌርስበር ሳችን መነጋገር እንተው መወቃ ቀስም አናብዛ፤ አንተ የምትወደውን እኔ አልወድም፤ እኔ የምወደውንም አንተ አትወደውምና።

23. አሁንም እኔና አንተ በእግዚአብሔር ፊት እንነጋገር። የአንተንም የእኔንም ነገር ይስማ። የምልህን ካልሰማሽኝ ግን ወደ እግዚአብሔር ማደሪያ ወደ ሰማይ ዐርጋለሁ። እክስህም አለሁ፤ ቃልህንም ለእግዚአብሔር እናገራለሁ። የተማርኸውን የእግዚአብሔር ቃል አስወግደሽዋልና። ከኖኅ ጋር የተማማለውን መሐላም አጥፍተሃልና፤ ስለሰው ልጆች ምድርን ደግሜ እንዳልረግ ማት ማልሁ ብሎኸርና። ክፉት ከታናሽታቸው ጀምሮ ዘወትር በሰው ልጆች ልቡና የሠላሞነ ነውና፤ ሥጋዊ፤ ደማዊ፤ ዘለዓለማዊ የሆነውን ፍጥረት ሁሉ ደግሜ አላጠፋውም።

24 አራቱ የመሬትን ዘመን ሁሉ

ዘወርታ የካቲት

ሊሃ ለምድር ፀቁ ዘርዕ ወማዕ ረር ቁር ወሐጋይ ወሐፍ ወክረምት መዓልት ወሌሊት ሊይትጋደግ እስመ አንተ እምዘ ርዓ ኖኅ ወዘሂ ተካየደ ምስለ ኖኅ ተካየደ ምስሌክ ወአንተሱ ተዓደውክ ትእዛዘ ዘ እምላክክ ወገበርክ ፈቃደ ልብክ ኢተአምርኑ ሶበ ነገርኮ ለእግዚአብሔር ከመ ይትመዓዕ ላዕሌክ ወግበር ወፍታሕ ማዕሠረ ዘአሠርክ ወጎድግ ዝናመ ይረድ ወትትፈሣሕ ምድር አርዊት ለሚሃ ወአሥምሮ ለማዕረራ ወውእቱ እ ግዚአብሔር ያፈቅረክ እስመ መ ሐሪ ወየዋህ ወያናሕሲአበሳሆሙ ለእለ አበሱ።

፳፭. ወአውሥእ ኤልያስ ነቢይ አንተሰ አብዛኅክ ነገረ ወአንሰ አረ ምም ወእትዒገሥ ወስማዕ ነገ ርየ ዘእነግረክ ዘከመ ተናገርከኒ ወ ለእመ ኮንክ መልአክ እግዚአብሔ ር ስርር ውስተ ሰማይ ወዕ ርግ ንበ ካልዓኒክ ሀብ ስብሐተ ለእግዚአብሔር ወቀድስ ምስሌሆ ሙ ወለእመ ትቤ ብየ ጋይል ላዕለ ደመናት አልብክ ሥልጣን ወመባሕት ከመ ታውርድ ዝናመ

ዘርና መከር እንዳደረግሁ ቅዝቃዜ፤በጋ ክረምት፤ቀንና ለሊትም ሊያደርግም፤አንተም የኖኅ ዘር ነህና ከኖኅ ጋር ከተማማለ ከአንተም ጋር ተማማለ፤አንተ ግን የእምላክህን ትእዛዝ ተደፋፈርህ፤የልቡናህን ፈቃድም ፈጸምህ፤እግዚአብሔር በነገር ኸው ጊዜ በአንተ ላይ እንደሚቆጣ አታውቅምን? ቸርነትን አድርግ፤ ያወገዘኸውን ውግዘትም ፍታ፤ዝና ቡንም ይዘንብ ዘንድ ፍቀድ፤ምድርም ትደሰት፤ትልሞቿንም አርካ፤ቡቃያዋንም አለምልመው፤እግዚአብሔርም ይወድሃል፤ይቅርባይ፤ የዋሕም ነውና፤የበደሉትን ሰዎች በደልም ያስወግዳልና።

25 ነቢዩ ኤልያስም መልሶ አንተ ነገርን አበዛኅ፤እኔ ግን ዝም አልሁ፤ ታገሥሁም፤አንተ እንደተናገር ኸው የምነግርህን ነገሬን ስማኝ፤ የእግዚአብሔር መልአክ ከሆንህ ወደሰማይ ብረር፤ወደጓደኞችህም ሒድ፤ ለ እ ግ ዚ አ ብ ሔ ር ም ምስጋናን አቅርብ፤ከእነርሱ ጋርም እመስግን፤በደመናት ላይ ሥልጣን አለኝ የምትል ከሆነ ከአንደበቱ ቃል በስተቀር ዝናምን ታወርድ ዘንድ

ዘወርታ የካቲት

ዘእንበለ በቃለ አፋየ ወአንተሰ ሊዝዝክ በከመ ገዝንኩ እነ በአንተ እግዚአብሔር ወለእመ ኮንክ ዘትቤ እመንፈስ ተፈጠርኩ መንፈስየ የዐቢ እምነ መንፈስክ።

፳፮. ወለእመ ኮንክ ትትፍጃይ በተፈጥሮትክ እምእሳት እምአፋ የ ይወጽእ እሳት ዘይነድድ አማንየ አብለክ ወኢይሄሱ ወሰማዕትየሕያው እግዚአብሔር ዘእነ እትቀንይ ሎቱ ወዘእቀውም ቅድሜሁ ወዘእንብር ፈቃዶ ወዘአዓቅብ ቃሉ ወእመ ኢይፈርሆ ለእግዚአብሔር እምአውባእኩቃለ እምአፋየ ወእም አውዓይኩኩሎ ዓለመ አንተሰ ዘትንብርውስተ ሰማይ ኢተአምር ዓመፃዘይገብሩ በዲበ ምድር አክዓብ ወሕዝቡ ደቂቀ እስራኤል።

፳፯. ወኢሰማዕክ ከመ ገብረ እክዓብ ነቢያተ ሐሰት ወካህናተ ጣዖት ፬፻ወ፱ ለበዓለ ጣዖት ዘውእቱ ሥዕለ ፀሐይ ወጎረየት ኤልዛቤል ፬፻ ነቢያተ ሐሰት ወካህናተ ጣዖት ለአስጣሮን ዘውእቱ ሥዕለ ወር ጎእመሰ ተአምር ምግባርሙ እም ኢጋሠሥክ ምሕረቶሙ።

ፍጹምሥልጣን የሰህም፤አንተ ስለ እግዚአብሔር እኔ ያዘንሁትን ያክል አላዘንህምና፤ተፈጥሮ የ ረቂቅ ነው የምትል ከሆነ ከአንተ ረቂቅነት የእኔው ይበልጣል አለው።

26 ከእሳት በመፈጠርህ የምትታበይ ከሆነም ከአንደበቱ የሚወጣው የሚነድ እሳት ነው፤እውነት እልሃለሁ፤አልዋሽም፤ምስክሬም የምገዛለት፤በፊቱም የምቆምለት፤ ፈቃዱንም የምፈጽምለት፤ ቃሉንም የምጠብቅለት ሕያው እግዚአብሔር ነው። እግዚአብሔርን ባልፈራጊነሮ ከአንደበቱ ቃልን ባወጣሁ፤ዓለምንም ሁሉ ባቃጠልሁት ነበር፤በሰማይ የምትኖር አንተ ግን አክዓብና ሕዝቦቹ የሆኑየእስራኤል ልጆች በምድር ላይ የሚያደርጉትን ዓመፃ አታውቅም።

27 አክዓብ ከሐሰት ካህናትና ከእራት መቶ ሃምሳ የጣዖት ካህናት ጋር ለጣዖቱ ያደረገውን አልሰማህም፤ይህም የፀሐይ ሥዕል ነው፤ ኤልዛቤል ለአስጣሮን አራት መቶ የሐሰት ነቢያትን፤የጣዖት ካህናትን መረጠች፤ይኸውም የጨረቃ ሥዕል ነው፤ ምግባራቸውን ብታውቅ ነ።

፳፰. ወአውሥኦ መልአክ ወይቤሎ ኢሰማዕኩ ዘንተ ኩሎ ወ ኢርኢኩ ዘከማከ ብእሴ እምፍጥረተ ዓለም እስከ የም ዘአምጽእ ዘከመ አምጸአከ አንተ ንግረኒ ኦ ብእሴ ጽኑዓ ልብ ወአጠይቀኒ ምንትኑ ዘትፈቅድ ነፋስከ ወለእመ ኢኮ ንከ ሰማያዊ በምንትኑ ዓሠርኻ ለምድር ወበበይነ ምንት ዓፀውኮ ለሰማይ።

፳፱. ወይቤሎ ኤልያስ ነቢይ ኩሎ ዘየገዝን በእንተ እግዚአብሔር ይኩንን ሰማየተ ወምድረ ወየዓቢ እምእለ ሀለው ውስተ ሰማያት ወይትሌዓል እምኩሎሙ እለ ይነብሩ ዲበ ምድር አነ እምነ ሐመድ ተፈጠርኩ ወይመልዕ ሳዕሌየ መንፈስ ቅዱስ በውእቱ መንፈስ ኃይል ዓሠርኩ ኩሎ ዘታሕተ ሰማይ ወአንሰ ተፈጠርኩ እምነ ምድር ወአሰርኩ በመንፈስ ቅዱስ ሰማየ ወምድረ ወሀሎ እግዚአብሔር ምስሌየ።

፴ ኢትትዓበይ በብሂለ መልአክ አነ ወእመሂ ሰብእ አነ አለምር

ይቅር ይባሉ ዘንድ ባልወደድህም ነበር አለው።

28 መልአኩም ይህን ሁሉ አልሰማሁም፤ አንተ እንዳመጣኸው ያለ ቅጣት ያመጣ፤ እንደአንተ ያለ ሰውም ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረስ አላየሁም፤ ልቡ የጸና ሰው ሆይ አንተ ንገረኝ፤ አስረዳኝም። ሰውነትህ የምትሻው ምንድን ነው፤ ሰማያዊ ካልሆንህስ መሬትን ያሰርሃት በምንድን ነው? ሰማይንስ የዘጋኸው በምንድን ነው? አለው።

29 ነቢይ ኤልያስም ስለ እግዚአብሔር የሚቀና /የሚያዝን/ሁሉ ሰማይና ምድርን ይገዛል፤ በሰማይ ከሚኖሩትም ይበልጣል፤ በምድር ከሚኖሩትም ሁሉ ይበልጣል፤ እኔ ከትቢያ ተፈጠርሁ፤ በእኔ ላይም መንፈስ ቅዱስ አደረብኝ፤ በዚህ ረቂቅ ሥልጣንም ከሰማይ በታች ያለውን ሁሉ አሰርሁ፤ እኔ ከመሬት ተፈጠርሁ፤ በመንፈስ ቅዱስም ሰማይንና ምድርን አሰርሁ፤ እግዚአብሔርም ከእኔ ጋር ነው።

30 እኔ መልአክ ነኝ በማለትም አትታበይ፤ ሰው ብሆንም እኔ ከአ

ከመለዓቢ እምኔክ እመሂ ፈጠረክ እግዚአብሔር እመንፈስ አቡሁ ሊተኒ ፈጠረኒ በየማነ እዴሁ ወእምድኅረ ፈጠረኒ ነፍሐ ላዕሌየ መንፈስ ሕይወት ወበእንተ ዝንኑኬ አለምር ከመለዓብየክ አነ ወሥልጣንዬ የዐቢ እምሥልጣንክ ወአንተ መልአክ ደመናት አነ እኤዝዞሙ ለደመናቲክ ለከሰ ረሰየክ ትጉሃ ለኩኤከ ቲሁ ዘበሰማያት ሊተኒ ረሰየኒ ካህነ በዲበ ምድር ወወሀበኒ መንግሥተ ሰማያት አነሂ ወአንተ አግብርተ እግዚአብሔር ንሕነ ወእግዚአብሔር ፈጣሪነ ወኤሐዱ አምላክነ ንሥኡሙ ለእሉ ቃላትየ ወአዕርጎሙ ንበ አምላኪየ ወአምላክክ እመሰ እኩየ ነበብኩ ስምዓ ኩንላዕሌየ ወእስተዋድየኒ።

፴፩. ኦ አጋውየ ርእዩ ዕበዮ ለኤልያስ ዘተፈጥረ እምሐመድ በከመ ይብል አወፅእ እሳተ እምአፋየ ወይትቃወም ምስለ እሳታዊ ወእንዝ ይብል መሬታዊ አነ ይትቃረን ምስለ ሰማያውያን

ንተ እንደምበልጥ አውቃለሁና፤ እግዚአብሔር በረቂቅነት ቢፈጥርህም እኔንም በቀኝ እጄ ፈጥሮኛልና፤ ከፈጠረኝ በኋላም የሕይወትን እስትንፋስ እፍ አለብኝ፤ በዚህም እኔ እንደ ምበልጥህ አውቃለሁ፤ ሥልጣኔም ከሥልጣንህ ይበልጣል፤ የደመናዎች መልአክ አንተ ነህ፤ ደመናዎችን የማዝዛቸው ግን እኔ ነኝ፤ አንተን በሰማይ በምስጋና እንድትተጋ አደረገህ፤ እኔን ግን በምድር ካህን አደረገኝ፤ መንግሥተ ሰማይንም ሰጠኝ፤ እኔም አንተም የእግዚአብሔር አገልጋዮች ነን፤ ፈጣሪያችንም እግዚአብሔር ነው፤ አምላካችንም አንድ እርሱ ነው፤ እነዚህን ቃላቶቼንም ውሰድና ወደ አምላኪዬ ወደአምላክህ ዐሳርጋቸው፤ ክፉ ተናግራ ከሆነም መሰክርና አስፈርድብኝ አለው።

31 ወንድሞቼ ሆይ ከትቢያ የተፈጠረ የኤልያስን ክብር ተመልከቱ፤ ከአንደበቱ እሳት አወጣለሁ እንዳለም እስተውሉ፤ መሬታዊ ነኝ እያለ ከእሳታውያን፤ ከሰማያውያን ጋር ይከራከራልና፤ ድምፁን በመሰማትም ሰማያውያን ሁሉ

ዘወርጋ የካቲት

ወበሰሚዓ ቃሉ ይርዕዱ ኩሎሙ ሰማያውያን ኦ አባ ክቡር ኤልያስ ኦ መምህር ገብሩ ለልዑል ወደሰክ ሲራክ እንዘ ይብል መኑ ተመክሮ ከማክ ዘእንሥኦ በድነ እጭውታን ወእ ምነ መቃብርኒ በቃል ልዑል።

፴፪ ዘአውረደሙ ለገሥት ወሰተ ሞት ወለክቡራን እምነ ዓራታቲ ሆሙ ዘይመጽእ ኩነኔ በሲና ወኮራቢሂ ፍትሐ ወበቀለ ዘቀብደሙ ለነገሥት ኦ ዘተቃወምኮ ነመልኦክ ዘተሐበለ እንበለ ሊቃድክ ያወርድ ወሰተ ገጸ ለምድር፤ ጋደመናሰ ቆመ መልዕልተ ሰማይ እስመ ቀዲሃ ማይ ኢክህለ ፈሪሆ እምቃሰ መልኦክ ዘዚኦክ ቃለ ኤልያስ ያርብሐዊ ዘቀነትከ ኃይለ።

፴፫ ተማገፀንኩ በጉዋትከ እምኦክ ዓብ ወብእሲቱ መጠነ አውራጎ ፵ ዘምስለ ፪ቱ ኤልያስ ምርሐኒ ወሴሰየኒ ለለዕለቱ ዘተሰብኦ እማርያም ወአስተርኦየ መለኮቱ ከመ ሴሰየክ ለከ እምኩሉ ሠናይቱ፤ ኃይለ ጸሎቱ ለኤልያስ ሊቀ ነቢያት ወጸጋ ረድኤቱ

ይንቀጠቀጣሉና፤ ክቡር አባት፤ የእ ግዚኦብሔር አገልጋይ መምህር ኤልያስ ሆይ እንደአነተ ማነ ተመካ በማለት ሲራክ አመሰግነህ፤ ከሙታን መካከል በታላቅ ድምፅ ከመቃብር የሞተ ሰው ያስነሣህ አንተ ገህ።

32 ነገሥታትን ወደሞት ያወረዳ ችው እርሱ ነው፤ ክቡራኑንም ከዙፋናቸው የገለበጣቸው እርሱ ነው፤ በሲናና በኮራብ ለሚመጣው ፍርድ ለነገሥታቱ ፍትሕና በቀልን የሚሰጣቸው እርሱ ነው፤ ያለፈ ቃድህ ዝናብን ያወርድ ዘንድ የፈለገውን መልኦክ የተቃወምኸው ሆይ ደመናው በሰማይ ላይ ቆመ፤ ደመናው ከመልኦኩ ቃል ይልቅ ኃይልን የታጠቅህ የቀናተኛው ያንተን ቃል ፈርቷልና።

33 ኤልያስ ሆይ ከእክዓብና ከሚስቱ አርባ ሁለት ወር በመሸሽህ እማጽንሃለሁና ምራኝ፤ ከድንግል ማርያም ሰው የሆነው፤ በመለኮቱም የተገለጠው ክርስቶስ ከመልካም ምግቡ ሁሉ እንደመገበህ እኔንም በየዕለቱ መግበኝ፤ የነቢያት አለቃ የኤልያስ የጸሎቱ ኃይል፤ የተ

ዘወርጋ መጋቢት

ቅድስት ተሀሉ ምስሌን በኩሉ ጊዜ በኩሉ ሰዓት ወበኩሉ አውራጎ ወበኩሉ ዓመታት ይዕቀብን እመሥገርተ ሞት ወከመ ኢንተጋፈር በቅድመ ነገሥት ወመኳንንት ሀበነ ሞገሰ ዘኢይትአተት ከመዮሴፍ ወዳንኤል መፈክራኑ ሕልም ወሀብት፤ ለዓለም ዓለም አሜን።

ድርሳን ኤልያስ ዘመጋቢት

፩ አቀድም አዕኩቶቶ ለእግዚአብሔር አብ ስቡሕ ወውዱስ ወለወልዱ ዋሕድ ኢየሱስ ክርስቶስ ወለመንፈስ ቅዱስ ጳራቅሊጦስ ወእምዝ እጽሕፍ ዜናሁ ለኤልያስ ዘወርጋ ውስተ ሰማየት ጸመ ፵ ዕለተ ወለነኒ የሀበነ ዘኢየሳልቅ ፍሥሐ በእንተ ዘጸምነ ፵ ጽባሐ በገዢ ወበካሃ ለዓለመ ዓለም አሜን።

፪ ዝንቱ ድርሳን ዘቅዱስ ውብ ፀዕ ኤልያስ ዘይትነብብ በወርጋ መጋቢት በጸጋ እግዚአብሔር አሜን። ወወርገ በመዓት ውሕቱ መልኦክ ዘሰከዮ ለኤልያስ ነቢይ ቅድመ እግዚአብሔር ወነገሮ ለእ

ቀደሰኛ የረድኤቱ ጸጋ በየጊዜው በየሰዓቱ ከእኛ ጋር ትነር፤ በየወራቱ በየዓመታቱ ሁሉ ከሞት ወጥመድ ይጠብቀን፤ በነገሥታቱ በመኳንንቱ ፊት እንዳናፍር፤ ሕልምንና ራእይን እንደሚተረጉሙ እንደ ዮሴፍና እንደ ዳንኤል የማይመረመር ሞገስን ይስጠን አሜን።

የመጋቢቱ የኤልያስ ድርሳን

፩ የተመሰገነ የተወደሰ እግዚአብሔር አሙኝ፤ አንድ የሆነ ልጁ ኢየሱስ ክርስቶስን፤ ጳራቅሊጦስ የተባለ መንፈስ ቅዱስንም ማመስገንን አስቀድማለሁ፤ ከዚህ በኋላም ወደሰማይ ያረገ የኤልያስን ዜና እጽፋለሁ፤ አርባ ቀን ጸመ፤ ለእኛም አርባ ቀን በመጸማችን የማያልቅ ደስታን ይሰጠን ዘንድ በዚህም በወዲያኛውም ዓለም ለዘለዓለሙ አሜን።

2 በእግዚአብሔር ቸርነት በመጋቢት ወር የሚነብብ ብፁዕ ቅዱስ የሆነ የኤልያስ ድርሳን ይህ ነው፤ በእግዚአብሔር ፊት ነቢይ ኤልያስን የከሰሰው ይህ መልኦክም በቁጣ ዐረገ፤ ነቢይ ኤልያስ የተናገ